

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Tuesday, the 8th September 1970.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, the Deputy Chairman (THIRU G. KRISHNAMOORTHY) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

Government Board High Schools

*71. Q.—THIRU M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) the number of Government (Board) High Schools in the Ramana-thapuram Educational District for which sanction has been accorded by the Government for construction of new buildings ; and

(b) the stage at which the matter stands in respect of the various schools ?

அரசு (கழக) உயர்நிலைப் பள்ளிகள்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) இராமநாதபுரம் கல்வி மாவட்டத்தில் எத்தனை அரசு (கழக) உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு புதுக்கட்டிடங்கள் கட்ட அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது ?

(இ) பல்வேறு பள்ளிகளில், இப்பணி எந்நிலையில் உள்ளது ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) இருபத்திஆறு.

(இ) சட்ட மன்றத்தின் முன்பு ஒரு விவர அறிக்கை(*) வைக்கப் பட்டுள்ளது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கடுக்கா வலசு என்ற ஊரில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளியில் இந்த மாதிரிக் கட்டிடம் கட்டுவதற்குப் பணம் அரசாங்கம் ஒதுக்கியதாகத் தகவல் தெரிகிறது. அதைப்பற்றி ஒரு குறிப்பும் இல்லை. அந்தப் பள்ளியும் இந்தப் பட்டியலில் சேர்க்கப்படுமா ?

[8th September 1970]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அதைப்பற்றிய விவரக் குறிப்பு இல்லை. தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : ராமனாதபுரம் மாவட்டத்தில் கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்காக ஏற்கெனவே கட்டப்பட்டுள்ள பல கட்டிடங்கள் இன்னும் மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. அதுபற்றி மாவட்டத் தலைமைப் பொறியாளர்களிடமிருந்து மராமத்து செய்வதற்கான குறிப்பு, விண்ணப்பம் ஏதும் அரசிற்கு வந்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : இப்போது எடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகளைப்பற்றித்தான் இங்கே குறிப்பு இருக்கிறது. இதுபற்றி விவரம் அறிய தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இந்த மாதிரி பல மாவட்டங்களில் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு அரசாங்கத்தில் ஏதேனும் திட்டம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : எல்லா மாவட்டங்களிலும் அந்தந்த மாவட்டத்திற்கு ஏற்றபடி ஓரளவுக்குப் புணம் ஒதுக்கப்பட்டு “அட் ஹாக் கிராண்ட்” என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தந்த மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகள் எந்தெந்தப் பள்ளிகள் அப்படிப்பட்ட வேண்டுமென்று கணக்கிட்டு அந்த வகையில் வேலைத் திட்டத்தை அமைப்பார்கள். எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் இது உண்டு.

Madurai Erskine Hospital

*72. Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) whether the last grade servants in Madurai Erskine Hospital went on strike in the third week of October, 1969 ;

(b) if so, the reasons therefor ;

(c) whether they have complained that the doctor is responsible for the death of one of their colleagues ; and

(d) if so, the action taken thereon ?

மதுரை எர்ஸ்கின் மருத்துவமனை

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) மதுரை எர்ஸ்கின் மருத்துவ மனையில் 1969 அக்டோபர் மாதம் மூன்றாவது வாரத்தில் கடைநிலை ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்களா?

(இ) ஆமெனில், காரணமென்ன?

(உ) தங்களின் சக ஊழியர் சாவிற்கு ஆஸ்பத்திரியின் புணியாற்றிய டாக்டர் பொறுப்பு என்று அரசாங்கத்திற்கு புகார் செய்துள்ளார்களா?

(எ) ஆமெனில், அதன்மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

8th September 1970]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) மருத்துவமனை சுகாதார ஊழியர் ஒருவர் இறந்ததற்காக.

(உ) மதுரை மருத்துவமனை தொழிலாளர்கள் சங்கம், மருத்துவக் கல்வி நெறியாளருக்கு இதுபற்றி விசாரணை நடத்தும்படி ஒரு தந்தி அடித்தனர்.

(எ) மேற்கண்ட விசாரணை அறிக்கை தற்போது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, இப்படிப் பொறுப்பு வாய்ந்த டாக்டர்கள் அந்த ஆஸ்பத்திரியில் உள்ள டணியாளர்களையே கவனிக்காத குழந்தை இருக்கும்போது, வெளியிலிருந்து வருகிற வியாதியஸ்தர்கள் சரியாகக் கவனிக்கப்படுவதில்லை என்று சொல்லப்படுகிற புகார்கள் அடிக்கடி வருகின்றன. பொறுப்பு வாய்ந்த டாக்டர்கள் இப்படிப்பட்ட தவறுகளைச் செய்யும்போது, அவர்கள் மீது அரசாங்கம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : குறிப்பிட்ட அந்தத் துப்புரவுத் தொழிலாளர் சரியாக நடத்தப்படவில்லை என்று டாக்டர் குருசாமி என்பவர் மீது புகார் செய்யப்பட்டது. அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றுதான் அங்குள்ள துப்புரவுத் தொழிலாளர் அத்தனை பேரும் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அங்குள்ள டன் அதில் தலையிட்டு, சமாதானம் கூறி, அவர்களை வேலைக்குப் போடும்படி செய்து, அவர்கள் புகாரின் பேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொன்னார். அந்தக் குறிப்பிட்ட டாக்டர் வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டு, அதன்பேரில் விசாரணை தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றிய குறிப்பு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு, அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : அந்த மருத்துவ மனையில் கடைநிலை தொழிலாளிகள் வேலை நிறுத்தம் செய்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வேலை நிறுத்தத்திற்கு என்ன காரணம்? ஒரு கடைநிலை ஊழியர் இறந்துவிட்டதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன் விவரம் அறிய விரும்புகிறேன். அத்துடன் இந்தக் கேள்வி சென்ற ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் கொடுக்கப்பட்டதாக அறிகிறேன். சுமார் 11 மாதங்களுக்குப் பிறகு சொல்லப்படும் பதிலில் இன்னும் அந்த அறிக்கை பரிசீலனையில் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இவ்வளவு காலதாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : குறிப்பிட்ட தொழிலாளி பெருமாள் என்பவர் மார்பு வலி 14-10-69-ல் ஏற்பட்டதாகக் கூறினார். அவர் “காகவாலிடி” பிரிவில் பணி புரிந்து வந்தார். அந்தப் பிரிவில் டியூடி அசிஸ்டெண்ட் ஃபிஸிஷியன் டாக்டர் குருசாமி என்பவர் இருந்தார். டாக்டர் குருசாமி அந்தத் தொழிலாளியை சரியாகக் கவனிக்கவில்லை என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டது. அந்தத் தொழிலாளியை வெளியே போ என்று விரட்டினார் என்றும் கழுத்தைப் பிடித்து வெளியே தள்ளினார் என்றும் மற்றத் தொழிலாளிகள் அவர்

[8th September 1970]

மீது குற்றம் சாட்டினர். அந்தத் தொழிலாளி அந்த இரவு அந்த மருத்துவமனை வெளியார் பகுதியில் தன்னுடைய கழுத்தைத் தானே அறுத்துக்கொண்டு கிடந்தார். மருத்துவ மனையில் அதைக் கண்டவர்கள் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தார்கள். அறுவைக் கூடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும்போது, அந்தத் தொழிலாளி இறந்துவிட்டார். அவர் மனம் உடைந்துபோய் இந்த நிலைக்கு வந்ததற்குக் காரணம் அந்த டாக்டர் தான் என்று குற்றச்சாட்டு சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. 14-10-69-ல் அதற்காக வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். உன் தலையிட்டு நடவடிக்கை எடுப்பதாகக் கூறி சமாதானம் செய்திருக்கிறார். டாக்டர் கபீர் என்பவரை விசாரணை அதிகாரியாக நியமித்து விசாரணை செய்யப் பட்டது. உடனே அந்த குருசாமி என்ற டாக்டர் மருத்துவப் பகுதியிலிருந்து கல்லூரிப் பகுதிக்கு மாற்றப்பட்டு விசாரணை செய்யப்பட்டது. அந்த விசாரணையின் அறிக்கை அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் வந்திருக்கிறது. அதன் பேரில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

Private Polytechnics

*73. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) the pattern of assistance given to private Polytechnics by the Government ; and

(b) whether any representation has been received from such Polytechnics requesting for increase in such assistance ?

தனியார் பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதில் அளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தனியார் பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்கு அரசு எவ்வகை உதவியை அளித்து வருகிறது ?

(இ) அவ்வாறு அளிக்கப்படும் உதவியை மேலும் அதிகரிக்க வேண்டி அந்த பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளிடமிருந்து முறையீடு ஏதேனும் வந்துள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) மத்திய அரசின் உதவி கிடைக்கப்பெறும் ஐந்தாண்டு காலம் வரை நிகர பற்றாக்குறையில் தொடரும் செலவினத்தில் 25 சதவீதமும் தொடரா செலவினத்தில் 25 சதவீதமும் உதவியாக கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த முதல் ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு தொடரும் செலவில் 50 சதவீதம் தொடரா செலவில் 50 சதவீதம் என்ற அடிப்படையில் மத்திய அரசு உதவி யளிக்கிறது. மத்திய அரசின் உதவி நிறுத்தப்பட்டபின் மாநில அரசு நிகர பற்றாக்குறையில் 75 சதவீதம் உதவியளிக்கிறது.

(இ) ஆம்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தனியார் பாலிடெக்னிக் பயிற்சிப் பள்ளிகள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

8th September 1970]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றிய முழுக் குறிப்பும் இங்கில்லை. ஆயினும் மாநிலம் முழுவதும் தனியார் துறையிலும் அரசாங்கத் துறையிலுமாக மொத்தம் 33-க்கும் மேற்பட்ட பாலிடெக்னிக் பயிற்சிப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தனியார் பாலிடெக்னிக் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் இவ்வாண்டு பல இடங்கள் காலியாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படியானால், எங்கெங்கே எவ்வளவு இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. அந்தக் காலியாக உள்ள இடங்களை நிரப்புவது குறித்து அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : சில பெரும் நகரங்களிலுள்ள பஸ்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் தற்போது இடம் காலியில்லை. ஆனால் கிராமப் புறங்களில் இருக்கும் சில பஸ்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் மட்டுமே இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. ஏற்கெனவே பஸ்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் சேருவதற்கு 'ஏ' வாங்க வேண்டும்—அதாவது 120 எண்கள் வாங்கியிருந்தால்தான் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்றிருந்ததை 110 ஆகக் குறைத்தோம். பிறகு இந்த ஆண்டு 110 என்றிருந்ததைக்கூட 100 வாங்கியிருந்தால் போதும் என்று குறைத்தோம். இப்போது 100 என்பதுகூட குறைக்கப்பட்டு, 90 எண்கள் இருந்தாலும் போதும், சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படியிருப்பினும் கூட சில குறிப்பிட்ட இடங்களில் இன்னும் பல ஸ்தானங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. அதுபற்றிய விவரக் குறிப்பு ஏதும் தற்போது கையிலில்லை. அதைக் கூட கணக்கெடுக்கும் படிக்கேட்டிருக்கிறோம். அதோடு எந்தெந்த வேலைக்கான பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு தேவை அதிகமாக இருக்கிறது என்றும் மாணவர்களில் பெரும்பாலோர் எந்தெந்த வேலைகளை விரும்புகிறார்கள் என்றும் கணக்கெடுத்து அப்படிப்பட்ட பகுதிகளையே நிறையப் புகுத்த என்ன முயற்சிகள் மேற்கொள்ளலாம் என்பதையும் கண்டறிந்து அவைகளைச் செயல்படுத்தும் குறிப்பும் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு இருந்த காலியிடங்களைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு 'பரவாயில்லை' என்கிற அளவுக்குக் காலியிடங்களின் எண்ணிக்கை குறைந்திருக்கிறது. அதிகமான மாணவர்கள் இந்த ஆண்டு சேர்ந்திருக்கிறார்கள். எந்த எந்த ஊர்களில் எவ்வளவு காலியிடங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றித் தனியாகக் கேள்வி கேட்டால், விவரம் அறிந்து சொல்லலாம்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : பாலிடெக்னிக் குகளிலிருந்து படித்து வெளியே வருகிறவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லை என்பதால், பாலிடெக்னிக் குகளில் பயிற்சி பெற வரும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்திருக்கிறது என்று ஒரு பொதுவான கருத்து நிலவுவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? எவ்வாறு மெடிகல் காலேஜ் அட்மிஷனைக் குறைக்கலாமா என்று பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று அரசாங்கம் உத்திரவாதம் கொடுத்திருக்கிறதோ, அதே முறையில் என்ஜினீயரிங் கல்லூரிகள், இன்னும் இப்படிப்பட்ட பாலிடெக்னிக் குகளில் உள்ள மாணவர்களின் இடங்களைக் குறைத்தல்பற்றி—குறைந்த பட்சம் இந்த

[8th September 1970]

மாதிரிப் பயிற்சி பெற்றவர்களிடம் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இல்லாத நிலையை உருவாக்க மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பது குறித்து — அரசாங்கம் ஆலோசிக்கும் என்று தற்காலிகமாகவாவது உத்தரவாதம் கொடுக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகிற அச்சம் ஓரளவுக்கு அரசாங்கத்திற்கும் இருந்து வருகிறது. ஆனால் 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த தொழில் மந்த நிலை இப்போது ஓரளவுக்கு நீங்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பதன் காரணமாக, புதிய தொழில் வாய்ப்புகள் ஏற்படும் நிலைமை இருக்கிறது. 5-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முறைப்படி மேற்கொள்ளப்பட்டு அதன் மூலம் பல்வேறு துறைகளும் தங்கள் தங்கள் துறையைச் சார்ந்த புதிய தொழில்களை ஆரம்பிக்கும்போது, இப்படிப்பட்ட பாலிடெக்னிக் குகளில் படித்து வெளியேறும் மாணவர்களுக்கு அதிக வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஏற்பட்ட மந்த நிலைமை சீர்ப்பட்ட பிறகு, படித்து பாலிடெக்னிக் மாணவர்களை வேலைக்கு ஈர்த்துக் கொள்ளுகிற வாய்ப்பு அதிகமாகும் நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஆகவே என்ஜினீயரிங் காலேஜ்களைப் பொறுத்த வரையிலாவது ஓரளவுக்கு நாம் தற்போது மாணவர்கள் சேர்க்கும் எண்ணிக்கையைக் குறைத்து வருகிறோம். இது சென்ற இரண்டு வருடங்களாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு ஏறக்குறைய 400 முதல் 500 இடங்கள் வரையிலும் என்ஜினீயரிங் கல்லூரிகளில் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதையே கூட 30 சதவீதம் குறைக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசிலிருந்து சொல்லப்பட்டது. அப்படியே நாம் குறைத்தாலும்கூட, அதன் விளைவு 5 ஆண்டுக் காலம் கழிந்த பிறகு தான் நம்மால் உணர்ந்து அனுபவிக்க வேண்டிருப்பதால், அந்த அளவுக்கு இடங்களில் எண்ணிக்கையைக் குறைக்காமல், அதிகமாக இட நெருக்கடி இருக்கிற இடங்களில் மட்டும் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தி, மற்ற இடங்களில் எண்ணிக்கையைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். இதிலும் அந்தத் துறையினர் ஆராய்ந்து அறிவிக்கிற வகைப்படி, சில இடங்களில் குறைத்து வேறு துறைக்கு அவைகளை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால், அப்படி மாற்றலாம் என்றும் இருக்கிறது. இப்போது முக்கியமாகப் பெரு நகரங்களில் இருக்கிற பாலிடெக்னிக் குகளில் இருந்து படித்துவிட்டு வெளியேறுகிற மாணவர்களைப் பொறுத்த வரையில், காலை 4½ மணியிலிருந்து 5 மணி முதல் 8—8½ மணி வரையிலும் அந்தந்தப் பாலிடெக்னிக் குகளில் இருக்கிற மெஷின்களை ஒரு மணிக்கு 5 பைசா, 10 பைசா, 15 பைசா என்று மெஷின்களின் தகுதிக்குத் தகுந்தாற்போல் வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, அவைகளை மாலையில் 5 மணி முதல் இரவு 8 மணி வரையிலும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். இந்த முறை மதுரையில் வெற்றிகரமாகப் பரிட்சார்த்தமாக நடைபெற்று அதன் மூலம் மாணவர்கள் மாதம் 100, 150, 200 ரூபாய் வரை சம்பாதிக்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அதிலிருந்து அவர்கள் பெற்ற அனுபவத்தின் அடிப்படையில் தனியாக ஒரு தொழிலை வைத்துக்கொள்ள இது ஒரு தூண்டுதலாக இருக்கும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் இது மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இது வெற்றிகரமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பதால், இந்தத் திட்டத்தை மற்றப் பெரு நகரங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பதற்கான முயற்சிகள் நடைபெற்று

8th September 1970]

கொண்டிருக்கின்றன. மேலும் பாலிடெக்னிக்ஸ்குதலில் முதலாண்டு படிக்கிறவர்கள் இரண்டாவது ஆண்டு வகுப்பிற்குப் போனாலும் போகலாம் அல்லது பி.எஸ்ஸிக்கும் போகலாம் அல்லது என்ஜினீயரிங் கோர்ஸுக்கும் விண்ணப்பம் செய்யலாம் என்று வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டுக்காண்டு இருக்கிற நிலைமைகளைக் கண்டறிந்து இடங்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டுமா, இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிக்க வேண்டும். இப்போது இருக்கிற நிலைமையிலேயே 4வது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்து வேகத்தின் அளவுக்குச் சமாளிக்க முடியுமா என்பதைப்பற்றி அடுத்த ஆண்டுதான் தீர்மானிக்க முடியும்.

THIRU S. NARAYANASWAMY : Will the Hon. Minister be pleased to state whether the Government are seriously considering the question of merging some of these mofussil polytechnics because of the poor response from the candidates, in order to strengthen the individual polytechnics, so that better and more purposeful use of the Government funds may be made for the purpose of carrying on these polytechnics and also consider the question of changing the syllabus of these polytechnics so that they may be more job-oriented than they are today ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : நான் முதலில் குறிப்பிட்டபடி, அப்படிப்பட்ட எண்ணமும் அரசுக்கு உண்டு. பக்கத்தில் இருக்கிற இரண்டொரு பாலிடெக்னிக்ஸை இணைப்பதன் மூலம் ஓரளவுக்கு அனுகூலம் ஏற்படும் என்றால், அதுபற்றி யோசிக்கும்படியாகவும், பரிசீலிக்கும்படியாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது காரைக்குடியில் ஒரு பாலிடெக்னிக்ஸும், செட்டிநாட்டில் ஒரு பாலிடெக்னிக்ஸும் இயங்கி வருகின்றன. இவ்வாண்டு செட்டிநாடு பாலிடெக்னிக்ஸில் 9 மாணவர்களோ 12 மாணவர்களோதான் சேர்ந்ததாகத் தெரிகிறது. அப்படியிருக்கும்போது, காரைக்குடி பாலிடெக்னிக்ஸுக்கு செட்டிநாடு பாலிடெக்னிக்கை இணைத்து, தேவையான பகுதிகளில் மட்டும் இடங்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்திக் கொள்ளலாம், அல்லது தேவையான பகுதிகளை மட்டும் இங்கே வைத்துக்கொண்டு, மற்றவைகளைக் காரைக்குடி பாலிடெக்னிக்ஸுடன் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வேறு பல இடங்களிலும் இப்படி இருக்கிற நிலைமைகளை மாற்றுவதன் மூலமும், எதற்கு மாணவர்கள் அதிகமான விருப்பத்தைக் காட்டுகிறார்களோ, எதற்கு அதிகமான வேலை வாய்ப்பு இருக்கும் என்று மாணவர்கள் நினைக்கிறார்களோ, அந்தப் பகுதிக்கான இடங்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்தவும் திட்டம் தீட்டுவதுபற்றிய குறிப்பிருக்கிறது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தென்னாற்காடு மாவட்டத்தின் தலை நகரான கடலூரில் பஸ்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளி அமைக்க வேண்டும் என்று அதற்கான மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களேகூட வந்து பார்வையிட்டும், இது வரையிலும் அந்தப் பயிற்சிப் பள்ளி அங்கே அமைக்கப்படவில்லை. இதன் காரணமாக அங்கே இருக்கிற மாணவர்கள் வேறு மாவட்டங்களுக்குச் சென்று படிக்க வேண்டிய நிலை இருப்பதால், அங்கே சர்க்கார் பஸ்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளி அமைக்க முடியுமா முடியாதா என்றும், அப்படி அரசு பஸ்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளி வைக்க

[8th September 1970]

இயலாத நிலையில், தனியார் ஏற்படுத்துகிற பஸ்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிக்காவது அரசு ஏதாவது உதவி செய்ய முன்வருமா என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நான் இங்கே கூறிய விவரங்களிலிருந்து கடலூரில் ஒரு புதிய பஸ்தொழில் பயிற்சிப்பள்ளி உருவாவது என்பது அவ்வளவாக சரியாக இருக்காது என்ற காரணத்தால்தான், இப்போது அங்கே ஏற்படுத்துவது கூட நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையில் கூட ஏ.வி. மெய்யப்பன் டிரஸ்ட் மூலமாக ஒரு பஸ்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளியும், கோத்தாரி மூலமாக இன்னொரு பயிற்சிப் பள்ளியும் ஏற்படுத்தத் திட்டமிட்டு, இவையிரண்டுமே இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமையை ஒட்டி நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேறு பல இடங்களில் நிறைய ஸ்தானங்கள் காலியாக இருப்பதால், புதிதாகப் பஸ்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகள் ஏற்படுத்துவது என்பது இப்போது தேவையற்றதாகக் கருதப்படும். எதிர்காலத்தில் தேவைப்படுமானால், காலம் கனிகிறபோது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகிற கருத்து கவனிக்கப்படலாம்.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, the Hon. Minister mentioned that certain courses which would be job-oriented would be started in the polytechnics. May I know, Sir, whether the Government would consult Industry also in this regard and not leave it to the Director of Technical Education alone to decide what courses could be started in these polytechnics which would be job-oriented ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அப்படிப்பட்ட தொடர்பு வைத்துக்கொண்டுதான் ஒரு முடிவு எடுக்கும்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதே கூட என்னென்ன தொழில்களுக்கு ஆட்கள் தேவைப்படுகிறார்கள் என்று அவர்களைக் கலந்து எப்படிப்பட்ட தொழில் நுணுக்கம் உள்ளவர்கள் தேவைப்படுகிறார்கள் என்று கணக்கெடுத்து, அதன் அடிப்படையில் தான் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம். இதிலும் அவர்களோடு கலந்து உரையாடி முடிவெடுக்கும் நிலை இருக்கும். ஏனென்றால் “டைரக்டர் ஆஃப் டெக்னிகல் எஜுகேஷன்” மட்டுமே இத்னுடைய உண்மையான சூழ்நிலையை அறிந்து முடிவெடுக்கும் தன்மையில் இருக்க மாட்டார். தொழில் துறையைச் சார்ந்தவர்களையும் கலந்துதான் ஒரு முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

Suspended Teachers

*74. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) the number of teachers suspended from service in Elementary and Higher Elementary Schools in Palladam Panchayat Union during 1968-69 ;

(b) the number of such suspended teachers re-instated in service ;

8th September 1970]

(c) whether full salary has been paid to the re-instated teachers for the period of suspension ; and

(d) if not, the reasons therefor ?

நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) 1968-69-ஆம் ஆண்டில், பல்லடம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள தொடக்க, உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் எத்தனை ஆசிரியர்கள் பணியிலிருந்து தாற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டனர் ?

(இ) அவ்வாறு நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களில் எத்தனை பேர் மீண்டும் பணியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர் ?

(உ) மீண்டும் பணியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு அவர்கள் பணியிலிருந்து தாற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட காலத்திற்கான முழுச்சம்பளம் அளிக்கப்பட்டு விட்டதா ?

(எ) இல்லை எனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் :

(அ) 3.

(இ) 3.

(உ) இல்லை.

(எ) தற்காலிகமாக வேலையிலிருந்து நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட சாலத் திற்கு, இரு ஆசிரியர்கட்கும் வாழ்க்கைப்படி (Subsistence allowance) அளிக்கப்பட்டது. தற்காலிகமாக வேலையிலிருந்து நிறுத்தி வைக்கப் பட்ட காலத்திற்கென அவர்களுக்கு முழுச் சம்பளம் கொடுப்பது குறித்து பொள்ளாச்சி மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி பரிசீலனை செய்து வருகிறார். மற்றொரு ஆசிரியர் வாழ்க்கைப்படிக்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்ளாததால் அவருக்கு அது அனுமதிக்கப்படவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : பரிசீலனை எவ்வளவு நாட்களாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : பெரும்பாலோர் மறுபடியும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டனர். 12-11-1968-விரிந்து 30-7-1969 வரையில் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் பிறகு வேலையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி மாவட்டத் தலைமைக் கல்வி அதிகாரியினுடைய செயற் குறிப்புகளை இயக்குனரகம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதில் ஓராண்டுக்கு மேல் காலத்தாழ்வு ஏற்பட்டுவிட்டதால், விரைவில் இதைத்தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

[8th September 1970

Girls' High Schools at Mannargudi

*75. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) the number of teachers of Secondary Grade in Girls' High Schools at Mannargudi, Thanjavur District, in whose case weightage for service in elementary schools has not been given since 1963 ;

(b) the number of appeals received by the Inspectress of Girls Schools, Thanjavur Circle, from such teachers ; and

(c) the reasons for the delay in the disposal of such appeals ?

மன்னார்குடியில் உள்ள பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம், மன்னார்குடியில் உள்ள பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் இடைநிலைத் தரத்தில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் எத்தனை பேருக்கு அவர்கள் தொடக்கப் பள்ளிகளில் பணியாற்றிய கால அளவு 1963 முதல் சணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை ?

(இ) அத்தகைய ஆசிரியர்களிடமிருந்து தஞ்சாவூர் வட்டத்தின் பெண்கள் பள்ளிகளின் இன்ஸ்பெக்டர்ஸுக்கு எத்தனை மனுக்கள் வந்தன ?

(உ) அந்த மனுக்கள் மீது முடிவெடுப்பதில் உள்ள காலதாமதத் திற்கான காரணங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஒன்றுமில்லை.

(இ)யும் (உ)வும் : இக்கேள்விகளுக்கு இடமில்லை.

DEPUTY CHAIRMAN : Now we pass on to question 87.

Ticketless travel in Buses

*87. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state :

(a) the penalty imposed on passengers for ticketless travel in State Transport buses ; and

(b) whether it is found sufficient to prevent ticketless travel ?

பேருந்துகளில் பயணச் சீட்டின்றிப் பயணம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

8th September 1970]

(அ) அரசு போக்குவரத்து பேருந்துகளில் பயணச் சீட்டின்றிப் பயணம் செய்வோருக்கு விதிக்கப்படும் அபராதம் எவ்வளவு?

(இ) இந்த அபராதம் பயணச் சீட்டின்றிப் பயணம் செய்வதைத் தடுப்பதற்கு போதுமானதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) தற்போது அபராதம் எதுவும் விதிக்கப்படுவதில்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : பஸ்ஸில் உள்ள இட நெருக்கடி காரணமாக, பல பிரயாணிகள் டிக்கெட் இல்லாமல் பிரயாணம் செய்ய நேரிடுகிறது. சமீபத்தில் இந்திரா நகரில் ஒருவர் ஏறி திருவான்மியூரில் இறங்கினார். அதற்குப் பத்து காசு டிக்கெட்டு. அவர் டிக்கெட் வாங்காமல் இறங்கிச் சென்றுவிட்டார். அவர் டிக்கெட் வாங்கவில்லை என்பதற்காக அதில் உள்ள கண்டக்டருக்கு ஆறு மாதம் இன்கிரிமெண்ட் “கட்டி” செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே டிக்கெட் இல்லாமல் பிரயாணம் செய்வார்களுக்குக் குறைந்தபட்ச தண்டனையாக ஒரு ரூபாய் விதிக்க வேண்டும். பத்து காசு, இருபது காசு என்றால், சுலபமாகக் கட்டி விட்டுச் சென்றுவிடுவார்கள். அதை அரசு கவனிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : ஏற்கெனவே இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற சட்டத்தில் உள்ள சில விதிமுறைகளைத் திருத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள் நடக்கின்றன. அதன்மீது . . .

“If at any time a passenger or person travelling in stage carriage of the Tamil Nadu State Transport Department is unable or fails to produce his valid journey ticket on demand by any checking official of the Tamil Nadu Transport Department he shall be liable to pay the legal fare from the place the stage carriage originally started or such portion thereof as may be required by that checking official and in addition he shall be liable to pay a penalty of one extra fare.”

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : பேருந்துகளைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுக்கு “பர்மிட்” கொடுக்கிறபோது இவ்வளவு பேர்கள்தான் நிற்குகொண்டு பிரயாணம் செய்யலாம் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். சென்னையில் ஓடுகிற பேருந்துகளில் அந்த வரம்பு மீறப்பட்டு எவ்வளவு பேர் வேண்டுமானாலும் பிரயாணம் செய்யலாம் என்றிருக்கிறதாசத் தெரிகிறது. அப்படி அதிகமானவர்களை ஏற்றிக்கொள்ள முடியாது என்று கண்டக்டர்கள் சொல்லி ஏற்றிக்கொள்ள மறுப்பதாசவும் தெரிகிறது. அந்த நிலைமை எப்படி வந்தது? பர்மிட்டில் இவ்வளவு பேர் தான் ஏற்றிக்கொள்ளலாம் என்று விதி இருக்கும்போது, அதற்கு மேல் அதிகமானவர்களை ஏற்றிக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் எப்படி அனுமதிக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : மூலக் கேள்வி டிக்கெட் இல்லாமல் போகிறவர்களைப் பற்றியிருப்பதால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்கிற கேள்விக்குப் பதில் அளிக்க முடியவில்லை. தனியாகக் கேள்வி கேட்டால், பதில் சொல்லலாம்.

[8th September 1970]

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : குறைந்த பட்ச தண்டனை இவ்வளவு என்று விதிக்கப்பட்டாலும், சென்னையைப் பொறுத்த வரையில், பத்து, இருபது காசு என்று விதித்தால், அதைச் சுலபமாகக் கொடுத்துவிட்டு இறங்கிவிடுவார்கள். ஆகையால் அதை அதிகமாக்க அரசு மீண்டும் பரிசீலிக்குமா? டிக்கெட் வாங்காமல் போகிற பாசஞ்சர்களினால் கண்டக்டருக்கு ஆறு மாதம் இன்கிரிமெண்டை “கட்” செய்கிறார்கள். அவர்கள் ஏழைத் தொழிலாளிகள். ஆகையால் அப்படிப்பட்ட தண்டனையை ரத்து செய்ய அரசு யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : பஸ்ஸில் டிக்கெட்டில் லாமல் பல காரணங்களினால் பிரயாணம் செய்ய நேரிடுகிறது. கண்டக்டர் சரியாக டிக்கெட் கொடுப்பதில்லை. வேண்டுமென்றே டிக்கெட்டில்லாமல் சிலர் பிரயாணம் செய்கிறார்கள். சிலர் தவறுதலினால் வாங்குவதில்லை. ஆகையால் டிக்கெட்டில்லாமல் போவதைத் தடுப்பதற்கான விதிமுறைகளை மாற்றியமைக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கண்டக்டர்களிடம் எல்லோரும் சரியாக டிக்கெட் வாங்கும்படி செய்யச் சொல்வது நல்லது.

திரு. எஸ். ஜெயராம் ரெட்டியார் : வெளி மாவட்டங்களுக்குப் போகிற நீண்ட தூர ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் பஸ்களில் இம்மாதிரி “டிக்கெட்லெஸ் டிராவல்” செய்வது கண்டிக்கத்தக்கது. அதைச் சுலபமாகக் கண்டுபிடித்துவிடலாம். எனக்கு இந்த நகர பஸ் சர்வீஸில் சென்றபோது சில அனுபவம் ஏற்பட்டது. ஒரு முறை ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் ஏறி மவுண்ட் ரோடில் “காஸ்மாபாலிடன் கிளப்” அருகில் இறங்கினேன். ஒரு ரூபாய் கொடுத்தேன். எனக்கு டிக்கெட்டும் கொடுக்கப்படவில்லை, சில்லறையும் கொடுக்கப்படவில்லை. மற்றொரு முறை உம்முடி கன்னையா செட்டி கடை அருகில் இறங்கினேன். நான் இரண்டு முறைதான் அந்த பஸ்ஸில் போனேன். இரண்டு முறையிலும் அப்படி நடந்தது. சில ஸ்டாப்பில் அதிகமான பேர்கள் ஏறுகிறார்கள். எல்லோரையும் ஏற்றிக்கொள்ளுகிறார்கள். அதில் சிலர் பக்கத்திலேயே டிக்கட் வாங்காமல் இறங்கிச் சென்றுவிடுவதைப் பார்த்தேன். கூட்டம் அதிகமாக இருப்பதால், சரியாகக் கொடுக்கவில்லை என்று கண்டக்டரையோ, வாங்கவில்லை என்று பாசஞ்சரையோ சொல்வதில் பயனில்லை. இதைத் தடுப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : காஸ்மாபாலிடன் கிளப்பில் இறங்கியதாக உறுப்பினர் கூறினார். அதனால் அவர் ஒரு ரூபாய்க்கு பாக்கிச் சில்லறை வாங்காமல் இருந்திருக்கலாம். பணத்தைப்பற்றி அவருக்கு அக்கறை இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். பஸ்ஸில் ஐம்பது, அறுபது பேர்கள் என்று நெருக்கடியாக இருந்ததால், டிக்கெட் இல்லாமல் அல்லது கேட்காமல் பிரயாணம் செய்து இறங்கியிருக்கலாம். வேறு ஒன்றும் அதில் தவறிருக்காது.

திரு. கே. ராஜாராம் : இந்தமாதிரி விஷயத்தில் யார் குற்றவாளி என்பது முக்கியமல்ல. பத்து பைசா டிக்கெட் வாங்காமல் போவதால், எந்தப் பிரயாணியும் அதை லாபமாகக் கருதப்போவதில்லை. பத்து பைசா டிக்கெட் கொடுக்காததால், அந்தத் தொழிலாளிக்கு லாபம்

8th September 1970]

என்பதும் இல்லை. நான் பார்த்த வரையில் சொல்ல வேண்டுமென்றால் காலை, மாலை வேளைகளில் 'பீக்-அவர்'களில் டிக்கெட் கொடுக்கவே முடிவதில்லை. பிரயாணிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கண்டக்டர்களும் பிரயாணிகளைக் கேட்டு, டிக்கெட் கொடுக்க முடியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகையால் இந்த 'பீக்-அவர்'களில் இரண்டு கண்டக்டர்களை ஒவ்வொரு பஸ்ஸிலும் போட்டு, அதிகப் பிரயாணிகள் உள்ள ரூட்டுகளில் ஏற்பாடு செய்தால், பிரயாணிகளுக்கும் கண்டக்டர்களுக்கும் தொந்தரவு இல்லாமல் இருக்கும். இதை அரசாங்கம் யோசித்து நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : "பீக் அவர் பிராப்ளம்" முக்கியமான பிரச்சனைதான். அதைச் சமாளிப்பதற்காக சில பஸ்களில் இரண்டு கண்டக்டர்களை நியமித்திருக்கிறோம். ஸ்டாண்ட் கண்டக்டர்களை ஆங்காங்கு வைத்து டிக்கெட் கொடுக்கிற ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இந்தச் சங்கடங்களைத் தீர்ப்பதற்கு அதிகமான பஸ்களை விடுவதுதான் பரிகாரம் என்று அரசு கருதுகிறது.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : திரு. ஜெயராம ரெட்டியார் அவர்கள் ஒரு ரூபாய் கொடுத்தபோது மீதிச் சில்லறை கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த வாரம் ஞாயிற்றுக்கிழமை மெயில் பத்திரிக்கையைப் பார்த்தால் தெரிகிறது: "ஒருவர் பத்து ரூபாய் நோட்டைக் கொடுத்துவிட்டு சில்லறை வாங்காமல் மறந்து போய்விட்டார். அந்தக் கண்டக்டர் திரும்ப கொண்டுவந்து கொடுத்திருக்கிறார்". அவருக்கு ஒரு "ரெட் எண்ட்ரி" கொடுக்க அரசு யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : நல்ல கண்டக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாராட்டு தெரிவித்திருக்கிறோம்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : இட நெருக்கடியை முன்னிட்டு இரண்டு கண்டக்டர்கள் சென்னை நகரத்தில் சில இடங்களில் மட்டும் போடுவதால், சில பகுதிகள்தான் பயன் பெறுகின்றன. ஆகையால் எல்லா பஸ்களிலும் காலை மாலை நெருக்கடி நேரங்களில் இரண்டு கண்டக்டர்களைப் போட வேண்டுமென்று தமிழ் நாடு போக்குவரத்து அட்வைசரி கமிட்டி அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்திருக்கிறதா? அதைப்பற்றி அரசாங்கம் செய்த முடிவென்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : இது ஒரு நல்ல யோசனை. ஏற்கெனவே நாம் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை காரணமாக, 40 ஸ்டாண்ட் கண்டக்டர்களை அதிகமாக இந்த "பீக் அவர் பிராப்ளம்" இருக்கிற இடங்களில் நியமித்திருக்கிறோம். இதைப் பரிசீலித்த பிறகு, மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : வெளி நாடுகளில் பஸ்களில் போவதற்கு ஒரே வழிதான் வைத்திருக்கிறார்கள். இரண்டு வழி அல்ல. உள்ளே போகிறபோது விசுக்கெட் கேட் வைத்திருக்கிறார்கள். பத்து, இருபது முப்பது பைசா என்பதற்குப் பதிலாக சராசரி கணக்கிட்டு பதினைந்து பைசா என்று வைத்து அதை ஒரு பெட்டிக்குள் போட்டதும் டிரைவர் ஒரு பட்டனை அழுத்துகிறார். கதவு தானாகத் திறந்துகொண்டதும்

[8th September 1970]

உள்ளே போகிறார்கள். அந்த மாதிரி இங்கே கொண்டுவந்தால் கண்டக்டரே இல்லாமல் இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்த்துவிடலாம். அதை அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : அயல் நாட்டிற்குச் சமீபத்தில் சென்றுவந்த உறுப்பினர் அவர்கள் தங்கள் அனுபவத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது நல்ல முறைதான். ஆனால் இங்கே அதற்கு ஆட்சேபணை இருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : பஸ்ஸில் இடம் இருந்தும் கூட, கூட்டமாக மக்கள் ஏறும்போது, அரை குறையாக ஏறிக்கொண்டிருக்கும்போதே கண்டக்டர்கள் விசில் ஊதிவிடுவதால் பஸ் உடனே கிளம்பி விடுகிறது. ஏறிக்கொண்டிருந்தவர்கள் கீழே விழக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அப்படிப்பட்ட “கம்பளைண்ட்” அரசாங்கத்திற்கு வந்து, அதன்பேரில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இந்த நிலைமை இருப்பதை அரசு பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : உறுப்பினர் சொல்லுகிற கருத்துக்களை மனதில் கொண்டு அரசு போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுவார்கள் என்று கருதுகிறேன். அரை குறையாக ஏறுகிற முறை இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI : Will the Hon. Minister, in view of the discussion which has taken place and the questions which have been put, consider the possibility, at least during peak hours, if not during normal hours, of having somebody to issue tickets at one end before the queue starts and having a queue in a long line—say, opposite the Kapaleeswarar Temple — so that the persons may get in at the other end going through the queue? It will also facilitate the passengers getting into the line and the buses. I found that this was being done during the last occasion when there was a strike and only 25 passengers were allowed. This was being done with great effectiveness though the total number of passengers was far more than the buses could take in?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லுவதுபோல, இப்போது “பீக் அவர் பிராப்ளம்” இருக்கிற இடங்களில் கியூ ஃபார்ம் செய்து அங்கே டிக்கெட் கொடுக்க ஸ்டாண்ட் கண்டக்டர்களைப் போட்டிருக்கிறோம். உறுப்பினர் யோசனையை இனிமேல் பரிசீலிப்போம்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : பஸ்ஸில் செல்லும் பிரயாணிகள் கண்டக்டர்கள் செய்கையினால் மிகவும் வேதனைப்படுகிறார்கள். அதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதேனும் வழிவகை செய்யுமா?

திரு. எம். எத்திராஜுலு : பஸ்ஸில் செல்லுகிறவர்கள் சிலர் வேண்டுமென்றே டிக்கெட் எடுக்காமல் செல்லுகிறார்கள். அவர்களைக் கண்டக்

8th September 1970]

டர் பிடித்து டிக்கெட் கேட்கிற நேரத்தில் அவர்கள் தாக்கக் கூடிய அளவில் சம்பவங்கள் நடக்கின்றன. அம்மாதிரிச் சம்பவங்கள் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு, கண்டக்டர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாமல் இருப்பதால், இந்த மாதிரி பீக் அவரில் ஒவ்வொரு பஸ்ஸிலும் ஒரு போலீஸ்காரரை அனுப்புவதுபற்றி அரசு யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : பஸ்ஸில் டிக்கெட் இல்லாமல் பிரயாணம் செய்கிற ஒருவர் அப்படித் தாக்குவார் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. அப்படிச் சொல்லுவது மக்களைப்பற்றிக் குறை கூறுவதாகும். தவறிப்போய் டிக்கெட் வாங்காமல் இருக்கலாமே தவிர, வேண்டுமென்றே இருக்கமாட்டார்கள். அப்படி இருந்தாலும், கேட்கும்போது ஆட்சேபனை செய்யமாட்டார்கள். உடனே பணத்தைக் கொடுத்துவிடுவார்கள். ஏற்கனவே இருக்கிற நெருக்கடியோடு இன்னும் ஒரு போலீஸ்காரரையும் சேர்த்து அனுப்புவது சரியாகாது. நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு அரசு எல்லாவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கும். மாண்புமிகு உறுப்பினரைப் போன்றவர்கள் மக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் சுமுக உறவு நிலவுப்படி செய்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

Motor cars

*88. Q.—THIRU S. S. THENNARASU : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the names of M.L.As. & M.L.Cs. to whom motor cars were allotted from the Tamil Nadu Government Quota during the financial years 1969-70 and 1970-71 (till date) ?

மோட்டர் கார்கள்

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிருப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

1969-1970, 1970-1971-ஆம் நிதி ஆண்டுகளில் (இன்று வரை) தமிழ்நாடு அரசு பங்கீட்டிலிருந்து எந்தெந்த சட்ட மன்ற, பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு மோட்டர் கார்கள் (Motor Cars) ஒதுக்கப்பட்டன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : பேரவை முன் விவர அறிக்கை (†) ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

Surplus lands

*76. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state :

4-30
p.m.

(a) the number of acres of the surplus lands that have been so far taken over by the Government under the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 ; and

(b) the number of acres that have been so far handed over to the tenants by the Government ?

[8th September 1970]

உபரிநிலங்கள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) 1961-ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு நிலச் சீர்திருத்தச் (நில உச்சவரம்பு வரையறை) சட்டத்தின் கீழ் அரசால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட உபரி நிலங்கள் எத்தனை ஏக்கர்?

(இ) அரசால் குத்தகைக்காரர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நிலம் எத்தனை ஏக்கர்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) 20,440 ஏக்கர்கள்.

(இ) தமிழ்நாடு நிலச்சீர்திருத்தம் (உபரி நிலம் முடிவு செய்தல்) விதிகள், 1965யில் ஐந்தாம் விதியின்படி, 16,633 ஏக்கர் தகுதியுடைய வர்களுக்கு உரிமை செய்யப்பட்டது. (மேற்படி ஐந்தாம் விதியின்படி உபரி நிலங்களை உரிமை செய்வதில் குடியானவர் தனிப்பிரிவாக அமையவில்லை.)

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அந்த வகையில் மொத்தமாக வரக்கூடிய உபரி நிலங்கள் எவ்வளவு என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த விவரம் பழைய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் எடுக்கப்பட்டதாகும். புதிய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட்டதல்ல. ஏனெனில் புதிய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் இன்னும் அமுலுக்கு வரவில்லை. முதலில் 83,000 ஏக்கர் நிலம் உபரி நிலமாக இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் கிடைக்கும் என்று கணக்கிடப்பட்டது. ஆனால் மிகவும் பக்கத்தில் போய் இதைப்பற்றிய கணக்கைப் பார்க்கிறபோது, அது 65,000 ஏக்கராகக் குறைந்தது. இந்த 65,000 ஏக்கர் நிலத்திலிருந்து இதுவரையில் 'நோட்டிபை' செய்யப்பட்டது 26,453 ஏக்கர்களாகும். மீதியுள்ள நிலத்தில் 30,000 ஏக்கர்களைப் பொறுத்தவரையில், வழக்குகள் 'ரிட்', ரிட் அப்பீல், ரிவிஷன்கள்' என்பவைகளின் அடிப்படையில் 'லேண்டு டிரிபியூனல்களில்' போடப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் இன்னும் தாவாக்கள் நிலைமையிலேயே இருக்கின்றன. மீதியுள்ள நிலங்களைப் பொறுத்தவரையிலும், விசாரணைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. மொத்தத்தில் நம் முடைய 'பொசஷனுக்கு' வந்தது 20,440 ஏக்கர்கள் என்றாலும், 3,000 ஏக்கரைப் பொறுத்தவரையில், ஸ்டே ஆர்டர்கள் விதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அதுபோக மீதி தான் 17,440 ஏக்கர். அதிலும் 16,633 ஏக்கர்கள்தான் இது வரையிலும் "அசைன்" செய்யப் பட்டிருக்கின்றன.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : 30,000 ஏக்கர் நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில், வழக்கு மன்றங்களில் வழக்குகள் இருப்பதாகவும், அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும் நிலையில் 35,000 ஏக்கர் நிலம் இருப்பதாகவும் தெரிகிறது. இதிலும் 16,633 ஏக்கர் நிலங்கள்தான் தகுதி உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில்

8th September 1970]

புதிய ஒரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதற்கான அவசியம் என்னவென்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கணக்கு விவரம் இங்கே சரியாக என்னிடமில்லை. 26,000 ஏக்கர் நிலங்களைப் பொறுத்த வரையில்தான் 'நோட்டிபை' செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அது போக 30,000 ஏக்கர் நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில், வழக்கு மன்றங்களில் 'ரிட்' மூலமாகவும் 'ரிட் அப்பீல்கள்' மூலமாகவும் வழக்குகள் இருக்கின்றன. இதெல்லாம் போக இருப்பது ஒரு 9,000 ஏக்கர் நிலங்கள் தான். அவைகளைப் பொறுத்தவரையில் விசாரணை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் கட்டம் இருக்கிறது. அதுவுமல்லாமல்

Even after the notification of surplus lands, many landowners filed writs and appeals and got stay orders covering an extent of 4,694 acres. Excluding a small extent on which there are standing crops, an extent of 20,440 acres was taken possession of.

Even after taking possession, revisions and appeals were filed and stay orders obtained regarding 3,014 acres (pending notices 1,673 acres). Out of the remaining extent of 17,426 acres readily available for assignment, orders of assignment have actually been issued for 16,633 acres. So, the Government are not at fault.

திரு. கே. ஏஸ். அப்துல் வகாப் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 1961-ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டப்படி, எதிர்பார்க்கப்பட்ட உபரி நிலங்கள் மொத்தம் 83,000 ஏக்கர்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் 'கிட்டே நெருங்கிப் பார்க்கிறபோது' அது 65,000 ஏக்கர்களாகக் குறைந்து விட்டது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். எஞ்சியுள்ள 18,000 ஏக்கர்கள் என்னவாயிற்று என்று அறிய விரும்புகிறேன். அத்துடன் 65,000 ஏக்கர்களில் 20,000 ஏக்கர்கள்தான் 'அக்கொயர்' செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 30,000 ஏக்கர்களைப் பொறுத்தவரையில் வழக்கு மன்றங்களில் வழக்குகள் இருக்கின்றன என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். மிஞ்சிய 15,000 ஏக்கர் நிலங்கள் என்னவாயிற்று என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் மேலோட்டமாகத்தான் இங்கே குறிப்பிட்டேன். இவைகளையெல்லாம் சரியாகக் கணக்கிட்டால், மொத்தத்தில் சரியாக வந்துவிடும். பல ஏக்கர் நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில், ரிட்களும், ரிட் அப்பீல்களும், என்கொயரிகளும் நடைபெற்றுவருகின்றன. சிலவற்றைப் பொறுத்தவரையில், தடை போட்டிருக்கிறார்கள். சட்ட நுணுக்கங்களும் குறைபாடுகளும் நிலச் சுவான்தாரர்களுக்கு மிகவும் அதிகமாகத் தெரிந்திருக்கிற காரணத்தால், நாம் நேராகப் போனால் கூட அதையும் முறியடிக்க சட்டத்தின் சன்னிதானத்தில் அவர்களுக்கு முடிகிறது.

[8th September 1970]

திரு. கே. ராஜாராம் : இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் நிறைவேற்றி கிட்டத்தட்ட 10 ஆண்டுகளாயினும், இதன் கீழ், 83,000 ஏக்கர் உபரி நிலங்கள் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்து, பிறகு 65,000 ஏக்கர்தான் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்து, அதிலும் உண்மையில் கைக்குக் கிடைத்தது 26,000 ஏக்கர் நிலங்கள் வரைதான் பகிர்ந்தளிக்கப் படக்கூடியதாகக் கணக்கிட்டு, அதிலும் 16,000 ஏக்கர் நிலங்கள் தான் இதுவரை விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 10 ஆண்டுகளாகியும்கூட இதைச் சரியாக அமுல்படுத்தாத நிலையைப் பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ததா? இப்போது எதற்கும் கோர்ட்டுக்குச் சென்று ஒரு 'ஸ்டே' வாங்கிவிடுகிறார்கள். எனவே இந்த நிலையைத் தவிர்க்க ஹைக்கோர்ட்டைக் கலந்தாவது ஒரு ஸ்பெஷல் கோர்ட்டு ஒன்றை இதற்காகவே நியமிப்பது குறித்து ஆராயுமா? 83,000 ஏக்கராளுமே சரி அல்லது அரசாங்க எஸ்டிமேட் படி எதிர்பார்க்கப்படுகிற 65,000 ஏக்கர் நிலமாளுமே சரி, அவைகளை இனியும் காலதாமதமின்றி கைப்பற்ற அரசாங்கம் முன்வருமா? இதற்காகத் தனியாக ஒரு ஸ்பெஷல் கோர்ட்டு நியமிப்பதில் தவறில்லை. எத்தனையோ ரெவின்யூ கோர்ட்டுகளையெல்லாம் நியமிக்கிறோம். அதைப் போல் இந்த விஷயத்தில் வழக்குகளை உடனுக்குடன் தீர்த்துவைக்க உயர் நீதிமன்றத்தைக் கலந்தாவது ஒரு ஸ்பெஷல் கோர்ட்டு வைப்பது நல்லது. இந்த நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில், இப்போது பல விதமான கிளர்ச்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. எனவே அதற்கெல்லாம் இடமில்லாமல் உடனடியாக இந்த நிலத்தை விநியோகிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களின் யோசனை மிக நல்ல யோசனை. ஹைக்கோர்ட்டைக் கலந்துகொண்டு இதைப்பற்றி யோசித்து வழக்குகளை விரைவுபடுத்துமாறு கூட கேட்டுக் கொள்ளலாம்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது, தகுதியுள்ளவர்களுக்கு உபரி நிலங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். தகுதி என்பது எந்த அடிப்படையில், யாரால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தகுதி என்பது அரசாங்கத்தாலோ, கட்சிக்காரர்சனாலோ நியமிக்கப்படுவதில்லை. தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் விதிமுறைகளின் கீழ் இந்தத் தகுதிகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. அதில் 7, 8 முறைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளின் அடிப்படையில் தான் தகுதிகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக அதில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால்

Surplus lands have been assigned to persons under the Tamil Nadu Land Reforms (Disposal of Surplus Land) Rules, 1965. Under the rules—

(i) A person who is completely dispossessed of his holding, by virtue of the provisions of the Act or as a result of execution of any irrigation or hydro-electric project.

8th September 1970]

(ii) A person whose extent of holding is reduced below three standard acres held by him partly as cultivating tenant and partly as owner or wholly as cultivating tenant, by virtue of the provisions of the Act.

(iii) A person who is, or who has been, a member of the Armed Forces.

(iv) A co-operative farming society, the members of which are landless agricultural labourers or landless persons or a combination of both.

Provided that the extent of land assigned to the Society, together with the land, if any, already held by the society, does not exceed the ceiling area of such society.

(v) A landless agricultural labourer, who is likely to engage himself in direct cultivation.

(vi) A landless person, who is likely to engage himself in direct cultivation.

(vii) A cultivating tenant who is holding land which is less than five standard acres in extent."

THIRU G. SWAMINATHAN : May I know, Sir, whether they are standard acres or ordinary acres ?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : They are standard acres.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : இம்மாதிலத்தில் உபரி நிலங்கள் எந்த எந்த விவசாயியிடம் எவ்வளவு எவ்வளவு இருக்கின்றன என்று கணக்கெடுக்கும் வேலையே இன்னும் முடிந்தபாடாக இல்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் தாலுக்காவை அடுத்த தாலுக்காவான பழனி தாலுக்காவில் நிலச்சுவான்தார் ஒருவருக்கு எங்கே எவ்வளவு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றிய விவரம் செஜட்டில் வருவதை நான் கண்டேன். ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் அவருக்கு இருக்கின்றன. உடுமலைப்பேட்டையிலும், பொள்ளாச்சியிலும், இன்னும் அந்த ஜில்லாவில் உள்ள பல தாலுக்காக்களிலும் உள்ள நிலச்சுவான்தாரர்கள் அவர்கள் நிலத்தை "நாங்கள் ஒப்படை செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம், அரசாங்கம் எப்போது அதற்கான பணத்தைக் கொடுக்கும்?" என்று நான் விசாரித்தமட்டில் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே உபரி நிலங்கள் மாநிலத்தில் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்று சட்டப்படி தெரிவிக்கும் ஏற்பாடுகள் மிகவும் தாமதமாக நடைபெற்று வருகின்றன என்று தெரிகிறது. ஆகவே அதைத் துரிதப்படுத்த அரசாங்கம் வழிவகை செய்ய முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[8th September 1970]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த உபரி நிலங்கள் 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று நிர்ணயித்த பிறகு கிடைக்கும் உபரி நிலங்கள் பற்றியவையாகும். அந்தச் சட்டத்தின் விதிகளிலிருந்து தப்பிப்போவதற்காக டெய்ரி என்றும், பால் பண்ணை என்றும் பல ஏக்கர் நிலங்களைக் காட்டி வந்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது நெய்க்காரப்பட்டியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்புவதற்காக டெய்ரி பார்ட், மேய்ச்சல்காடு என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது நாம் கமிட்டியில் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கும் முறைகளை யெல்லாம் அவர்கள் கையாண்டிருக்கிறார்கள். எனக்குச் சரியாக நினைவிருந்தால், அதற்கு ‘‘நரேந்திரா டெய்ரி பார்ட்’’ என்று பெயர். அங்கெல்லாம் பால் பண்ணை என்று போர்டு தான் இருக்குமே தவிர, வேறொன்றும் இருக்காது. இதற்காக 500 ஏக்கர் வைத்திருப்பார்கள். மாடு இருக்காது. ஆனாலும் அந்த நிலங்கள் எல்லாம் விதிவிலக்கின் அடிப்படையில் தப்பித்துக் கொண்டிருந்தன. அதைப்பற்றித்தான் நாம் இப்போது கமிட்டி போட்டு ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அது பற்றிய விதி விலக்குகளில் எவை எவைகளை எவத்துக் கொள்ளலாம், எதைவையையெல்லாம் கொஞ்சம் குறைக்கலாம் என்பதுபற்றி எல்லாம் கூட இப்போது மன்றத்தின் முன்னாலே வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : இதுவரை வழங்கப்பட்ட உபரி நிலங்களில் பயன்டைந்த விவசாயிகள் எத்தனை பேர் என்று மாவட்ட வாரியாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்க முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : என்னிடம் இப்போதிருக்கிற விவரமெல்லாம் மொத்தம் 16,000 ஏக்கர் நிலங்கள் விநியோகிக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பது தான். அதை எத்தனை குடும்பங்களுக்கு அளித்திருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கு விவரம் இல்லை. அந்தக் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை நிலங்களை விட கண்டிப்பாகக் குறைவாகத் தான் இருக்கும்.

Raffle tickets

*77. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state :

(a) the amount for which Tamil Nadu Raffle Tickets were sold in other States so far ; and

(b) the amount so far disbursed to persons of other States by way of prizes ?

பரிசுச் சீட்டுகள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தமிழ் நாடு அரசுப் பரிசுச் சீட்டுகள் இதுவரையில் ஏனைய மாநிலங்களில் எவ்வளவு தொகைக்கு விற்கப்பட்டுள்ளன ?

(இ) ஏனைய மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இதுவரையில் பரிசாக வழங்கப்பட்டுள்ள தொகை எவ்வளவு ?

8th September 1970]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) ரூபாய் 1,28,51,000.

(இ) ரூபாய் 37,57,600.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : வெளி மாநிலத்திலிருந்து ஏராளமான சீட்டுக்கள் நம்முடைய மாநிலத்தில் விற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. நம் முடைய பணம் வெளி மாநிலத்திற்குப் போய்க்கொண்டிருப்பதால், அதைத் தடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசித்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதில் எந்தத் திட்டவட்டமான கருத்துக்கும் நாம் வருவதற்கு இப்போது முடியாது. நம்மிடமிருந்து மற்ற மாநிலங்களுக்குப் போகிறது. மற்ற மாநிலக்காரர்களும் சண்டை போடுகிறார்கள். பிற மாநிலங்களின் டிக்கெட்டுகள் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வருகின்றன. பொதுவாக இந்தப் பரிசுச் சீட்டு விவகாரத்தில், இந்திய பூ பாகத்தில் தமிழ் நாடு முதல் பரிசை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்பு டில்லியில் பாராளுமன்றத்தில் எந்த ஊரில் இந்தத் திட்டம் நன்றாக நடக்கிறது என்று கேள்வி எழுந்தபோது, தமிழ்நாடு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இந்தப் பரிசுச் சீட்டை அந்தந்த மாநிலத்திற்குள்ளேயே நிறுத்தி வைத்துக்கொள்ளலாமா என்பதைப்பற்றி தென் மண்டலக் கவுன்சிலின் கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டது. மீண்டும் இதுபற்றி ஒரு முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை. விவாத அளவில்தான் இருக்கிறது.

THIRU A.R. DAMODARAN : May I know from the Minister whether the difficulties with the Audit people as to whether this raffle fund should be taken to the Consolidated Fund or whether it should be treated as a separate fund have been resolved and, if so, whether the amount of Rs. 10 crores will be specifically tied to certain projects in our State?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : It is accounted for under the Tamil Nadu Special Welfare Fund constituted specially for that purpose.

DEPUTY CHAIRMAN : Question 78 is postponed.

Muthuraja Community

*79. —**THIRU DEIVASIGAMANI ARUNACHALA DESIKAR (KUNRAKUDI ADIGALAR) :** Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state :

(a) whether the Muthuraja Samuha Sangam functioning in Trichi District has requested the Government to declare that the Muthuraja, Mutharaiyar, Valayan Communities which are included in the list of Backward Classes announced by the Government belong to the Muthuraja Community only; and

(b) if so, the action taken thereon?

[8th September 1970]

முத்துராஜா சமூகம்

திரு. தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர் (குன்றக்குடி அடிகளார்) : மாண்புமிகு பிற்பட்ட வகுப்பினர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) திருச்சிராப்பள்ளியில் இயங்கும் முத்து ராஜா சமூக சங்கம், அரசு அறிவித்துள்ள பின் தங்கியோர் பட்டியலிலுள்ள 'முத்து ராஜா' 'முத்தரையர்', 'வலையன்' ஆகிய அனைவரும் முத்து ராஜா சமூகத்தவரே என்று அறிவிக்கும்படி ஏதேனும் கோரிக்கை அரசுக்கு அனுப்பியுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மேல் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : (அ) ஆம்.

(இ) பிற்பட்டோர் நலக்குழுவின் அறிக்கைக்குப் பின்னர் இது குறித்து ஆராய்ந்து ஆவன செய்யப்படும்.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : இந்தக் கேள்வியில் 'வலையன்' என்ற வகுப்பினரை 'முத்துராஜா' என்ற வரிசையில் சேர்க்க வேண்டுமென்று அந்தச் சங்கம் கேட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். எங்கள் பக்கத்தில் வலையர் என்று இருப்பவர்கள் அரிஜனங்களைவிட மோசமாக இருக்கிற வகுப்பினராக இருக்கிறார்கள். அவர்களை இதில் சேர்த்தால், அதனால் இப்போது இவர்கள் பெற்று வருகிற சலுகைகள் குறைந்து விடும் என்று அஞ்சுகிறேன். அதை சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : பிற்பட்ட மக்களின் நலனை ஆராய அமைக்கப்பட்டுள்ள மூவர் குழுவின் பரிந்துரை அரசுக்கு வரும்போது, இந்தக் கருத்துக்களை நினைவில் வைத்து பரிசீலனை செய்யப்படும்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : இந்தப் பெயரில் குழப்பம் சில சமயங்களில் வருகிறது. மருத்துவர் சமூகத்தைப் பொறுத்தவரையில் சிலர் நாவிதர் என்றும் மருத்துவர் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். பள்ளியில் சம்பளச் சலுகை பெறச் செல்லும்போது, இதில் தகராறு ஏற்படுகிறது. ஆகையால் எந்தப் பெயரில் அது இருந்தாலும், அவர்களை மருத்துவர்களாகக் கருதும் அளவில் அமைச்சர் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்களை அரசு எந்த அளவுக்கு நிவர்த்தி செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்கிறது. நான் முன்பு சொன்னபடி, அந்தக் குழுவின் அறிக்கை வந்த பிறகு, இதுபற்றித் திட்டவாட்டமான முடிவை எடுக்கலாம்.

8th September 1970]

Pensions

*80. Q.—THIRU M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state :

(a) whether the teachers, who have retired from the Government Kallar Reclamation Schools in the Madurai District, are denied pensions; and

(b) if so, the reasons therefor ?

ஓய்வூதியங்கள்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு பிற்பட்ட வகுப்பினர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள கள்ளர் சீர்திருத்தப் பள்ளிகளிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு ஓய்வூதியங்கள் மறுக்கப்படுகின்றனவா ?

(இ) ஆம் எனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : (அ) இல்லை.

(இ) இது எழவில்லை.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள இந்தக் கள்ளர் சீர்திருத்தப் பள்ளியிலுள்ள சில ஆசிரியர்களுக்கு “கிராஜியடி” என்ற வகையில் ரூ. 400 அல்லது ரூ. 500 என்று மொத்தமாகக் கொடுத்துவிட்டு, அவர்கள் பென்ஷனுக்கு அருகதையற்றவர்கள் என்று சொல்லப்படுவதாகப் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. “கிராஜியடி” வேண்டாம், அதற்குப் பதிலாக ஓய்வு ஊதியம் வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு அதைத் தர முடியாது என்றும் கிராஜியடியைத்தான் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தப்படுவதாகவும் அரசாங்கத்திற்கு ஏதேனும் புகார் வந்திருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : அதுபோன்ற குறைபாடுகள் அரசாங்கத்திற்கு இதுவரையில் தெரிவிக்கப்படவில்லை. அப்படி ஏதாவது குறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்சனை இருந்து, அதைத் தெரிவித்தால், அதற்கு ஆவன செய்யலாம்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : அந்த ஆசிரியர்கள் “கிராஜியடி” வேண்டாமென்னும்போது, அதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியம் கொடுக்க யோசிக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : அதைப் பரிசீலனை செய்து பிறகு தக்க முடிவு எடுக்கலாம்.

[8th September 1970]

Rice Mills

*81. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Food and Commercial Taxes be pleased to state :

(a) whether it is a fact that numerous Rice Mills in Thanjavur District are lying idle for want of paddy on Government Account for hulling ; and

(b) if so, the action taken by the Government thereon ?

அரிசி ஆலைகள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு உணவு-வணிக வரி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) அரிசி அரைவைக்காக அரசின் கணக்கில் நெல் இல்லாத காரணத்தினால் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள அரிசி ஆலைகள் பல வேலையின்றி உள்ளன என்பது உண்மையா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை யாது ?

மாண்புமிகு திரு. பி.யு. சண்முகம் : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினாவிற்கு இடமில்லை.

Sale of Paddy in auction

*82. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Food and Commercial Taxes be pleased to state :

(a) whether it is a fact that the West Thanjavur District Development Council has requested the Government during May, 1970 to utilise the profit obtained by selling paddy in auction in deficit districts for the development of Thanjavur District ; and

(b) if so, the action taken thereon ?

ஏலத்தில் நெல் விற்பனை

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு உணவு-வணிக வரி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) நெல் பற்றாக்குறை உள்ள மாவட்டங்களில் ஏலத்தில் நெல் விற்கப்படுவதன் மூலம் கிடைக்கும் ஆதாயத்தை தஞ்சாவூர் மாவட்ட வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்த வேண்டி மேற்குத் தஞ்சாவூர் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம் 1970 மே திங்களில் அரசைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளது உண்மையா ?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது ?

மாண்புமிகு திரு. பி.யு. சண்முகம் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

8th September 1970]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மதுரைக் கிடங்கிலுள்ள அரிசி வெளி மார்க்கெட்டுகளில் டெண்டர் மூலமாக ஏலம் போடப்பட்டதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அந்த மாதிரி மதுரைப் பகுதியில் ஏலம் போடப்பட்டதா? கேரளத்திற்கு ஏல முறையில் அரிசி அனுப்பப் பட்டதா? அப்படியிருந்தால் தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து 75 சத வீதம் அரிசி கண்ட்ரோல் விலைக்கு வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிக விலைக்கு அவை விற்கப்பட்டிருப்பதால், அதிக லாபம் வந்திருக்க வேண்டும். அந்த லாபம் தங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர வேண்டுமென்று தஞ்சை மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழு கேட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. பி.யு. சண்முகம் : மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழு தீர்மானம் போடவில்லை. பொதுவாக அப்படி விவாதித்ததாக அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து குறுவை நெல் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது என்றாலும், பெரும் பகுதி சில மாவட்டங்களில் அதாவது வட ஆர்க்காடு, தென்னார்க்காடு போன்ற மாவட்டங்களில் அதைச் சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். அவற்றின் விலை கட்டுப்படியாயிருக்கிறது, அரிசி லாபகரமாக விற்ப்பிருக்கிறது என்று இன்னும் கணக்குப் பார்க்கவில்லை. அனேகமாக லாபம் இருப்பதற்கு வழியில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் பச்சை அரிசி குறைந்த விலையில் போயிருக்கிறது. அதிக விலைக்கு அப்படிப் போயிருந்தாலும், சிவில் சப்ளை இப்போது மிகுந்த நஷ்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதால், உறுப்பினர் கூறும் யோசனையை இப்போது ஏற்பதற்கில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அரிசி கெட்டுப் போனதால்தான் அரசாங்கத்திற்குப் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவை கெட்டுப்போகிற அளவுக்கு அதிகமாக ஏன் “ஸ்டாக்” வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அரசாங்கம் யோசித்ததா?

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம் : குறுவை நெல்லைப் பொறுத்த வரையில் அது மழை காலத்தில் அறுவடை செய்து கொண்டு வர வேண்டிய பயிர். அதனால் அதைச் சரியாகக் காய்ச்சல் போட வழியில்லாமல் இருக்கிறது. அதற்கு யார் மீதும் குற்றம் சொல்வதற்கில்லை. இயற்கை மீதுதான் குறை சொல்ல வேண்டும். ஆனால் அரசாங்கம் அப்படிச் செய்கிறதா? வைத்திருந்ததால்தான், டீ-கண்ட்ரோல் செய்ய முடிந்தது. வெளி மாநிலங்களுக்கு 50 ஆயிரம் டன்னுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு அனுமதி தந்திருக்கிறோம்.

Sales Tax Arrears

*83. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Food and Commercial Taxes be pleased to state :

(a) the total amount of sales tax arrears in the State as on 31st March, 1970 ; and

(b) the steps proposed to be taken by the Government to collect the arrears ?

[8th September 1970]

நிலுவையாக உள்ள விற்பனை வரித் தொகை

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு உணவு-வணிக வரி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) இம்மாநிலத்தில் 1970 மார்ச் 31-ஆம் நாளன்று நிலுவையாக உள்ள மொத்த விற்பனை வரித் தொகை எவ்வளவு ?

(இ) அந்த நிலுவையை வசூலிக்க அரசு எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை ?

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM : (a) Rs. 9,88,26,459/-.

(b) The Commercial Taxes Acts themselves contain provisions for the recovery of the arrears. Out of the above sum, a sum of Rs. 7.05 crores is covered by appeals, revisions, writ petitions, stay, insolvency petitions, waiver, suits, non-expiry of notice time and write off proposals. The effective balance is Rs. 2.83 crores. The arrear position is periodically reviewed by the Board and Government. The Board of Revenue (Commercial Taxes) has also been instructed to take special efforts to collect the arrears early.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அமைச்சர் பதிலிலிருந்து நிலுவையாக நிற்பது கிட்டத்தட்ட ரூ. 9 கோடி அளவில் இருக்கிறது. மொத்தப் இதன் மூலமாக வருவது எவ்வளவு ? அதில் ரூ. 9 கோடி எவ்வளவு சதவிகிதம் ?

மாண்புமிகு திரு. பி.யு. சண்முகம் : ரூ. 9 கோடி 88 லட்சம் நிலுவை என்று சொன்னால், அதில் ரூ. 7 கோடி அளவுக்கு அதிகமாக நீதி மன்றத்தில் விசாரணையின் இருப்பதால், அவை நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ரூ. 2 கோடி 85 லட்சம் அளவுக்கு பாக்கி இருக்கிறது. அதையும் சீக்கிரம் வசூலிக்க உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : எத்தனை ஆண்டாக அது பாக்கியாக இருக்கிறது ?

மாண்புமிகு திரு. பி.யு. சண்முகம் : தனிக் கேள்வி போட்டால் சொல்லலாம்.

Paper Manufacturing Industry

*84. THIRU V. THANGAPANDIAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state :

(a) whether there is any proposal to set up a paper manufacturing industry in Tamil Nadu ; and

(b) if so, the details thereof ?

8th September 1970]

காகிதத் தொழிற்சாலை

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தமிழ் நாட்டில் புதிதாகக் காகிதத் தொழிற்சாலை துவக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) காகித உற்பத்தியைக் கணிசமான அளவில் அதிகரிக்க வேண்டி பொதுத் துறையில் சில காகித ஆலைகள் கட்ட உதவும் பொருட்டு ஒரு காகித கார்ப்பரேஷனை நிறுவ இந்திய அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் காகிதத் தட்டுப்பாடு, விலை ஏற்றம் ஆகிய பிரச்சனைகளுக்கு ஏற்கெனவே உள்ள காகித ஆலைகளில் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதன் மூலமாகவும் புது காகித ஆலைகளை நிறுவுவதன் மூலமாகவுமே தீர்வு காண முடியும் என்று அது கருதுகிறது. இந்த வகையில் ஒத்துழைக்கும்படி இந்திய அரசு தமிழக அரசைக் கோரியுள்ளது. தமிழக அரசு அதற்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. தற்போது அரசாங்க காடுகளில் கிடைக்கும் மூங்கில், மிலாறு, ரசக் கற்பூர மரம், ஈடாரிட் என்னும் நாணல்வகை ஆகிய மூலப் பொருள்கள் ஏற்கெனவே தமிழ்நாட்டில் உள்ள காகித ஆலைகளின் தேவைக்கு மட்டுமே போதுமானதாய் உள்ளன. புது ஆலையொன்றைத் துவக்கப் போதுமான அளவு மூலப் பொருள்கள் மிச்சமிராது. ஆகவே காடுகளை வளர்க்க ஏற்ற இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து மரங்களை வளர்ப்பதன் மூலம் கிடைக்கும் மூலப் பொருள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கூட்டுத்துறையில் புது ஆலையொன்றை நிறுவும் திட்டமொன்றை தமிழக அரசு தீவிரமாக ஆலோசித்து வருகிறது.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : பொதுவாக மதுரை, ராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் வேலை வாய்ப்பு அதிகம் இல்லாததால், அங்கேயிருந்து வருகிற தொழிலாளிகள் இங்கே மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். நாகப்ப செட்டியார் போன்றவர்கள் இதைப் போன்ற தொழிலாளிகளை அமர்த்தி பதினைந்து ரூபாய் கொடுத்து சோறு போட்டு வைத்திருந்துவிட்டு பிறகு விரட்டி விடுகிறார்கள். தினந்தந்தி, மாலைமுரசு நடத்துபவர்கள் கூட அப்படித்தான் செய்வதாகக் கேள்வி. ஆகையால் எந்தத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதாக இருந்தாலும், ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இந்த அரசு ஆரம்பிக்குமா என அறிய விரும்புகிறேன் ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : எங்கள் மாவட்ட மக்கள் சார்பில் உறுப்பினருக்கு நன்றி.

[8th September 1970

Raw silk

*85. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state :

(a) whether it is a fact that the Handloom Weavers in Tamil Nadu are suffering due to high price and inadequate supply of raw silk ; and

(b) if so, the action taken by the Government in this matter ?

கச்சாப் பட்டு

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) கச்சாப் பட்டு போதிய அளவு கிடைக்காததாலும், அதன் உயர்ந்த விலை காரணமாகவும், தமிழ் நாடு கைத்தறி நெசவாளர்கள் அல்லற்படுகின்றனர் என்பது உண்மையா ?

(இ) ஆமெனில், இது குறித்து அரசு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ)வும் (இ)யும் : 1969-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் கச்சாப் பட்டு விலை ஓரளவு உயர்ந்திருந்தது என்பதும் அதற்குப் பிற்பட்ட திங்கள்களில் அது நிலையாக உயர்ந்து வந்துள்ளது என்பதும் உண்மையே.

1970-ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்களில் கச்சாப் பட்டு விலை கிலோ கிராம் ஒன்றுக்கு ரூ. 210- வரையில் சென்றது. மைசூர் மாநிலத்திலுள்ள சர்க்கார்ப் பட்டு உற்பத்தியாளர்கள் உற்பத்தியைக் குறைத்ததே இதற்கு முக்கிய காரணமாகும். கீழ்க்கண்டுள்ள அனுகூலமான சூழ்நிலைகளால், 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூலை திங்களிலிருந்து கச்சாப் பட்டின் விலை கிலோ கிராம் ஒன்றுக்கு ரூ. 162-ஆகக் குறைந்துள்ளது :

(அ) பட்டுத் துணிகள் ஏற்றுமதியில் ஏற்பட்ட சரிவு ;

(இ) போதுமான மழையினால் கச்சாப் பட்டு உற்பத்தி அதிகரித்தமை ;

(உ) மைசூர் மாநிலப் பட்டு விற்பனைக் கூட்டுறவுச் சங்கம் தனது உறுப்பினர்களுக்கு, கச்சாப் பட்டினை அடகு வைத்தலின்மேல் கடன் வழங்குவதை நிறுத்திவிட்டதாக அறிவித்தது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கச்சாப் பட்டைப் பொறுத்த வரையில், நாம் மைசூர் மாநிலத்தை முழுவதும் நம்பியிருக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக உதகமண்டலத்தில் கச்சாப் பட்டு உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு “ஸ்கீம்” இருந்ததாக எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. அதைப் போன்ற திட்டத்திற்கு அரசாங்கம் ஏதும் நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருக்கிறதா ?

8th September 1970]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : உதகையைப் பொறுத்த வரையில், என்னிடத்தில் விவரம் இல்லை. தாளவாடி பகுதி, ஓசூர் பகுதிகளில் நாம் பட்டு உற்பத்தி செய்வதற்குத் தேவையான செடிகளை வளர்ப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்காக அங்குள்ள மக்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில் பண உதவி செய்வதற்கு அரசாங்கம் முடிவெடுத்து வருகிறது.

Industrial Estate

*86. Q.—THIRU T. K. SUBBIAH : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state :

(a) whether the Experts Committee visited Ariyalur on 17-4-1970 to explore the possibilities of establishing an industrial estate there; and

(b) if so, the details thereof ?

தொழிற்பேட்டை

திரு. டி. கே. சுப்பையா : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) 17-4-1970-ல் அரியலூரில் தொழிற்பேட்டை ஏற்படுத்துவது சம்பந்தமாக ஆராய நிபுணர் குழு சென்றதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ)வும் (இ)யும் : இந்திய அரசினால் அமைக்கப்பட்ட சிறுதொழில் பணி நிறுவனத்தின் வல்லுநர் குழு 1970 ஏப்ரல் திங்களில் அரியலூரில் தொழிற்பேட்டை தொடங்க ஆய்வு நடத்தியது. இப்பணி நிறுவனத்தின் ஆய்வு அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

Thiruvalluvar temple

*89. Q.—THIRU V. ISVARMURTI : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state whether there is any proposal to renovate the Thiruvalluvar temple in Mylapore ?

திருவள்ளுவர் கோவில்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

மயிலாப்பூரில் உள்ள திருவள்ளுவர் கோயிலைப் புதுப்பிக்கும் செயற் குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : இக்கோவிலின் மேற்கு பக்கத்திலுள்ள உள்ள சுற்றுப்புறச் சுவர், விமானங்கள் தவிர, கோவில் கட்டிடங்கள் பொதுவாக நல்ல நிலையிலேயே உள்ளன. சுற்றுப்புறச் சுவர்கள், கல்யாண மண்டபம் ஆகியவை கட்டுவதற்கான திட்டங்களுக்கும் மதிப்பீடுகளுக்கும் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளன. சுற்றுப்புறச் சுவர்கள் கட்டப்பட்டு கல்யாண மண்டபம் குறித்த பணி பாதி நிறை

[8th September 1970]

வேற்றப்பட்டுள்ளது. கல்யாண மண்டபம் கட்டும் பணியை விரைவில் முடிப்பதற்காக மேற்கொண்டும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு, அவசியமானால் புதுத் திருப்பணிக் குழு ஒன்றை அமைக்குமாறு இந்து சமய அறக் கட்டளை ஆணையாளர், சென்னையிலுள்ள உதவி ஆணையாளருக்குக் கட்டளை இட்டுள்ளார்.

Housing Schemes

*90. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state :

(a) whether it is a fact that the Government have sent a proposal on housing to the Government of India under revolving fund scheme ;

(b) if so, the salient features of the scheme ;

(c) whether any reply has been received from the Government of India ; and

(d) if so, the details thereof ?

வீட்டு வசதித் திட்டம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) இவ்வரசு சுழல் நிதித் திட்டத்தின்கீழ் வீட்டு வசதித் திட்டம் எதையேனும் இந்திய அரசுக்கு அனுப்பியது உண்மையா ?

(இ) ஆமெனில் இத்திட்டத்தின் மிக முக்கியமான கூறுகள் யாவை ?

(உ) இந்திய அரசிடமிருந்து பதில் ஏதேனும் கிடைத்துள்ளதா ?

(எ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : (அ) ஆம்.

(இ) ரூ. 957 லட்சத்தில் 2000 ஏக்கர் நிலத்தை கையகப் படுத்தி மேம்படுத்துவதற்கான திட்டத்தையும் 5000 வீடுகளை நான்கு வருடங்களில் ரூ. 1268.50 லட்ச மதிப்பீட்டில் கட்டுவதற்கான திட்டத்தையும் தயாரித்து மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டது. இந்த இரண்டு திட்டங்களுக்கும் ரூ. 428.40 லட்சம் நடப்பாண்டிற்கு (1970-71) தேவைப்படும்.

(உ)வும் (எ)யும் : நிதிப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக மாநில அரசுகளின் எல்லாத் திட்டங்களுக்கும் நிதியுதவி அளிக்க இயலாது என்றும் ஆகையால் ஏற்கெனவே அனுப்பிய திட்டத்தைத் திருத்தி எந்தத் திட்டத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமோ அந்தத் திட்டங்களை வரிசைப்படுத்தி அனுப்பும்படி மத்திய அரசு கேட்டுள்ளது. திருத்திய செயற்குறிப்பை தமிழ் நாடு அரசு, வீட்டு வசதி வாரியத் தலைவருடன் கலந்தாலோசித்து தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு மத்திய அரசுக்கு விரைவில் அனுப்பப்படும்.

8th September 1970]

திரு. கே. ராஜாராம் : எந்தெந்த ஊர்களில் இந்தத் திட்டம் அமுல்படுத்தப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்க வேண்டும்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : இன்ன ஊரில் என்றில்லை. பொதுவாக பெரிய நகரங்களிலும் மாவட்டத் தலைநகர்களான 'டிஸ்ட்ரிக்ட் ஹெட்குவார்ட்டர்ஸிலும்' தான் இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இந்த வீடுகள் யாருக்குக் கொடுப்பதற்காகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : எல். ஐ. ஜி., எம். ஐ. ஜி. என்று சொல்லப்படுகிற குறைந்த வருமானக்காரர்களுக்கும், நடுத்தர வருமானம் உள்ளவர்களுக்கும் இந்த வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன.

DEPUTY CHAIRMAN : Questions are over.

[Note—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. ANNOUNCEMENTS

(1) Messages from the Governor

DEPUTY CHAIRMAN : I have received messages from the Governor of Tamil Nadu recommending to the Legislative Council the consideration of the following Bills :

1. The Tamil Nadu Appropriation (No. 4) Bill, 1970.
2. The Tamil Nadu Appropriation (No. 5) Bill, 1970.
3. The Tamil Nadu Panchayats (Second Amendment and Validation) Bill, 1970.
4. The Tamil Nadu Payment of Salaries (Amendment) Bill, 1970.

(2) Messages from the Assembly

DEPUTY CHAIRMAN : I have also received messages from the Hon. Speaker, Tamil Nadu Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills as passed by the Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bills are Money Bills within the meaning of Article 199 of the Constitution of India :

1. The Tamil Nadu Appropriation (No. 4) Bill, 1970. (L.A. Bill No. 24 of 1970).
2. The Tamil Nadu Appropriation (No. 5) Bill, 1970. (L.A. Bill No. 25 of 1970).

8th September 1970]

3. The Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water Cess (Amendment) Bill, 1970. (L.A. Bill No. 17 of 1970).
4. The Tamil Nadu Electricity Duty (Validation) Bill, 1970. (L.A. Bill No. 19 of 1970).
5. The Tamil Nadu General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 21 of 1970).
6. The Tamil Nadu General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 22 of 1970).
7. The Tamil Nadu Payment of Salaries (Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 28 of 1970).

I have further received a message from the Hon. Speaker, Tamil Nadu Legislative Assembly transmitting a copy of the Tamil Nadu Panchayats (Second Amendment and Validation) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 20 of 1970) as passed by the Assembly and signed by him for the concurrence of the Council.

(3) *Decision of the Business Advisory Committee*

DEPUTY CHAIRMAN : At a meeting of the Business Advisory Committee held at 3.30 p.m. to-day, it has been decided that the Council may meet on the 9th at 4 p.m. and adjourn *sine die* after considering the Government Bills that may be passed and transmitted by the Assembly.

III. ADJOURNMENT MOTION *Re* INCIDENTS AT MANAMADURAI DURING ELECTION OF VICE-CHAIRMAN OF PANCHAYAT UNION.

DEPUTY CHAIRMAN : I have received notice of a motion from Thiru K. Rajaram, Leader of the Opposition, for the adjournment of the business of the House to discuss a definite matter of urgent public importance, namely, the incidents which happened at Manamadurai on the 31st August, 1970 during the election of the Vice-Chairman of the local Panchayat Union and the high-handed action of the Panchayat Union President and the harassment let loose by the Police on the subsequent days in the villages of the said Panchayat Union, which is continuing and the great hardship caused to the public and the panic prevailing in the Panchayat Union area.

I want to know from the hon. the Leader of the Opposition how the matter falls within the scope of the rules governing adjournment motions.

8th September 1970]

*கிரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வருந்தத்தக்க சம்பவத்தைப்பற்றி ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வர வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு மிகவும் வருந்துகிறேன். ஏனெனில் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகப் பொறுப்புகள் கொடுக்க வேண்டும். அவைகள் திறம்பட நடக்க வேண்டுமென்பதற்காக என்னுடைய அரசியல் வாழ்வில் பெரும் பகுதியைச் செலவிட்ட வன் நான். அந்த நிலைமையில் கடந்த 14,15 ஆண்டுகளாகத் தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவராக இருந்து பாடுபட்டு வந்திருக்கிறேன். அண்மையில் நடந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தலில் பெரும்பாலான விஷயங்களில் ஒன்றும் அதிகமாகக் குற்றம் சொல்வதற்கில்லை. ஒரு சில இடங்களில் நடந்ததைப்பற்றி அன்றும் பேசினேன். இன்றும் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாமூதூரையில் பஞ்சாயத்து யூனியன் உப தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க யூனியன் தலைவர் சட்டப்படி கொடுக்க வேண்டிய நோட்டீசைக் கொடுத்திருந்தார். 31-ம் தேதி யூனியன் உதவித் தலைவர் தேர்தல் நடப்பதற்கு இப்போதிருக்கும் தலைவருக்கு விரோதமான கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்—எந்த ஒரு அரசியல் கட்சி என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை—18,19 பேர்கள் கூடியிருந்திருக்கிறார்கள். யூனியன் தலைவர் உள்ளே வராமல் வெளியிலேயே இருந்துவிட்டார். அவரோடு பெரிய கூட்டம் வெளியே இருந்து இந்தக் கூட்டம் நடக்காமல் இருப்பதற்கு என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவும் செய்து, கற்களைப் போட்டு யூனியன் கட்டிடத்தின் கதவுகளையே உடைத்து விட்டார்கள். அப்படியிருந்தும் போலீசார் அமைதியைப் பாதுகாத்து மீட்டிங் நடத்துவதற்கு உதவி செய்திருக்கிறார்கள். யூனியன் தலைவர் உள்ளே வரவில்லை. தலைவர் வராமல் கமிஷனர் வர மறுத்துவிட்டார். ஆகவே ஒரு தலைவரைப்போட்டு யூனியன் உபதலைவர் தேர்தலை நடத்தியிருக்கிறார்கள். இதற்குள் வெளியே இருந்த யூனியன் தலைவர்—ஒரு பாராளுமன்ற மெம்பர்—அவர் தலைமையில்கூடி, கூச்சல் போட்டு, கலவரங்களை நடத்த ஆரம்பித்து விட்டார்கள். போலீசார் தடுத்து, அதில் போலீஸ் போட வேண்டுமென்று கேட்டு மதுரைக்கு தந்தி போயிருக்கிறது. மதுரையிலிருந்து போலீஸ் படை 5 மணிக்கு வந்தது. நகரத்திற்குள் சென்று பல வீடுகளையும் அந்த 19 பேரை இருக்க வைத்து சாப்பாடு போட்டவர்களையும் போய்த் தாக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த வீட்டிற்கு முன்னால் தான் ஒரு கொலையுப் நடந்தது. அது பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு இரண்டு பர்லாங் தூரம் இருக்கும். இதற்குப் பின்னால் போலீசார் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுத்து, போலீஸ் வானிலிலேயே இந்தப் பத்தொன்பது பேர்களை ஏற்றிக்கொண்டு போய், போலீஸ் ஸ்டேஷனில் தஞ்சம் புக வைத்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு நடந்திருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரைத் தாக்கியது போலவும் பிறகு கொண்டு வந்தது போலவும் பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்திருக்கிறது. பத்திரிகையில் இந்த விதமாக செய்தியைத் திருத்திச் சொல்லி, மக்கள் மத்தியில் தவறான அபிப்பிராயத்தைத் தூண்டிவிட ஏற்பாடு செய்துவிட்டார்கள். இந்த நிலைமை வரைக்கும் போலீசார் நன்றாகவும் பாரபட்சமற்ற நிலைமையிலும் நடந்திருக்கிறார்கள். இப்படி இருக்க, திடீரென்று மதுரையிலிருந்து போலீஸ் சூப்பிரெண்டென்டை முதலமைச்சர் அனுப்பியதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அவர் அனுப்பினாரா என்பது தெரியாது. ஹோம் செக்ரடரி அல்லது யார் அனுப்பினாரோ தெரியாது.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[8th September 1970]

மதுரை ஜில்லா குப்பிரெண்டெண்டு அங்கே போய் “இன்வெஸ்டிகேஷன்” ஆரம்பித்து 19 பேர்களில் மூன்றுநான்குபேர்களை “அரெஸ்ட்” செய்து உள்ளே வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கும் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் போதாது என்று மதுரையிலிருந்தும் பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் போயிருக்கிறார். இவர்களெல்லாம் போய் கேஸ் ஜோட்டனை செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். தினமும் பல கிராமங்களுக்குச் சென்று 10, 20 பேரை அழைத்து வந்து அவர்களை மிரட்டியிருக்கிறார்கள். அடிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். மாலையில் வீட்டிற்குப் போகச் சொல்வது, மறு நாள் இன்னொரு ஊரிலிருந்து ஆட்களை அழைத்து வருவது. இம்மாதிரி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நேற்று நான் ஜில்லாக் கலெக்டரைச் சந்தித்தேன். அவரோடு பேசியதில் இனிமேல் நடவாமை பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இது திருப்தி கொடுக்கிறது. இன்று காலை வந்த டெலிபோன் செய்தி : இன்னும் கிராம ஜனங்களைக் கொண்டுவந்து மிரட்டுகிறார்கள், போலீசார் மக்களுக்கு பீதி உண்டு பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். உண்மைக்கு மாறாகப் பல தகவல்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் அந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்தது போலவும் அவருடைய காரை மறித்தது போலவும் பத்திரிகையில் வந்தது. அதுவும் இல்லை. மதுரையிலிருந்து பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரைச் சேர்ந்தவர்கள் டாக்சியில் வந்திருக்கிறார்கள். அந்த டாக்சி எம்.டி.யு. 7767 மதுரையிலிருந்து ஒண்ணாவது மைலிலேயே மரத்தில் போய் இடித்து டாக்சி நொறுங்கியிருக்கிறது. அதில் காயம் பட்ட பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த 3, 4 அங்கத்தினர்கள் மதுரையிலே ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெற்றிருக்கிறார்கள். இப்படியிருக்க அரசாங்கத்திடமும் முதலமைச்சரிடமும் வந்த செய்தி வேறு. அவர்கள் காரில் வந்ததாகவும் மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் அவர்களை வழி மறித்துத் தாக்கியதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த “ஆக்சிடெண்டு” நடந்த இடத்தைப் பார்த்தால், தெரியும். மரத்தில் சொட்டை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தென்னை மரத்தில் காயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் சென்று நேரில் பார்த்தேன். பத்திரிகையில் வந்த செய்தியில் பல வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. முதலமைச்சர் அவர்கள் மதுரை பப்ளிக் பிராசிகியூட்டரை அனுப்பியதும் மதுரை குப்பிரெண்டெண்டை அனுப்பியதும் எவ்வளவு தூரம் நியாயம் என்று முதலமைச்சர் யோசிக்க வேண்டும். இப்படி அனுப்புவது சரியா என்று பார்க்க வேண்டும். பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர் நிற்கிறார் என்பதற்காக இவ்வளவு தூரம் கெடுபிடிகள் செய்வது நியாயமா என்று யோசிக்க வேண்டும். இது அன்றாட சம்பவம் அல்ல. திடீரென்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் இது ஒரு ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்திற்குத் தகுதியான விஷயமாகும். இந்தத் தகவல் செப்டம்பர் 1-ம் தேதி சட்ட சபை ஒத்தி வைக்கும் வரை தெரியாது. அதன் பின் தெரிந்ததால்தான், இன்று கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது அண்மையில் நடந்த விஷயம். ஆகையினால் இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொண்டு சபை அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து, இதை விரிவாக விவாதிக்க வேண்டுமென்று தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : I want to know the view-point of the Government in the matter.

8th September 1970]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்துள்ள எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இது வருந்தத்தக்க சம்பவம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த சம்பவத்தைப் பற்றி மதுரையிலே என்னை நிருபர்கள் கேட்ட நேரத்திலும், அரசியல் மாச்சரியங்களைக் கொலை வெறுசனால் தீர்த்துக் கொள்வது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்க முறையல்ல, இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் ஈடுபட்டாலும், அது சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும் என்ற கருத்தினைத் தான் அவர்களிடத்தில் எடுத்துச் சொன்னேன். நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சிறந்த வழக்கறிஞரும் கூட. ஆகவே அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் இந்த வழக்கை எப்படி எடுத்து வைக்க வேண்டுமோ அந்த வகையில் எடுத்து வைத்திருக்கிறார் என்று தான் நான் கருதுகிறேன். இந்த வழக்கில் விரிவாக நிகழ்ந்ததைப் பற்றி நான் எடுத்துச் சொல்வது தொடரப்பட்டிருக்கின்ற வழக்கினுடைய அம்சங்களைப் பாதிக்கக்கூடும் என்று நான் நிச்சயமாக அஞ்சுகிறேன். ஆகவே அந்தக் குற்றத்தை நான் செய்ய விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் இந்த மன்றத்தில் முதலமைச்சர் என்ற முறையில் அப்படித்தான் நடந்தது, இப்படித்தான் நடந்தது என்று நான் எடுத்துக்கூறுவது அவ்வளவு முறையாகாது என்று கருதுகிறேன். ஆனால் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கிருஷ்ணன், எம்.பி. அவர்களுடைய கார் சேத மடைந்ததை அப்படியே விட்டுவிட்டு, ஏதோ மதுரையிலிருந்து வந்த டாக்சி மரத்தில் மோதியதைத் தான் பார்த்ததாகச் சொல்லி, வேறு எந்தக் காரும் வழி மறிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார். வழி மறித்ததாகச் சொல்லப்படும் கார் சிவகங்கையிலிருந்து வந்த காராகும். சிவகங்கையிலிருந்து வந்த கார், குறுக்கே ஒரு பஸ் நிறுத்தப்பட்டு வழி மறிக்கப்பட்டது; அந்த பஸ்ஸிலே இருந்தவர்கள் கீழே இறங்கி புதருக் கடியில் ஒளிந்திருந்தார்கள். நிறுத்தப்பட்ட காரிலிருந்து வாக்களிக்க வேண்டிய உறுப்பினர்கள், ஊராட்சி மன்றத்தினுடைய தலைவர்கள், தாக்கப்பட்டார்கள். அவ்வது இழுத்துச் செல்லப்பட்டார்கள். பின்னால் வந்த கார் முன்னால் வந்த கார் மறிக்கப்பட்டதை உணர்ந்ததும், அவர்கள் பின்னுக்குத் திரும்பிச் செல்வதற்காகத் திரும்பிய சமயத்தில் அங்கே இருந்த ஒரு பள்ளத்தில் வீழ்ந்தது. அந்தக் காரும் வழி மறித்த வர்களிடத்தில் சிக்கிக் கொண்டது. அதிலிருந்தவர்கள் கடத்திச் செல்லப்பட்டார்கள் என்கின்றது இந்தச் செய்திகள். அதிலிருந்த கிருஷ்ணன், எம். பி., அவர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர், யூனியன் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர், அவர்தான் உதவித் தலைவர் தேர்தலை நடத்தி வைக்க வேண்டியவர். அந்த வகையில் அவர் அந்தத் தேர்தலை நடத்தி வைப்பதற்காக உள்ளே சென்ற நேரத்தில் துப்பாக்கி கொண்டு மிரட்டப்பட்ட காரணத்தினால், அவர் வெளியே வந்து விட்டார் என்று தான் தகவல் வந்திருக்கிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் அவர் வெளியே இருந்தார் என்பதை ஒப்புக்கொண்டார்கள். தேர்தல் நடக்கிற நேரத்தில் ஏன் யூனியன் தலைவர் வெளியே இருக்க வேண்டும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். உள்ளே துப்பாக்கி மிரட்டல் இருந்த காரணத்திலேதான், அவர் வெளியே ஓடி வரவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பச்சைப் படுகொலை நடைபெற்றிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தலில் 4, 5 நடைபெற்றிருக்கின்றன. அப்படிக்கொலை செய்யப்பட்டவர், கிருஷ்ணன், எம்.பி. அவர்களுடைய சித்தப்பா ஆவார்கள். நான் கன்னியா

5-10
p.m.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[8th September 1970]

குமரியில் விவேகானந்தர் நினைவுச் சின்னத்தைத் திறந்து வைக்கின்ற நிகழ்ச்சிக்காகச் செல்லும்போது மதுரையிலே இறங்கினேன். கன்னியா குமார்க்கு வருகின்ற குடியரசுத் தலைவரவர்களை வரவேற்கவும், பாதுகாப்பு அளிக்கவும், ஐ.ஜி. அவர்கள் போக வேண்டிய மரபு, முறை இருக்கின்ற காரணத்தினால், அவர்கள் என்னோடு வர நேர்ந்தது. அவர் விமான நிலையத்திற்கு வந்த பிறகுதான், அவர் என்னோடு வருகிறார் என்பதை நான் தெரிந்துகொண்டேன். மதுரை விமான நிலையத்தில் நான் இறங்கியபோது, சித்தப்பாவைப் பறிகொடுத்த நண்பர் கிருஷ்ணன் அவர்கள் தான் அங்கே நடந்த செய்திகளை என்னிடத்தில் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களே, முதல் நான் அந்த சம்பவங்கள் நடந்த நேரத்தில் போலீசார் எப்படி உதவியாக இருந்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். மதுரை எஸ்.பி. அவர்கள், மறுபடியும் அப்படிப்பட்ட அசம்பாவிதங்கள் நடைபெறவொட்டாமல் தடுப்பதற்கும், நிலைமைகளைக் கட்டுப்படுத்திச் செயல்படுவதற்கும்தான் அங்கே சென்றார்கள். அங்கே நிலைமைகள் கட்டுங்கடங்காமல் கிராமங்களில் வீடுகளிலே நுழைவார்களேயானால், பிறகு போலீசாருக்கு களங்கம் ஏற்படலாம், அரசுக்கும் இழுக்கு ஏற்படலாம். ஏதாவது ஒன்றிரண்டு போலீஸ்காரர்கள் தவறான காரியங்களில் ஈடுபட்டு அதனாலும் களங்கம் ஏற்படலாம். ஆகவே அப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் ஏற்படக் கூடாது என்பதில் கண்ணுங்கருத்துமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மதுரை எஸ். பி. அவர்கள் அங்கே அனுப்பப்பட்டார்களே ஒழிய, அவர் அங்கே சென்று புலன் விசாரணையில் ஈடுபடவில்லை. அவர் அங்கே போதிய பாதுகாப்பிற்காகச் சென்றார். அதைப் போலவே திருச்சியிலிருந்து ஒரு போலீஸ் படை அங்கே அனுப்பப்பட்டது. அவர்கள் அப்படிப்பட்ட அசம்பாவிதங்கள் மறுபடியும் ஏற்படாமலிருக்க வேண்டுமென்பதற்காக அனுப்பப்பட்டார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும், அங்கே இருந்த போலீசார் தங்கள் கடமைகளை சரிவரச் செய்தார்கள், உதவியாக இருந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட கடமைகளைச் செய்வதற்காக மதுரை மாவட்டத்திலிருந்து எஸ்.பி. அவர்கள் அனுப்பப்பட்டவர்களேயல்லாமல், புலன் விசாரணையில் ஈடுபடுவதற்காக அல்ல. அங்கே இருக்கின்ற எஸ்.பி. மீது நம்பிக்கையற்ற தன்மையிலே வேறு எஸ்.பி.யை அனுப்பி புலன் விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசுக்கு இல்லை. அந்த நிலைமையில் இதை நான் மிக விரிவாக எடுத்துப் பேச விரும்பவில்லை. பத்திரிகையில் வந்த செய்திகளையும், அமைச்சர்களுக்குக் கொடுக்கப் படுகிற தகவல்களையும் வைத்து முடிவு செய்ய வேண்டியதில்லை. அதைப் போலவே எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும் அவர்களைச் சார்ந்த பத்திரிகைச் செய்திகளையும், அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற தகவல்களையும் வைத்து முடிவு செய்யாமல், அதை நீதிமன்றத்திற்கே விட்டு விடுவோம் என்று கூறி, இந்த ஒத்திவைப்பு தேவையில்லை என்றுகூறி அமைகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : Now I have heard both sides. Though the subject-matter of the motion is a specific matter of recent occurrence, the matter sought to be discussed involves nothing more than the ordinary administration of law. Further, the Leader of the Opposition has got ample opportunity to raise the matter during the discussion on the Tamil Nadu Appropriation Bill, 1970, today. Therefore, I withhold consent to the raising of the matter.

8th September 1970]

IV. GOVERNMENT MOTION

Motion under rule 21 (3) of the Council Rules.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Mr. Deputy Chairman, Sir,
I move—

“ That under rule 21 (3) of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, item (8), namely, The Tamil Nadu Payment of Salaries (Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 28 of 1970) under “II—Government Bills” be taken up before item (1)”.

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

“ That under rule 21 (3) of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, item (8), namely, The Tamil Nadu Payment of Salaries (Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 28 of 1970) under “II—Government Bills” be taken up before item (1).”

The motion was put and carried.

V. GOVERNMENT BILLS

(1) *The Tamil Nadu Payment of Salaries (Amendment) Bill, 1970*
(L.A. Bill No. 28 of 1970)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, சட்டப் பேரவை ஏற்றுக்கொண்டுள்ள தமிழ் நாடு 1970-ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்குதல் (திருத்த) மசோதா* (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 28—970) பரிந்துரைகள் செய்யப்படுவதற்காக ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று முன் மொழிகிறேன்.

ஜனநாயகம் சிறந்த முறையிலே நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் நடைபெறுவதற்காக, சட்டப் பேரவை எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள், இந்த அவையின் எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள், சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள், நம்முடைய அரசுக் கட்சிக் கொரடாக்கள், மேலவைத் துணைத் தலைவர் இவர்களுக்கெல்லாம் சில வசதிகள் செய்து தர வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டப் பேரவையில் அளித்த வாக்குறுதிப் பிரகாரம், அப்படிப்பட்ட வசதிகள் செய்யப்படுவதன் காரணமாக, அந்த வசதிகளைப் பெறுகின்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களெல்லாம் சிறந்த முறையிலே நம்முடைய நாட்டிற்கும் பணியாற்றுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்குமென்ற அடிப்படையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. சம்பளம் என்ற பெயரளவில் ரூ. 500, வீட்டு வாடகைப்படி ரூ. 100, கன்வெயன்ஸ் அலவன்ஸ் ரூ. 100, கார் வசதி செய்து கொடுத்தல், அதற்கு டிரைவர், அந்தக் காரை பழுது பார்ப்பதற்குரிய பொறுப்பை அரசு ஏற்றுக் கொள்வது, அவர்களுக்கு உதவியாளர்கள், கடைநிலைப் பணியாட்கள், இவர்களுையெல்லாம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற விவரங்கள் இந்த மசோதாவில் உள்ளடங்கியிருக்கின்றன. அதேபோல சட்ட மன்றத்திற்குத்

[திரு. எஸ். மாதவன்]

[8th September 1970]

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கிடையே ஒரு உறுப்பினர் இறந்து விடுவாரானால், அவர்களுடைய குடும்பங்கள் அல்லல்படுகின்ற சூழ்நிலையில், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற வகையில் ஒரு படி கொடுக்கின்ற ஒரு சட்டப் பிரிவும் இந்த மசோதாவில் இணைக்கப் பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய துர்ப்பாக்கியம், இந்த 1967-க்குப் பின்னாலேதான் ஏராளமான அங்கத்தினர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இனிமேலும் அப்படி இறப்பார்களோ, இல்லையோ என்பது பிரச்சனையில்ல. ஏழைகள், பணக்காரர்கள் என்ற வேறுபாடு இல்லாமல், யாராக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு துர்ப்பாக்கியமான நிலை ஏற்படுமானால், அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு பாதுகாப்புத் தர வேண்டுமென்ற முறையிலே இந்தப் படி அளிக்கப்படுவதற்கு இதிலே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஜனநாயகத்திலே நம்பிக்கையுள்ள நாம், ஜனநாயகம் சிறந்த முறையிலே நடப்பதற்கு ஆளும் கட்சியும், எதிர்க் கட்சிகளும் சேர்ந்து பணியாற்ற வேண்டும் என்பதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலேதான் இந்திய ஜனநாயகத்திற்கு நம்முடைய தமிழ் நாடு வழி காட்டும் வண்ணம் இந்த மசோதாவை இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதை எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் ஏகமனதாக நிறைவேற்றித் தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எங்கு இருக்கிறது. ஆளும் கட்சி, எதிர்க் கட்சி என்ற வேறுபாடு நம்முடைய சட்டமன்ற எல்லைக்குள் இல்லாவிட்டாலும், அவர்களுக்குச் சில வசதிகளை அதிகமாகச் செய்து கொடுக்கும் வகையில், அவர்கள் இன்னும் அதிக அளவிலே மக்களுக்குத் தொண்டாற்றுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு கிடைக்குமென்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

5-20
p.m.

வெளியிலே அரசியல் கட்சி மாச்சரியங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால், சட்ட மன்றங்கள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்கள் ஆகியோருக்கு ஏராளமான செலவாகிறது என்று பிரசாரம் நடத்தப் படுகிறது. இதை ஒவ்வொரு கட்சியும் தங்களுடைய தேவைக்கு ஏற்றவாறு அந்தப் பிரசாரத்தை நாட்டிலே நடத்தி வருகின்றது. ஆனால் இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த அளவிலே, சட்ட மன்றம் நடைபெறுவதற்காக ஏற்படுகின்ற செலவுகள் ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக ஏற்படுகின்ற செலவுகள் என்றுதான் நாங்கள் கருதுகிறோம். இதற்காக நாம் ஆடம்பரச் செலவு செய்யவேண்டியதில்லை. தேவைப்பட்ட செலவுகளை ஏற்றுத் தீரவேண்டுமென்பதிலே ஒருமித்த கருத்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்த எண்ணத்திலேயே அமைச்சர்கள் 500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கினோம். எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் அதே சம்பளம் வாங்க வேண்டுமென்று நாங்கள் கருதுகிறோம். அந்த அளவிற்கு அவர்களுக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும், வசதி வாய்ப்புக்கள் தேடித் தர வேண்டும், அதன் மூலமாக அவர்கள் ஜனநாயகப் பாதுகாவலர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசு கருதுகிறது. இந்த ஆட்சியை உருவாக்கிய அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அத்தகைய அரசியல் நாகரீகத்தை, பண்பை, அரசியலை எங்களுக்கெல்லாம் கற்றுத் தந்தார்கள். இன்றைக்கு நாங்கள் நிறைவேற்றுகின்ற வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறோம், இந்த மசோதாவின் மூலமாக. இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்படுவதன் மூலமாக, உலகத்திற்கு நாம் இதைச் சொல்லலாம், நாட்டிற்கு எடுத்துச் சொல்லலாம். இங்கே எல்லாக் கட்சிகளும் அரசு இயந்திரத்தில் பொறுப்பு ஏற்கின்றன என்ற ஜனநாயக மரபை நாட்டு மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லலாம்.

8th September 1970]

[திரு. எஸ். மாதவன்]

அரசு இயந்திரத்தில் பழுது, தவறுகள் இருக்கலாம். ஆட்சி இயந்திரம் பரவலாக இருக்கிறது. எல்லாவற்றிற்கும் அமைச்சர்கள் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும் என்பது சரியல்ல. அரசுக்குத் தெரியாது, அமைச்சர் களுக்குத் தெரியாது தவறுகள் இருக்கலாம். அரசுக் கொள்கைக்கு எதிராகக் கூட நடக்கலாம். அந்தத் தவறுகளைக் கண்டுபிடித்து வெளிப் படுத்தப் பார்க்கிறோம். அந்தத் தவறுகளைப் பற்றிக் கேட்கக் கூடிய நல்ல வாய்ப்புத் தான் சட்ட மன்றத்தில் இன்றைக்கு நாம் காணுகிற காட்சிகளாகும். இப்படிப்பட்ட வாய்ப்புகள் உருவாவதற்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சிறந்த முறையில் பாடுபட வேண்டும் என்ற முறையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு ஏகோபித்த கருத்து இருக்கிற காரணத்தினால், யாருமே பேச மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். அமைதியாக இருந்து ஆமோதித்து விடலாம். நாட்டு மக்கள் எல்லாம் நல்ல ஜனநாயகம் இந்த மன்றத்தைப் பாது காக்கும் என்ற கருத்துக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்க வேண்டும், நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : Motion moved—

“That the Tamil Nadu Payment of Salaries (Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 28 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

The Bill is before the House for discussion.

THIRU M. RAJAH IYER : Mr. Deputy Chairman, Sir, I am just provoked to say a few words lest the Hon. Minister should think that silence is an essential aspect of democracy. The Hon. Minister has made a brief speech pointing out the salient features of this Bill. It is indeed a tribute to our belief and faith in democracy which is so deep-rooted here that the Government should have thought of bringing forward this Bill. I only want to congratulate the Government on having brought this Government Bill forward. I am not sure whether any other State can be proud of such a measure and whether any other State has placed the Leader of the Opposition on the same footing as the Minister and the Speaker. I am very happy to endorse every word which the Hon. Minister has just now stated. I would like to add one more word. It is not merely a reflection of the faith that the Government have in democracy but a reflection of the faith in this system of Government, namely, the bi-cameral system of Government, where the privilege that is open to one House is open to the other House also. I take it as a symbol of the Government's faith in the existence and usefulness of this Upper Chamber. The privilege that is given to the Speaker is given to the Chairman, and the privilege given to the Deputy Speaker is extended to the Deputy Chairman. The privileges of the Members of both the Houses are all alike. I take it as a tribute to the usefulness of the functions played by the House. It is a question of making all the facilities, all the allowances and salaries available to the Speaker and the Deputy Speaker, available to the Chairman and the Deputy Chairman and to the

[THIRU M. RAJAH IYER]

[8th September 1970]

Leader of the Opposition. I am thrilled at the fact that we give due place to the Leader of the Opposition in our House. I would like the Government to go just one step forward and make all facilities open to the Ministers available to the Leader of the Opposition also. The salary is there, the conveyance allowance is there, and the house-rent allowance is there. All the privileges and allowances are there excepting the free medical aid to which the Ministers and their families are entitled — for which, I am afraid, the Leader of the Opposition in this House or in the other House may not be eligible unless it is explicitly laid down that the Leader of the Opposition will be entitled to the same free medical aid to which the Ministers are entitled. Not that they are suffering for lack of that aid, but, it would make the recognition complete and it would make the equality of the status full, if we say that what is open to the Minister is open to the Leader of the Opposition also.

Though not directly based upon this Bill, I would like to make just one reference to the Lounge that the Members of this House are getting. It is quite princely ; it is very luxurious ; it is going to serve a very good purpose. I would like to request the Government to take precautions to see that the Lounge is used only by the Members of this House and their *bona fide* guests and friends, and see that it does not convert itself into something like a Third Class Waiting Room in a Railway Station where not only the passengers but also the stray people and the stray cattle wander in. Because of the location of the lounge so near the gate, some precaution must be taken to see that the Lounge is kept out of bounds for those who are not *bona fide* guests of the Members.

Finally, may I just take this opportunity to voice one plea which the hon. Lady Member Thirumathi Clubwala Jadhav has been making every time, that this House deserves a better chamber ? It is so elongated that it is difficult for me here at this end to catch the eye of the Hon. the Chairman or the Deputy Chairman and my tussle will become very, very difficult when the hon. Lady Member takes her seat by my side. (Laughter). I am unfortunately so thin and God has not been quite benevolent in that respect to me. It is difficult for a thin man like me to catch the Chairman's eye. The thinness may be exaggerated due to other environmental handicaps. To those handicaps may be added the handicap of the House. This is not the House where we should continue to have our deliberations. Thus far the Government can take credit for all the things that they have done to place this House on a par with the other House and in extending to the Leader of the Opposition of this House the privileges that are open to the Leader of the Opposition of the other House and in extending to them the privileges, allowances and all facilities open to the Ministers. I only appeal to them to make this picture complete by attending to just one or two defects which still persist. Thank you, Sir.

8th September 1970]

THIRU A. R. DAMODARAN : Mr. Deputy Chairman, Sir, I congratulate the Government on having brought forth this Bill—Payment of Salaries Bill—wherein they have provided for the payment of salary and certain other allowances to four distinguished Members of the Legislature.

Sir, reference has been made by the Hon. the Law Minister that generally some of these measures attract a great deal of criticism outside, but in this case, I think it will be generally welcomed by the public because what the people are against is hypocrisy and not a genuine Bill of this nature. In fact, the only reason why the people outside the Legislature criticise some very important persons is because their public pronouncements do not tally with their personal behaviour, and that is exactly the reason why people find fault with them, when they want certain privileges to be given or their salaries to be raised. In the case of our State, Sir, the salary that has been suggested is extremely moderate and although it is not my business to suggest to the Government about the salaries of Ministers, which they have decided as a matter of policy, I still feel that in the present state of affairs, when Ministers have to devote full-time attention to their jobs, when they cannot even call two or three hours of a day's work as their own for any leisure, I certainly believe that Ministers of State Governments should receive better emoluments than what they are receiving at present. I realise that this decision was taken soon after the 1967 Elections, when public feeling was pronounced, at the so-called fringe benefits and other emoluments enjoyed by the Ministers at that time. But considering the high cost of living and the standards which the Ministers will have to maintain in their personal homes, it is absolutely essential and — although I know it may not be possible for them to do this before 1972 — I hope that at least after 1972, when they cannot claim any personal interest in the salaries that will be drawn by Ministers from that time, the ceiling that has been placed on ministerial salaries, which is really at a ridiculously low figure of Rs. 500/-, will be increased. I think every honest man will confess that it is impossible for Ministers, especially in the discharge of their public duties to maintain themselves on this very meagre salary and I do not think the public will misunderstand if an honest attempt is made to place them on a better footing. I wholeheartedly welcome the grant not merely of the salary, but what is far more important as a Member of the Legislature, the grant of a Stenographer in the grade of an Assistant to these four gentlemen who occupy important positions in this Legislature.

One of the facilities that I have often missed is this. Of course, it has been luckily recompensed by the Lounge, which my hon. Friend, Thiru Rajah Iyer, has unfortunately characterised as 'a princely lounge.' It is an expression which we should not use hereafter because we may find that the Government by an executive fiat remove whatever princely

[THIRU A. R. DAMODARAN]

[8th September 1970]

comforts that my hon. Friend has found in the Lounge. It is not a princely lounge, but is a very comfortable lounge. One of the facilities which we, Members of the Legislature, have often felt lacking is the absence of good stenographic assistance. Whenever we want to prepare notes for our speeches, whenever we want to collect details and data, we have to crowd in the Secretary's room and trouble him from his usual work. Although it may not be possible to implement it immediately, I hope that in course of time, it will be possible, at least during session time, for the Government to place at the disposal of Members of the Legislature three or four able stenographers, who will be able to help the Members in the preparation of their speeches. With these few words, I congratulate the Government once again on having brought forward this very honest and sincere measure and congratulate them on the straightforward method which they have adopted in this regard.

Thank you, Sir.

5-30
p.m.

*THIRU S. NARAYANASWAMY: Mr. Deputy Chairman, Sir, more than the Bill itself, I wish to congratulate the Hon. the Minister for Industries on the extremely suave and fine speech that he made introducing the Bill. The spirit behind this measure is one which recognises the innate sublimity of the democratic form of Government. There is only one danger and that danger was voiced forth years ago — some 40 years ago — in the Canadian House of Parliament. Sir, there, the Leader of the Opposition was paid a salary only a few pounds less than what was paid to the Prime Minister of the Commonwealth Government of Canada and the complaint in Canada was that the Leader of the Opposition was not particularly keen on unseating the Prime Minister and his party because the slightly increased emolument is not worth the onerous responsibility and worry of the office of the Prime Minister. I feel, Sir, that the same motivation will not obtain in this country and that the Leader of the Opposition, who is going to be given certain facilities, however modest, will welcome this in the same spirit in which it has been made. I only wish to say that Thiru Damodaran made a very fine point when he spoke about the Ministers' salaries being inadequate. May I add that, in my opinion, in the present inflationary state of affairs, when the worth of a rupee is debased from week to week by the Central Government's action, the salary paid to Ministers may not be regarded as adequate? I hope and trust that this act of self-abnegation will be revised by the Ministry before long.

I congratulate the Government on the spirit behind this Bill in offering facilities. Thiru Damodaran's impatience in getting facilities by way of a stenographer is understandable. In the American Senate and the House of Representatives practically every Member gets a Stenographer, a telephone and everything in the premises itself. I suppose it will take a long time before we get similar facilities. I fully share Thiru

8th September 1970]

[THIRU S. NARAYANASWAMY]

Rajah Iyer's difficulty in catching the eye of the Chairman from a distance. But I do think it may be possible by a slight strategic rearrangement of seats, to enable Thiru Rajah Iyer to catch the eye of the Chair. I am sure all the Members will echo my feeling that the spirit behind this Bill is one which is to be welcomed and which believes in the abiding respect for the system of Government, because it is democracy which enables the Leader of the Opposition to keep himself above want and above discomfort. I have great pleasure in congratulating the Government and in supporting this Bill.

Thank you, Sir.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை, நான் எதிர்பார்த்தபடி, பாராட்டி வரவேற்று வயது முதிர்ந்த அனுபவம் உள்ள அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள். அவர்களுக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் முன் கூட்டியே கூறிவிட்டார்கள். பேசாமலே அனுமதி தந்து விடுகிறேன் என்று என்னிடத்தில் சொல்லிவிட்டார்கள். காலம் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தினால், நான் அடுத்த சட்டப் பேரவைக்குச் செல்ல வேண்டி இருக்கிற காரணத்தினால், சுருக்கமாகப் பேசுகிறேன். இந்த அவையினுடைய அமைப்பு மாற வேண்டுமென்று நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் அதற்கு தம் உருவம் காரணமாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். நான் அந்த வாதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. அவர் தெரியாது மறைக்கப்பட்டு இருந்தார் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. காரணம், இந்த மன்றத்தினுடைய பெரும் பகுதி நேரத்தை அவர்தான் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அவர் எங்கே இருந்தாலும், அவருடைய ஆற்றலும், அறிவும் இந்த மன்றத்திற்குப் பயன்படும் என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் அதிக வசதிகள் வேண்டுமென்ற கருத்தை நாங்கள் ஒருக்காலும் மறுக்கவில்லை.

நம்முடைய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. தாமோதரன் அவர்களும் மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. நாராயணசாமி அவர்களும் இங்கே பேசும்போது, அதையேதான் வலியுறுத்திப் பேசினார்கள். மற்ற நாடுகளுடைய பாராளுமன்ற முறைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அங்கத்தினர்கள் ஆற்றுகிற பணிகளுக்குத் துணையாக வசதிகள் இருக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் எல்லாம் அமைகின்றன. அமைச்சர்களுக்கு கெல்லாம் சம்பளத்தைக் கூட்ட வேண்டுமென்று அவர்கள் இரண்டு பேரும் எங்களுக்காக மிகவும் பரிந்து வாதாடினார்கள். அவர்களுக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சிறந்த நுண்ணிய அறிவோடு இதைக் கொண்டு வருவதனால், 1972-க்குப் பிறகு கொண்டுவருங்கள் என்று சொல்லாமல், சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கும் நன்றி. அரசிபல் நாகரீகத்தோடு அல்லாமல் உண்மையிலேயே இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த காலத்திலே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அமைச்சர்களுக்கு கெல்லாம் அறிவுரைகளை வழங்கினார்கள். நாட்டில் வறுமை தாண்டவ

[திரு. எஸ். மாதவன்]

[8th September 1970]

மாடுகிறது. ஏழ்மை மிகுந்திருக்கிறது. சாதாரண மக்கள் உணவில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கஷ்டத்தைக் காண்கிறோம். அந்த நிலைமையையெல்லாம் சொல்லித்தான் ஆட்சிக்கு வந்தோம். அந்த நிலைமையை நாம் உணர வேண்டும். அந்த நிலைமையில் நம்மை வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அறிவுரை சொன்னார்கள். அந்தக் காரணத்தினால் தான் சம்பளம் 500 ரூபாய்க்குக் குறைக்கப்பட்டது. இது போதுமா, போதாதா என்ற விவாதத்திலெல்லாம் நான் இறங்க விரும்பவில்லை. நிச்சயம் மக்களுக்குத் தொண்டாற்ற விரும்புகிறவர்கள் சிக்கனமான முறையில், எளிய முறையில் வாழ வேண்டுமென்று உலக உத்தமர் காந்தியடிகள் கற்றுத் தந்த காலத்திலேயே அவர்கள் வாழ்க்கையில் வாழ்ந்து காண்பித்தார்கள். அந்த முறையில் வாழ வேண்டுமென்று நாம் ஆசைப்படுகிறோம். அதற்காக தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டாமென்று சொல்வதற்கும் தயாராயில்லை. நிச்சயம் நன்றாக ஜனநாயகம் வளர்வதற்கு நாம் பயன்படுவோம் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்கு இருக்கிறது. அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த அளவிற்கு, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டது போல, அங்கத்தினர்கள் சட்ட மன்ற காலத்திலே அதிகமான தகவல்களைத் தெரிந்துகொண்டு இங்கே பேசுவதற்கெல்லாம் வாய்ப்புள் கொடுக்க வேண்டும் என்று நாங்களே எதிர்க் கட்சியிலே இருந்தபோது வாதாடியது என் நினைவிற்கு வருகிறது. இதே கோரிக்கையை எதிர்க் கட்சியிலே இருந்தபோது விடுத்தோம். அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்களா, என்ன பதில் சொன்னார்கள் என்பது விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனை. அதிலே நுழைய விரும்பவில்லை. தேவைகள் வேண்டுமென்பதை எதிர்க் கட்சியில் இருந்த காலத்தில் ஒப்புக் கொண்டோம். ஆளும் கட்சியாக இருக்கிற இந்தக் காலத்திலும் ஒப்புக்கொள்கிறோம். குறிப்பாக, திரு. தாமோதரன் அவர்கள் கூறிய கருத்து சட்டமன்றக் கூட்டம் நடக்கிற காலங்களில், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தேவையான தகவல்களைச் சேகரித்துத் தருவது, சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள், குறிப்புக் களைப்பற்றித் தகவல்கள் அறிந்து கொடுப்பது, புத்தகங்கள் தேவையென்றால் தேடிக் கொடுப்பது, இது போன்ற செயல்களையெல்லாம் நாம் விரிவுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பது. அரசாங்கத்திற்கு அதிலே கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. நம் நாட்டில் துர்பாக்கியமான பாரம்பரியம் சுதந்திரத்திற்கு முன்னாலேயும் பின்னாலேயும் வளர்க்கப்பட்டுவிட்டது. ஆடம்பரச் செலவு என்று மற்றவர்களைப் பார்த்துக் குறை சொல்லுவதிலே எல்லோரும் பழக்கப்பட்டு விட்டோம். அமைச்சர்கள் எவ்வளவு படிகள் வாங்கினார்கள் என்று ஆங்காங்கே மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது எனக்கே கூட சந்தேகம். எனக்கு எவ்வளவு செலவாகிறது என்று கணக்கெடுத்துப் பார்த்தேன். அமைச்சர்களுக்குச் சொந்த முறையில் எந்தச் செலவும் செய்யப்படுவதில்லை. அமைச்சர்களுக்குக் கொடுக்கிற சம்பளத்தைத் தவிர, மற்றச் செலவுகள் எல்லாம் அவர்களுடைய பரிவாரங்கள், அரசு அலுவலர்கள் இவர்கள் நடைமுறைச் செலவுகள். இப்படிப்பட்ட செலவுகளைத் தவிர, அமைச்சர்களுக்குச் சொந்தச் செலவுக்காகப் பணம் கொடுப்பதாகக் குறிப்பே கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. இதையெல்லாம் அரசியல் ரீதியாகப் பேசுவதனால் மக்களிடத்தில் தவறான எண்ணம் ஏற்படுகிறது.

8th September 1970]

[திரு. எஸ். மாதவன்]

ஆனால் நிச்சயமாக மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நம் தமிழ் நாடு சிறந்த சிக்கனத்தைப் பின்பற்றி வருகிறது என்பதை மறந்துவிட முடியாது. அருமையான கட்டிடங்களைப் பார்க்கும்போது அந்த எண்ணம் வருகின்றது. ஆனால் நம் நாட்டிலே சிறந்த கட்டிடங்கள் எழுப்பப்படாவிட்டாலும், சிறந்த முறையில் பயன்படுத்துவதில் விழிப்போடு இருக்கிறோம். இந்த அளவிற்கு மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அந்த அளவிற்கு இந்த அவைக்கு மதிப்பு இருக்கிறது. நம் அரசாங்கம் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் என்று உறுதி செய்து இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

“That the Tamil Nadu Payment of Salaries (Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 28 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

The motion was put and carried and the Bill was taken up for making recommendations.

DEPUTY CHAIRMAN : There are no recommendations to clauses 2 to 11, clause 1, the long title, and the Enacting Formula. So, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

(2) *The Tamil Nadu Appropriation (No. 4) Bill, 1970*
(L.A. Bill No. 24 of 1970)

THE HON. THIRU K.A. MATHIALAGAN : Mr. Deputy Chairman, I move—

“That the Tamil Nadu Appropriation (No. 4) * Bill, 1970 (L.A. Bill No. 24 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

“That the Tamil Nadu Appropriation (No. 4) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 24 of 1970), as passed by the Assesmbly, be taken into consideration for making recommendations.”

The motion was put and carried and the Bill was taken up for making recommendations.

DEPUTY CHAIRMAN : There are no recommendations to clauses 2 and 3, the Schedule, clause 1, the Long Title, and the Enacting Formula. So, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

[8th September 1970]

(3) *The Tamil Nadu Appropriation (No. 5) Bill, 1970*
(L.A. Bill No. 25 of 1970)

THE HON. THIRU K.A. MATHIALAGAN : Mr. Deputy Chairman,
I move—

“That the Tamil Nadu Appropriation (No. 5) * Bill, 1970 (L.A. Bill No. 25 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

DEPUTY CHAIRMAN : Motion moved—

“That the Tamil Nadu Appropriation (No. 5)* Bill, 1970 (L.A. Bill No. 25 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

*திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் சம்பந்தமாக 83 லட்ச ரூபாய் “அப்ரோப்பிரியேஷனில்” ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக மசோதா கொண்டுவந்து அன்று பேகினோம். அதற்குப் பின்னால் சில ஊர்களில் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் மிகவும் தவறான வழிகளில் ஈடுபட்டிருப்பதைச் சொல்லி அரசாங்கத்தின் கவனத்தை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஈர்க்கலாம் என்று இருந்தேன். என் மனதிற்குப் பட்ட வகையில் கட்சி பேதமில்லாமல் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், கீழ் சபை அங்கத்தினர்களானாலும் சரி, மேல் சபை அங்கத்தினர்களானாலும் சரி, அல்லது பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்களானாலும் சரி, இந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தலில் நிற்காமலிருப்பது நம் எல்லோருக்கும் நல்லது என்று எண்ணுகிறேன். கடந்த 23-ம் தேதி தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியில் மதுரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஜில்லாக்களில் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் இந்தத் தேர்தலில் பல இடங்களில் தலையிட்டிருப்பதைப்பற்றி விசாரித்து ஒரு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று ஆணையிட்டார்கள். நான் 4 ஜில்லாக்களுக்குப் போக முடியவில்லை யென்றாலும், இரண்டு ஜில்லாக்களுக்குப் போனேன். ராமநாதபுரத்தில் அதிகமான தலையீடு நடந்திருக்கிறதென்று பொதுப்படையாகக் குற்றம் சாட்டவில்லை. சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்கள் எங்கெங்கு நின்றார்களோ, அங்கெல்லாம் இந்தப் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. உதாரணமாக, மாணம்துரையில் நடந்த விஷயத்தைப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்களும் பேசினார்கள், நானும் பேசினேன். அதைத் திருப்பிச் சொல்லவேண்டியதில்லை. எங்கே பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்லது மாநில சட்டசபை உறுப்பினர் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் பதவிக்கு நின்றாரோ, அது அங்கே குழப்பத்திற்குக் காரணமாகிவிட்டது. அதே மாதிரி மதுரை ஜில்லாவில் திருப்பரங்குன்றம் பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தலில் ஒரு சட்டசபை அங்கத்தினர் நின்றார். அவர் உடன் பிறந்தவர் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ஹெட்கான்ஸ்டபிளாக இருக்கிறார். அவர் என்ன செய்திருக்கிறார் என்ற

8st September 1970] [திரு. கே. ராஜாராம்]

குற்றங்களைப் பார்த்தால் மிகவும் பயங்கரமாக இருக்கிறது. அரி ஜனங்களைக் கொண்டு வந்து போலீஸ் ஸ்டேஷனில் நிறுத்தி வைத்து விட்டு, அவருடைய தம்பியாகிய சட்ட சபை அங்கத்தினரின் ஆட்கள் போய் வீடுகளைச் சேர்ந்து தாக்கியிருக்கிறார்கள். தானியங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். போலீசில் கம்பளெய்ண்ட் கொடுத்தால், அதை எடுத்துக்கொண்டு விசாரிப்பதும் இல்லை. ஹெட் கான்ஸ்டபிளுக்கு இந்த சட்ட சபை அங்கத்தினர் கூடப் பிறந்த தம்பி. அவர் முக்கியஸ்தர்களைக் கொண்டுவந்து பயமுறுத்தியிருக்கிறார். இதே மாதிரி விருதுநகரில் ஒரு சட்ட சபை அங்கத்தினர் பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தலுக்கு நின்றார். அங்கேயும் இதே மாதிரிப் புகார். விருதுநகரில் அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியில் உள்ள டாக்டர், பயர் ஸ்டேஷனில் உள்ள முக்கிய அதிகாரி, அவர் எனக்கு ஒரு வகையில் பந்துவும் கூட— சொந்தக்காரர் என்று சொன்னாலும் குற்றம் என்று சொன்னால் அதையும் சொல்லக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பி.டி. 6 இன்னொருவர். ஆக இந்த 3 பேர்கள் மேலும் குற்றச்சாட்டு வந்திருக்கிறது. அடுத்தபடியாக, வத்தலகுண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன், அங்கு ஒரு பாராளுமன்ற அங்கத்தினர் நின்றார். புகார் இல்லாவிட்டாலும் “சென்சேஷன்” கிளம்பியது. பஞ்சாயத்து யூனியனிலே, அல்லது ஜில்லா டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலிலே சட்ட சபை மெம்பர்களுக்கும் பாராளுமன்ற மெம்பர்களுக்கும் ஒட்டுரிமை கிடையாது. ஒட்டுரிமை இல்லாத இவர்கள் தேர்தலில் நிற்கக் கூடாதென்று தடுப்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறதென்று புரியவில்லை. அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் நிற்கும் இடங்களில்தான் இப்படிப்பட்ட புகார்கள். இம்மாதிரி பல இடங்களில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் தலையிடாமலிருப்பதற்கு உண்டான நிலை இருக்க வேண்டும். இன்று இரண்டு உதாரணங்கள் மட்டும் சொல்லிவிட்டேன். இதை அரசாங்கம் சிந்தனையில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU M. EHIRAJALU rose.....

THIRU S. RAGHAVANANDAM : The convention is that no other Member makes a speech after the speech made by the hon. the Leader of the Opposition.

*THIRU M. ETHIRAJALU : I have already requested the Chair to call me. The Leader has permitted me. 5-50 p.m.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவில் இரண்டொரு விஷயத்தை மட்டும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். தென்னாற்காட்டில் இருக்கின்ற அரசாங்கக் கலைக்கல்லூரி சென்ற வாரத்தில் கால வரையின்றி மூடப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இந்த மாதிரிக் காலவரையின்றி மூடப்பட்டிருப்பது இது ஒன்று மட்டுமல்ல. என்னுடைய ஜில்லாவில்—இருக்கும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் மூடப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக எங்களுடைய தலைவர் ஒத்தி

[திரு. எம். எத்திராஜுலு]

[8th September 1970]

வைப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தது போல, இதற்கும் ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவர இருந்தேன். ஆனால் நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவில் பேசலாம் என்று கைவிட்டுவிட்டேன். கோவையில்கூட நேற்றைய முன் தினம், தமிழக கல்லூரி மூடப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி கல்லூரிகள் மூடப் பட்டுக் கொண்டேபோனால், நாட்டின் நிலை என்ன ஆவது?

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் மைக்கைப் பார்த்துப் பேசுகிறார். கன்வென்ஷன் தலைவரைப் பார்த்துப் பேச வேண்டும்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இந்த மாதிரி கல்லூரிகள் மூடப்படுவது மிகவும் விசனிக்கத்தக்க விஷயமாகும். என்னுடைய ஜில்லாவில் இருக்கிற கல்லூரி, எங்கள் ஜில்லா, பின் தங்கிய ஜில்லாவாக இருக்கிற காரணத்தினால், பொது மக்களால் மிகவும் முயற்சி செய்யப் பட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு, பின்னர் சர்க்காரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. ஏதோ படம் வைப்பதன் காரணமாக அங்கே இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாணவர்களுக்குள் கலகம் ஏற்பட்டு கல்லூரி மூட வேண்டிய அளவு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாமல் இதை மூடி விடமுடியாது. இப்படி ஒவ்வொரு கல்லூரியும் மூடிக்கொண்டே போனால், இதற்கு ஒரு முடிவு இல்லாமல் இருந்தால், மாணவர்கள் எதிர்காலம் என்னாகும் என்று அரசுத் தரப்பிலும், எதிர்க் கட்சித் தரப்பிலும் உள்ளவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து முடிவு கட்ட வேண்டுமென்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்தக் கல்லூரியில் ஏராளமான பின் தங்கிய சமூக மாணவர்கள் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். ஏழை எளியவர்களின் பிள்ளைகள் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். செல்வந்தர் குழந்தைகள் அதிகமாக இல்லை. ஆகவே இதைத் திறந்து வைப்பதற்கான சூழ்நிலையை அரசாங்கம் உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 350 மார்க்குகள் எஸ்.எஸ். எல்.சி.யில் வாங்கியவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை. அதே நேரத்தில் 235 மார்க்கு வாங்கியவர்களுக்கு இடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணத்தை அங்கேயிருக்கிற முதல்வரிடத்தில் கேட்டபோது, “380 மார்க் வாங்கினாலும் அவர்கள் ஆங்கிலம்தான் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆங்கிலம் வேண்டுமென சொன்ன பிள்ளைகள் 400 மார்க் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே கிடைக்கவில்லை” என்றார்கள்.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : அங்கே யாருடைய படத்தை வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்?

திரு. எம். எத்திராஜுலு : நான் பொதுவாகச் சொல்லிவிட்டேன். அரசுக்குக் கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறேனே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. காமராஜர் படம் வேண்டுமென்று மாணவர்கள் எழுப்பிய காரணத்தினால், இந்த நிலைமை.

திரு. என். ராகவானந்தம் : அந்த நிகழ்ச்சியில் யாருடைய படத்தை வைக்க இருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னால் உதவியாக இருக்கும்.

8th September 1970]

திரு. எம். எத்திராஜுலு : நான் எதைச் சொன்னாலும் நேரடியாக அரசுக்கு வருகின்ற தகவல்களை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய கருத்தை மாற்ற முடியாதென்று கருதுகிறேன். நான் சொல்லுகிறேன். காமராசருடைய படத்தை வைக்க வேண்டுமென்று மாணவர்கள் எழுப்பியதன் காரணமாக இரு கோஷ்டிகள் இருக்கின்றன. மாணவர்களுக்குள் ஏற்பட்ட தகராறு தான் அங்கே காரணம்.

மாண்புமிகு திரு. பி.யு. ஷண்முகம் : அது மட்டுமா காரணம் ? அங்கே நடந்தது என்ன, அவர்கள் செய்த தப்பு என்ன என்ற முழு விவரத்தையும் சொல்லாமல், அரசாங்கத்தின் மீது குற்றம் சொல்லக் கூடாது. அந்த மாணவர்கள் என்னென்ன செய்தார்கள் ? அவ்வளவையும் சொல்லிவிட்டால், மிக நன்றாக இருக்கும்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன் என்று சொன்னேனே தவிர, அரசாங்கத்தின் மீது குற்றம் சுமத்துகிறேன் என்று சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொல்லியிருந்தால், முழு விவரத்தையும் நான் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே தயவு செய்து இதற்கு அமைச்சர் தான் பதில் அளிக்க வேண்டுமே தவிர, நான் பதில் அளிக்க வேண்டியதில்லை.

அடுத்து, 235 மார்க் வாங்கியவர்களுக்கு அங்கே இடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், 400 மார்க் வாங்கியவர்களுக்குக்கூட அங்கே ஆங்கிலத்தில் இடம் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே 350 மார்க் வாங்கியவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. அதே சூழ்நிலையில் 235 மார்க் வாங்கியவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் கல்லூரி முதல்வரவர்களைக் கேட்டேன். இது அரசாங்கத்தினுடைய உத்தரவு. 235 மார்க் வாங்கியவர்கள் தமிழைப் பாடமொழியாக எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று சொன்னதினால் முதல் இடம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார். 350 மார்க் வாங்கிய மாணவர்களைக் கூப்பிட்டு, “நீ தமிழைப் பாடமொழியாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறாயா என்று கேட்டீர்களா?” என்று முதல்வரிடம் கேட்டேன். அப்படி நாங்கள் கேட்க உரிமை இல்லை. ஆனால் நாங்கள் அதைக் கேட்காமலேயே 235 மார்க் வாங்கியவர்கள் நாங்கள் தமிழைப் பாடமொழியாக ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று சொன்ன காரணத்தால், அவர்களுக்குக் கொடுத்து விடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலை பரிசீலிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் பரங்கிப்பேட்டை என்று இருக்கிறது. அங்கே எஸ்டிமேட் கமிட்டியில் நாங்கள் சென்ற காலத்தில் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை என்று எங்களிடம் கோரிக்கை விடுத்தார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை அரசு ஏற்றுக்கொண்டு இப்போது அங்கு குழாய் மூலம் தண்ணீர் கொடுக்கப்படுகிறது. கொடுக்கப்பட்டாலும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தார் அங்கே ஒரு பயலாஜிகல் ஸ்டேஷன், மீன் ஆராய்ச்சி நிலையம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அங்கே 80 மாணவர்கள் படித்து வருகிறார்கள். ஆனால் குறிப்பாக அந்த பயலாஜிகல் ஸ்டேஷனுக்கு தண்ணீர் சொடுக்க, குழாய்ச் சமைக்கவில்லை. அந்த இடத்திற்கு 1 பர்லாங்கு தூரத்திலேயே குழாய் நின்று விட்டது.

[திரு. எம். எத்திராஜுலு]

[8th September 1970]

ஆகையால் குடி தண்ணீர் இல்லாமல் ரொம்பவும் மாணவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பரங்கிப்பேட்டை ஊரிலிருந்து ஒரு பர்லாங்கு தூரத்தில் இருக்கின்ற அந்த மீன் ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்குக் குழாய் போடாத காரணத்தினால், மாணவர்கள் அங்கே தங்கிப் படிப்பதற்கு ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்காக பாதிச் செலவை கூட அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தார் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக இந்தப் பிரச்சினையை நீடிக்கவிடாமல், குழப்பமான சூழ்நிலை ஏற்படாமல், அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் வேலை நேரத்தை மாற்றும் படி கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 9½ மணிக்கு வரக்கூடியவர்கள் ஆபிரிற் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் பெரும்பாலோர் வருவதில்லை. 10 மணிக்குக் கூட வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரம் சரியாக ஒத்து வரவில்லை என்று என்.ஜி.ஓ. சங்கம் தீர்மானம்கூட போட்டிருக்கிறது. இந்தக் கோட்டையில் நன்றாகக் காரியம் நடக்க வேண்டுமானால் முன் போலவே 10 ½ முதல் 5 மணி என்ற காலத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் நடக்க வேண்டிய காரியம் சரியாக நடக்காது.

* * * * *

6-00
p.m.

DEPUTY CHAIRMAN : The hon. Member's time is up. This is only an Appropriation Bill and that too, Supplementary Appropriation Bill.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்சனைபற்றி, பரங்கிப்பேட்டைக்கு வேண்டிய தண்ணீர் வசதியைப் பற்றி, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், பிரின்சிபால், கலைக்கல்லூரி, பரங்கிப்பேட்டை, இவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன் என்று ஒரு வரியிலே நான் அவர்களுக்கு பதில் சொல்லிவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள், பஞ்சாயத்துத் தேர்தலில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் போட்டியிடுவதைத் தடை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்து எனக்கு உடன்பாடான கருத்தல்ல. அப்படியென்றால், எல்லாப் பார்லிமெண்ட் உறுப்பினர்களும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அங்கே போய்ப் போட்டிபோட வேண்டுமென்று நான் சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் என்ற காரணத்திற்காக, தங்கள் கிராமங்களிலோ அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலோ, பள்ளிக்கூடங்கள் போன்ற பல நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு வாய்ப்புப் பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரியும், சென்ற பாராளுமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்து, தங்கள் கிராமத்தில் ஊராட்சித் தலைவராக இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதனையும் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குழப்பங்கள் நடந்தன என்றால், சட்ட மன்ற உறுப்பினர், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[8th September 1970]

சம்பந்தப்படுவதால் தான் நடந்தன என்று இல்லை. குழப்பத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி எல்லாம் வேறு விஷயம். இந்த நாட்டில், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் இல்லாமல் இருந்தாலும், அந்தக் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன. ஆகவே அவருடைய கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்பதை மிகுந்த வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதனாலே பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் போய் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலேயும் நிற்கவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. இப்போது பாராளுமன்றம் இன்னும் ஒரு வருடத்தில் முடிந்து விடும். சட்ட மன்றங்கள் முடிந்துவிடும். பொது வாழ்க்கையில் அந்த அரங்கத்தில் அவர்கள் ஆற்றிய தொண்டு, அவர்களுக்கு இருக்கிற ஆற்றல் இவைகளின் அடிப்படையில் ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குத் தகுந்த மாதிரியான சில அரங்கங்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்ற வகையில் நான் இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரியாக அரசாங்க அதிகாரிகள் தலைவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதெல்லாம் கொஞ்சம் அதிகமாகச் சொல்லப்படும் நிகழ்ச்சி என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படித்தான் நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருந்தோம். அதிகாரிகள் தாங்கள் சட்டப்படி நிறைவேற்றவேண்டிய கடமைகளை நிறைவேற்றுகிற நேரத்தில், அவர்கள் பக்கத்தில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் உட்கார்ந்திருக்கிற நேரத்தில் ஆட்சிக்காகச் செய்கிறார்கள், அரசாங்கத்திற்காகச் செய்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஐ.ஜி. அவர்கள், மாநிலப் போலீஸ் அதிகாரி அவர்கள் விவேகானந்தர் விழாவிற்சாக ஐனாதிபதி அவர்களுக்கு பந்தோபஸ்து செய்வது என்ற முறையில் விமானத்தில் போனார்கள், முதலமைச்சர் அவர்கள் போன விமானத்தில் அவரும் போனார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை வைத்துக் கொண்டு ஐ.ஜி. அவர்களை முதலமைச்சர் மிரட்டுகிறார் என்று சொல்லலாம். இதை அரசியல் கட்சிகள் விமர்சிக்கிற நேரத்தில், அதிகாரிகள் சட்ட வரம்பிற்கு உட்பட்டு, கடமைகளைச் செய்வதற்குக் குந்தகமாக நம்முடைய கருத்துக்கள் அமைந்துவிடக் கூடாது; அவர்கள் நியாயமாக, சீராகச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளுக்குக் கெடுதலாக இருந்துவிடக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டு மசோதாவிற்குப் பேராதரவு தந்து நீங்கள் எல்லோரும் அதற்குப் பரிந்துரை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

“That the Tamil Nadu Appropriation (No. 5) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 25 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

The motion was put and carried and the Bill was taken up for making recommendations.

DEPUTY CHAIRMAN : There are no recommendations to clause 2, the Schedule, clause 1, the Long Title, and the Enacting Formula. So, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

[8th September 1970]

(4) *The Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water Cess (Amendment) Bill, 1970 (L. A. Bill No. 17 of 1970)*

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Deputy Chairman, I move—

“That the Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water Cess (Amendment) Bill,* 1970 (L.A. Bill No. 17 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

As a general principle, if on account of the levy of water rate in a project, there has been an increase in the assessment or water-cess by 60 per cent, the project concerned is being exempted from the scope of the Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water Cess Act, 1963 (Tamil Nadu Act 8 of 1963) and such projects are mentioned in Schedule I to that Act. The Vidur Reservoir Project in South Arcot district is one of such projects mentioned in Schedule I to the said Act. On a representation received from the ryots of the Vidur Reservoir Project against the levy of enhanced rate, the Government issued orders cancelling the enhanced wet assessment with effect from the 1st July, 1963 and decided to levy the assessment under the said Tamil Nadu Act 8 of 1963. Consequently, it was decided to omit this project from Schedule I to that Act.

Further, at present, water rate is being levied at enhanced rate for the lands under the Tholudur (Wellington) Reservoir Project and Gomukhinadhi Reservoir Project in South Arcot district, resulting in an increase of more than 60 per cent in wet assessment or water-cess. It was, therefore, decided to exempt The Tholudur (Wellington) Reservoir Project and Gomukhinadhi Reservoir Project from the provisions of the Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water-Cess Act, 1963, by including it in Schedule I to that Act.

Accordingly, a notification was issued under section 13 (1) of the said Act by which the Vidur Reservoir Project was omitted from Schedule I to that Act and Tholudur (Wellington) Reservoir Project and Gomukhinadhi Reservoir Project were added to the said Schedule. The Bill seeks to replace the said notification in terms of the provisions of section 13 (2) of the said Act.

I request the House, Sir, to accept the motion.

DEPUTY CHAIRMAN : Motion moved—

“That the Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water Cess (Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 17 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

The Bill is before the House for discussion.

8th September 1970]

*திரு. எம். எத்திராஜுலு : தலைவர் அவர்களே, எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கிற திண்டிவனம் அருகாமையில் இருக்கிற வீடுர் டாமில், அந்த பிராஜெக்டில் உள்ள விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய லாபத்தைப் போல, கோமுகி நதி விவசாயிகளுக்கும், வெல்லிங்டன் ரிசர்வாயர் விவசாயிகளுக்கும் அந்த லாபம் கிடைக்குமா என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த அச்சத்தைப் போக்குவதற்கு இதிலே இடமிருக்கிறதா என்று மட்டிலும் நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, அதை நான் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? வாட்டர் செஸ், நீர்த் தீர்வை மூலமாக ஏற்கனவே இருக்கிற வரியுடன் 60 சதவீதம் மேலும் போட்டால் 160 சதவீதத்திற்கு ஆகிவிட்டது. அவர்கள் விண்ணப்பம் கொடுத்ததனால் குறைந்துவிட்டது. அதனாலே இந்த ஷெட்யூலிலிருந்து எடுத்து விடுகிறோம். அதே மாதிரி கோமுகி நதி, வெல்லிங்டன் ரிசர்வாயர் இரண்டிலிருந்தும் தண்ணீர் பெறும் நிலங்களுக்கு வரி போட்டிருக்கிறதாலே 160 சதவீதத்திற்கு மேலே வருகிறது. ஆகவே அவைகளை இந்த அட்டவணையில் குறிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இவைகள் புதிதாக வருகின்றன. இது 160 சதவீதத்திற்குக் குறைந்ததால் வெளியே போய்விடுகிறது. இது நோட்டிபை செய்யப்பட்ட மசோதாதான். வேளாண்மைத் துறையில் இருக்கிறவர்கள் திறமையோடு பாடுபட்டால் லாபம் கிடைக்கும்.

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

“That the Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water Cess (Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 17 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

The motion was put and carried and the Bill was taken up for making recommendations.

DEPUTY CHAIRMAN : There are no recommendations to clauses 2 and 1, the Long Title and the Enacting Formula. So, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

(5) *The Tamil Nadu Electricity Duty (Validation) Bill, 1970*
(L. A. Bill No. 19 of 1970)

*மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு மின் சக்தித் தீர்வை (செல் திறன் ஆக்குதல்) மசோதா†, (சட்ட மன்றப் பேரவை மசோதா எண் 19/1970) பரிந்துரைகள் செய்யப் படுவதற்காக ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று நான் முன் மொழிகிறேன்.

செங்கோட்டை வட்டத்தில் இயங்கி வந்த செங்கோட்டை மின் வழங்கு நிறுவனம், மாநிலங்கள் சீரமைப்பு செய்யப்பட்டதன் விளைவாக 1-11-1956-ஆம் நாள் அன்று இம் மாநிலத்துக்கு மாற்றப்பட்டது.

8th September 1970] [திரு. ஓ. பி. ராய்]

கொச்சி சட்டத்தின்படி நிலுவையை வசூலிப்பதற்கு அங்கீகாரம் செய்ய மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் இங்கு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருகிறோம். நமக்குச் சேரவேண்டிய நிலுவை டியூட்டி 1956-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1961-ஆம் ஆண்டு வரையிலும் கிட்டத்தட்ட 51 ஆயிரம் சில்லரை ரூபாய் இருக்கிறது. அதை வசூல் செய்யவேண்டுமென்றால், ஹைகோர்ட்டில் சாதகமாக இல்லாத நிலையில் சட்டத்தின் மூலமாகத்தான் வசூலிக்க முடியும் என்று மாண்பு மிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும். மேற்கொண்டு இது சம்பந்தமான முறைகளை மாற்றி யமைக்கவேண்டுமென்று யோசனை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது பரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டிய ஒன்று என்று குறிப்பிட்டு இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The question is —

“That the Tamil Nadu Electricity Duty (Validation) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 19 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

The motion was put and carried and the Bill was taken up for making recommendations.

DEPUTY CHAIRMAN : There are no recommendations to clauses 2, 3 and 1, the Long Title, and the Enacting Formula. So, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

(6) *The Tamil Nadu Panchayats (Second Amendment and Validation) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 20 of 1970)*

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : சட்டப்பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட 1970-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் (இரண்டாவது திருத்தம்-செஸ்தின் ஆக்குதல்) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 20/1970) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வரி விதிக்கப்படாத தரிசு நிலங்கள் உட்பட ஒதுக்கப்படாத எல்லாக் காடுகளும் கிராமங்களின் நலனிற்காக ஊராட்சிகளால் பேணப்படும் பொருட்டு 1958-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு 1958-ஆம் ஆண்டு 35-ஆவது சட்டம்) 72-வது பிரிவின் கீழ் ஊராட்சிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நிலங்கள் எந்த ஒரு பொதுக் காரியத்திற்குத் தேவைப்பட்டபோதிலும், தண்டனை நடவடிக்கை மூலமாகவன்றிப் பிறவகையில் இவற்றை ஊராட்சிகளிடமிருந்து திரும்பப் பெறுவதற்குச் சட்டத்தில் விதித்துறை எதுவுமில்லை. கட்டடங்கள் கட்டுதல், தோப்புகள், பழத் தோட்டங்கள் முதலியன அமைத்தல் போன்ற காரியங்களுக்கு மட்டும் ஊராட்சிகளுக்கு இந்நிலங்கள் தேவைப்படுகின்றன; அவற்றின் தேவைகள் மிகச் சிறிதளவேயாகும். இவை சம்பந்தமாகவும், பெருமளவு

[திரு. எம். முத்துசாமி]

[8th September 1970]

முதலீடு செய்ய வேண்டியிருத்தலின் ஊராட்சிகள் பெருந்திட்டங்களை மேற்கொள்ள இயலாது. மேலும், கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் போன்ற வெளி நிறுவனங்களின் உதவியின்றி இந்தப் பரந்த நிலங்களை ஊராட்சிகள் தங்களுக்குள்ள குறைந்த வருவாயைக் கொண்டு உயர்ந்த பலன்தரும் வகையில் பயன்படுத்த இயலாது. ஊராட்சிகள் இந்த நிலங்களை ஒப்படை செய்யவும் இயலாது. எனவே, இந்த நிலங்கள், ஊராட்சிகளால் பயன்படுத்தப் படாமல் உள்ளன. அவைகள் ஊராட்சிகளிடமிருந்து திரும்பப் பெறமுடியாமையால் அவற்றை அரசும் பலனளிக்கும் வகையில் பயன்படுத்த இயலவில்லை. மேலும், இவ்வாறு அவற்றிடம் நிலை பெற்றுள்ள நிலங்களை நிர்வகிப்பதில் அவற்றுக்குள்ள அதிகாரங்களைச் சில ஊராட்சிகள் தவறாகப் பயன்படுத்தவும் கூடும். இந்த நிலங்கள் பயனுள்ள காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட மீண்டும் கைக் கொள்வதற்கான அதிகாரம் அரசுக்கு இருக்க வேண்டுமென்று கருதப்பட்டது. 72-வது பிரிவின் கீழ் ஊராட்சிகளிடம் நிலைப் பெற்றுள்ள ஒதுக்கப்படாத காடுகளை எந்தச் சமயத்திலும் மீண்டும் கைக்கொள்வதற்கு, அரசாங்கம் கைக் கொள்ளப்படவிருக்கும் காட்டு நிலத்தைச் சீராக்கும் பொருட்டு செலவு செய்து, உற்பத்தியின் பொருட்டுத் தொழிலாளர்களை அமர்த்தி ஊராட்சிகள் எவையேனும் செயற்பட்டிருந்தால், அவ்வூராட்சிக்கு இழப்பீடு அளிப்பதற்கான விதித் துறையுடன் இந்த மசோதா அரசுக்கு அதிகாரம் வழங்கக் கோருகிறது. இழப்பீட்டுத் தொகையைக் கணக்கெடுக்கையில், நிலத்தின் மதிப்பு கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படமாட்டாது. சீர்திருத்தம் செய்வதற்காக அரசு ஏதேனும் மானியம் அளித்திருக்குமானால், அது செலுத்தப்படவிருக்கும் இழப்பீட்டுத் தொகையிலிருந்து கழித்துக்கொள்ளப்படும். ஒதுக்கப்படாத காடுகளில் இயற்கையாக வளர்ந்த மரங்களும் செடிகளும் இருக்குமானால், அதன்கைய மரம், செடிகளைச் சரியாகப் பாதுகாத்துப் பேணிவந்ததற்கான செலவுத் தொகை, இழப்பீட்டுத் தொகையாக அளிக்கப்படும். இழப்பீடு அளிக்கும் முறை, 1970-ஆம் ஆண்டு வங்கிக் கம்பெனிகள் (நிறுவனங்களைக் கையகப்படுத்துதல் அல்லது மாற்றுதல்) சட்டத்தின், 6(2) பிரிவையொட்டி இருக்கும். இழப்பீடு சம்பந்தமான ஆணையால் குறைபட்டுக்கொள்ளும் ஊராட்சி மன்றம், வருவாய்த் துறை வாரியத்திற்கு மேல்முறையீடு செய்துகொள்ளலாம்; அதன் முடிவே இறுதியானதாகும். 1958-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் செயலுக்கு வந்த தேதியிலிருந்து அரசால் மேற்கொள்ளப்பட்ட எல்லா நிலங்களுக்கும் பொருந்தும் வகையில் மேற் சொன்ன விதித்துறை 1960, ஜனவரி 1-ஆம் தேதியிலிருந்து செயற்படச் செய்யவும் இது முற்படுகிறது.

1958-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் 115-வது பிரிவின்படி, நிர்ணயிக்கக்கூடிய உயர் அளவுக்கு உட்பட்டு உள்ளூர் செஸ் மேல் வரியாக விதிக்கப்பட்ட ஒவ்வோர் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவிற்கும் உரிமையுள்ளது. உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி விதிப்பின் உயர் அளவு வீதத்தை நிர்ணயிக்கும் விதி எதுவும் இல்லாத போது, உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி விதிப்பதற்கான அதிகார வரம்பு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவிற்கு அமையவில்லையென சென்னை உயர்நீதிமன்றம் 853/96-ஆம் எண் ரிட் மனுவில் தீர்ப்பளித்தது. மேற்சொன்ன தீர்ப்பின் காரணமாக, விதிகளில், உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி விதிப்பின்

8th September 1970]

[திரு. எம். முத்துசாமி]

உயர் அளவு வீதத்தை நிர்ணயித்து அரசு விதியைத் திருத்தியமைத்துள்ளது. நிலங்கள் சம்பந்தமாகச் செலுத்தப்படும் நில வருவாயின் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் ஒரு ரூபாய் ஐம்பது காசு வீதம் சட்டத்திலேயே உள்ளூர் செஸ் மேல் வரியை விதிக்கும் உயர் அளவு வீதத்தைக் குறிப்பிடும் வகையில், இச்சட்டத்தின், 116-வது பிரிவைத் திருத்த இம்மசோதா முற்படுகிறது. இச்சட்டத்தின் கீழ் செய்யப்பட்ட உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி விதித்து வசூலிக்கப்படுவதை, 1958-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் செயலுக்கு வந்த தேதி முதல் செல்திறனாக இந்த மசோதா முற்படுகிறது.

இப்போதுள்ள உள்ளூர்ச் சாலை மா'னிய உதவி முறையை மாற்ற முறையீடுகள் வந்துள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளைப் பேணி வருவதற்காக மக்கள் தொகையில் ஒவ்வொருவருக்கும் 40 காசு வீதம் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களுக்குத் தற்போது உள்ளூர் சாலை மானியத்தை அரசு அனுமதித்து வருகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பேணி வரும் சாலைகளின் நீளத்தையோ அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலுள்ள தரைப்பகுதியின் தன்மையையோ இந்தத் திட்டம் கருத்தில் கொள்ளவில்லை. இதனால், மானியம் ஒதுக்குவதில் ஏற்றத் தாழ்வு நிலவியது. எனவே, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பேணி வரும் சாலைகளின் நீளத்தை ஒட்டி மானியம் அளிப்பதைத் திருத்தியமைக்க முடிவெடுக்கப்பட்டது. அவ்வப்பொழுது அளிக்கப்படும் மானிய அளவைத் திரும்ப ஆராயும் அவசியத்தை இந்த முறை தவிர்க்கும். சாலைகளின் நீளத்தையும் அத்தகைய சாலைகளின் தன்மையையும் கருத்தில் கொண்டு ஊராட்சி ஒன்றியத் தொகுதியின் மதிப்பிடப்பட்ட மக்கள் தொகையில் ஒவ்வொருவருக்கும் அரசு நிர்ணயிக்கக் கூடிய தொகைக்கு, ஒவ்வொரு ஊராட்சி மன்றக் குழுவிற்கும் உள்ளூர்ச் சாலை மானியம் அளிக்கப்படுவது கணக்கிடப்படும் வகையில் இச்சட்டத்தின் 131-வது பிரிவைத் திருத்த இம்மசோதா கோருகிறது. நடப்பு ஆண்டிலிருந்து மானியம் அளிக்கப்படுவதைத் திருத்தியமைக்க இது குறித்துச் செய்யப்படவிருக்கும் திருத்தத்திற்கு 1970 ஏப்ரல் 1ம் தேதி முதல் செல்திறன் அளிக்கவும் இது முற்படுகிறது. இவை கூறி, இம்மன்றம் இந்த மசோதாவை ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று முன் மொழிகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : Motion moved—

“That the Tamil Nadu Panchayats (Second Amendment and Validation) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 20 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The Bill is now before the House for discussion.

*திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள திருத்த மசோதா மீது ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இவைகளுக்கு 1958-ஆம் வருஷத்துக்குப் பின்னால் பிறப்பிக்கப்பட்ட அரசாங்க உத்தரவுகள் பல இருக்கின்றன. அதற்கான அனுகூல உதவிகள் செய்யப்பட்டன. அதற்குப் பின்னால் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் யூனி

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

[8th September 1970]

யன்களுக்கும் தரப்பட்ட அதிகாரங்கள் பல நாளடைவில் குறைக்கப் பட்டு விட்டன என்பது கண்கூடு. அப்போது சீப் செக்கரடரி யாக இருந்த திரு. ஆர். ஏ. கோபாலசாமி அவர்கள் பிறப்பித்த ஒரு ஜி.ஓ.—அரசாங்க உத்தரவு நம்பர் ஞாபகம் இல்லை—ஐப் பார்ப்போமானால், பஞ்சாயத்து அதிகாரங்கள் எவ்வளவு குறைந்து வந்திருக்கின்றன என்பது தெரியும். கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு ஆன கதை என்று சொல்லுவது போல், பஞ்சாயத்துக்களும் யூனியன்களும் ஜில்லா அபிவிருத்தி கவுன்சில்களும், எவ்வளவு உயர்வாக மதிக்கப்பட்டு, பொது மக்களுடைய பிரதிநிதித்துவ சபைகளாக, அமைந்து எப்படி, கிராம அலுவல்களோ வட்டார அலுவல்களோ நடைபெற்றுக் கொண்டு வரும் என்று கருதி செய்யப்பட்டனவோ, அவைகள் எல்லாம் குறைந்து கொண்டே வந்திருக்கின்றன. இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் கூறியபடி, பஞ்சாயத்துக்களுக்கு என ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்கள் இன்னும் அந்தப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு எங்கே இருக்கின்றன என்று தெரியாது என்று அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறுகின்றேன். கிராம அதிகாரிகளுக்குக் கூட எந்த நிலம் எந்த இடத்தில் இருக்கிறது என்று தெரியாது. இதுபற்றி அமைச்சர்கள் ஓரளவு அறிந்துகொண்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் செல்லும் இடங்களில் இது சொல்லப்பட்டிருக்கலாம். ஆகையால் அவைகளை உபயோகப்படுத்த பஞ்சாயத்துக்களால் முடியவில்லை. எங்கள் பகுதியில் எல்லாம் நல்ல நிலங்கள் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்துக்களுக்கு என ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்களிலே இன்னும் அவர்கள் உபயோகப்படுத்த முடியாத நிலங்கள் இருக்குமானால், ஆடுகளும் மாடுகளும் சென்று மேய்வதற்கான கரடுமுரடான பாங்காகத் தான் இருக்கின்றனவே தவிர, வேறு எந்த வகைக்கும் உபயோகப்படுத்த முடியும் என்று தோன்றவில்லை.

ஏழைகளுக்கெல்லாம் நிலம் கொடுக்கிறோம் என்று நாம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் அந்த நிலம் எதற்காகப் பயன்படவேண்டுமென்று கொடுக்கிறோமோ, அதைப் பெற்றுக்கொள்ள அவர்கள் வரும்போது, வாயில்லாத பிராணிகளாகிய ஆடு மாடுகள் சென்று மேய்க்கும் மேய்ச்சல் தரையாக இருக்கக் கூடிய நிலங்களைச் சொல்லாம் அவர்கள் காண்பார்கள். இந்த ரூபத்திலே எடுத்துக் கொண்டு, கால்நடைகள் மேய்வதற்கான நிலம் இல்லாமல் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் தனி நபர்களுக்கு என அவர்களுக்கு வேண்டிய மேய்ச்சல் தரைகள் ஒதுக்குவதுபற்றி எப்படிப்பட்ட வாதப் பிரதிவாதங்கள் இருப்பினும், கிராமப் பகுதிகளிலே எவ்வளவு கால்நடைகள் இருக்கின்றன, அவைகளுக்கு உத்தேசமாக மேய்வதற்கு எவ்வளவு நிலங்கள் வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு வட்டார அளவிலும் எடுத்துக்கொண்டு, அந்த வட்டார அளவில் எவ்வளவு கால்நடைகள் இருக்கின்றனவோ அவைகள் மேய்வதற்காக அவைகளைப் பராமரிப்பதற்காக அவர்களுக்கு அந்த நிலங்களை விட்டு விடலாம். ஏழைகள் ஆடுகள் வளர்க்கிறார்கள், மாடுகள் வளர்க்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சொந்த நிலம் ஒரு செண்ட் கூட கிடையாது. வேண்டுமானால் கால்நடைகள் தான் அதிகமாக இருக்கும். அந்தக் கால்நடைகள் மேய்வதற்கு இன்னும் நிலம் வேண்டியிருக்கின்றது. அதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த நிலைமையில் இன்றையதினம் மேய்ச்சல் தரையாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வந்த நிலங்

8th September 1970]

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

களைக் கூட எடுத்து நிலமற்ற ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதை அவர்கள் எவ்வாறு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்பது ஒரு புறமிருக்க, அவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற கடமை அரசுக்கு இருக்கிறது. ஆகையினால் அதை அவ்வாறு உபயோகப்படுத்த வேண்டும். சாதாரணமாக, பஞ்சாயத்துக்களுக்கு என கொடுக்கப்பட்ட நிலங்கள் மேய்ச்சல் தரையாக உபயோகப்படுத்தக் கூடிய நிலைமையில் இருந்தால், அந்த பஞ்சாயத்துக்கள் அதற்காகத்தான் அந்த நிலங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அப்படிப் பயன்படுத்துவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. சில இடங்களில் பழத்தோட்டங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். மலையடிவாரங்களில் எல்லாம், கல்பாங்கான இடங்களில் கூட, எங்கள் பகுதியில் பழத்தோட்டங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். மழை இல்லாமல் அவைகள் கருகிப் போயிருக்கின்றன. அப்படியெல்லாம் அதை முன்னுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி அந்த நிலங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்வதற்கான அதிகாரத்தை அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் பெறுகிறது என்று சொல்லுவதை நான் ஆட்சேபிப்பதற்கில்லை. ஆனால் ஒன்று யோசிக்க வேண்டும். இன்னும் இந்த ரெவின்யூ செஸ் என்று வைத்து அந்த வகையிலே கூட வரி உயர்த்தப்படுகிறது. தம்பிடிக்கு தம்பிடி வட்டி என்று முன்பு கிராமங்களில் சொல்லுவதுண்டு. ஆனால் நிலவரி ரூ. 1, அதற்கு ரெவின்யூ செஸ் ரூ. 1½. பஞ்சாயத்துக்களுக்கு தங்கள் வருமானத்தைச் சரிக்கட்டிக் கொள்ளக் கூடிய வகையில் வழி காண்பிக்க வேண்டுமே தவிர, அங்குள்ள விவசாயிகள் தலையிலே மேலும் மேலும் கைவைப்பது சரியல்ல. ரூ. 1க்கு ரூ. 1 செஸ் விதிக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை முன்னால் இருந்தது. இப்போது ரூ. 1க்கு ரூ. 1½ விதிக்கப்படவேண்டுமென்றால், அதை ஏழைகளால் சமாளிக்க முடியாது. இன்னும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களால் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டிய ரோடுகள் இருக்கின்றன. அதற்கு நிதி வசதியைப் பெறுவதற்கு வருமான மூலங்கள் சுண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டும். அதற்காக வருமான மூலங்கள் எந்தெந்த வகையிலே கண்டுபிடிக்கலாம் என்று யோசனை சொல்ல வேண்டுமே தவிர, நாம் அவைகளை நிர்வகிக்க முடியாது. ஆகவே உங்களுக்கு வரி விதிக்கக் கூடிய இன்னின்ன அதிகாரத்தை அளித்திருக்கிறோம் என்று சொல்ல வேண்டுமே தவிர, அந்த அதிகாரத்தை அரசாங்கம் கையில் எடுத்துக் கொள்வது நல்லதல்ல. ஆகவே செஸ் வரியை உயர்த்துவதற்கான அதிகாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கும், அந்த நிலங்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வதற்கான அதிகாரத்தை அரசு செய்து கொள்வதற்குமான இந்தத் திருத்த மசோதாவை நான் முழுமனதோடு எதிர்க்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. எம். எத்திராஜுலு: தலைவரவர்களே, இந்த ஊராட்சித் திருத்த மசோதாவின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். 1958-வது ஆண்டிலே, காங்கிரஸ் ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு, பஞ்சாயத்துக்களை எல்லாம் சீர்படுத்தவேண்டும், சட்டத்தின் மூலமாக கிராமங்களுக்கு வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தினால், காங்கிரஸ் ஆட்சியில் பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் அமைக்கப்பட்டது. அப்

[திரு. எம். எத்திராஜுலு]

[8th September 1970]

படிப் பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் அமைக்கப்படுவதனால் மட்டும் கிராமங்கள் முன்னேறிவிடாது என்ற நிலை இருப்பதின் காரணமாக, பஞ்சாயத்துக் களிலே, அதற்குட்பட்டு அங்கே இருக்கின்ற காடுகள், அங்கே இருக்கின்ற குட்டைகள், குளங்கள், புல்வெளிகள் இன்னும் தரிசு நிலங்கள் போன்றவைகள் எல்லாம், கிராம மக்கள் முன்னேற்றத் திற்கான வசதிக்காகவும், அந்த கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதிக்காகவும், பள்ளிகள் திறக்கவும் தான், பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஒதுக்கி வைக்கப் பட்டன. அதற்கான சட்டமும் அன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. அப்படி இருக்கின்ற நேரத்தில் மத்தியிலே கூட்டாட்சி, மாநிலத்தில் சுயாட்சி என்று சொல்லுகிற இந்த அரசு, ஒரே இடத்தில் குவிந்திருக்கிற அதி காரங்களைப் பரவலாகப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பறை சாற்றி வருகின்ற இந்த அரசு, இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இருக்கின்ற அதிகாரங்களைத் தங்கள் கையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு சட்டத் திருத்த மசோதாவை இங்கே கொண்டு வருவது எனக்கு ஆச்சரியத்திலும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. நான் அமைச்சரவர் களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன், இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற காடுகள், அதுவும் முக்கியமான நிலங்கள் அரசுக்கு வேண்டியிருக்கு மேயானால், அவற்றை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய அதிகாரம் சட்டம் இயற்றாமலே அரசுக்கு இருக்கிறது. எப்போது வேண்டுமானாலும், பஞ்சாயத்துக்களைக் கலந்தாலோசித்து, இந்தப் பகுதி யில் இந்த நிலங்கள் முக்கியமான காரணங்களுக்காகத் தேவைப் படுகின்றன என்று சொல்லி உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதற்காக ஒரு மசோதா தேவையில்லை. எந்தக் கட்சி அரசாக இருந்தாலும், எந்தக் கட்சி பஞ்சாயத்தின் தலைமையிலே இருந்தாலும், அது ஆட்சிக்கு உட்பட்டது தானே தவிர ஆட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட தல்ல. அந்த ஆட்சியாளர்கள் நல்ல காரணத்திற்காக கேட்கின்ற சொத்துக்களை, அவர்கள் கேட்கின்ற நிலங்களை, கொடுப்பதற்கு மறுக்க யாருக்கும் உரிமை கிடையாது. அப்படிப்பட்ட உரிமை இல்லை என்ற காரணத்தினால், அந்த உரிமை கோரப்படுகிறதா? இதில் ஏதோ உள்நோக்கம் இருப்பதாக எனக்குச் சந்தேகத்திற்கு இடமளிக் கிறது என்பதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஊராட்சி மன்றங்கள் வளர்க்கின்ற மரங்கள் சீர்திருந்திய நிலங்கள் போன்றவைகளை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, எப்படி எப்படி எல்லாம் இழப்பீடு கொடுப்பது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத் துக்கள் செயல்படுகிற பல்வேறு முற்போக்குக் காரியங்களுக்குச் செலவு செய்வதற்கு அவர்களிடத்தில் பணம் கிடையாது. ஆகவே தேவைப் படுகின்ற நிலங்களிலெல்லாம், இப்படி ஒதுக்கப்படுகின்ற அந்தக் காடு களை மாற்றி, தரிசு நிலங்களில் அவர்கள் பயிரிடுகின்றார்கள். அந்தப் பயிரின் மூலமாகக் கிடைக்கின்ற வருவாய்களை வைத்துக்கொண்டு தான் முன்னேற்றக் காரியங்களை எல்லாம் அவர்கள் செய்துவருகிறார் கள். அப்படி இருக்கின்ற நேரத்தில் அவர்கள் உற்சாகத்தை முறியடிப் பதுபோல், அவர்களுக்கு இருக்கும் உரிமையைப் பிடுங்குவதுபோல, இந்தச் சட்டத்தை இவ்வளவு துரிதமாகக் கொண்டுவந்து நிறை வேற்றுவது அவசியமில்லை என்று தான் நான் கருதுகிறேன். அப்படி அவர்கள் நஷ்ட ஈடு கேட்கும்போது, அவர்கள் கேட்கும் பணத்தை

6-40
p.m.

8th September 1970]

[திரு. எம். எத்திராஜுலு]

யாவது கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுப்பதற்காகச் சட்டத்தில் ஒன்றுமில்லை. சர்க்கார் பல காரியங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கின்ற கடன் முழுவதையும் இந்த இழப்பீட்டுத் தொகையில் ஈடு செய்ய லாமென்று சட்டம் கூறுகிறது. அவர்கள் விளைத்திருக்கின்ற பழத் தோட்டங்களுக்கு அவர்கள் செய்திருக்கின்ற செய்நேர்த்திச் செலவுகள், வாட்ச்மென், வேலி அடைக்கின்ற செலவுகள் தான் நஷ்ட ஈடாகக் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லுவது சரியல்ல என்று தான் நான் கருதுகிறேன். ஆகவே இந்த மாதிரியான காரியங்களை அரசாங்கம் செயல்படுத்தும் போது, பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிக உற்சாகத்தை யூட்டி, அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, இருக்கின்ற அதிகாரங்களை அவர்களிடமிருந்து எடுப்பது நல்லதல்ல என்று சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்பு மிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். அங்கே விதிக்கப் பட்ட வரியைப்பற்றி முன்பெல்லாம் 25 பைசா, 50 பைசா, 75 பைசா, 1 ரூபாய் என்றெல்லாம் கிராமப் பஞ்சாயத்துக் களில் வரி வசூலித்து வந்தார்கள். கிராமத்தில் இருக்கின்ற நிலையைப் பார்த்து எப்படி வரி விதிக்க வேண்டுமோ, வசூலிக்க வேண்டுமோ, அப்படி நடந்து வந்தது. யாரையும் அதிக வரி போட்டுப் பழி வாங்கியதாக நான் இது வரை பார்த்ததில்லை.

இப்படிச் சொல்லுகிற நேரத்திலே 116வது செக்ஷன் படி 1 ரூபாயிலிருந்து $1\frac{1}{2}$ ரூபாய் வரை வசூலிக்கலாம் என்று சொல்லிவிட்டால் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டாலும் சரி, ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் சரி, அவர்கள் இஷ்டத்தைப் பொறுத்தது என்று சர்க்கார் சொல்லும் போது இன்றைய நேரத்தில் அது அவ்வளவு தீமையா என்று நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். எது அதிகப்படியாக இருக்கிறதோ அதைத் தான் வசூலிக்கப் புதிதாக வந்திருப்பவர்கள் முற்படுவார்கள். ஒரு பக்கத்தில் மறை இல்லை, விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் இல்லை. வரி வஜா செய்ய வேண்டுமென்று கூக்குரல் போடும் இந்த நேரத்தில் இந்த வரிக் கொடுமையைக் கிராம மக்கள் மீது திணிப்பது அவசியமா? மறைமுகமாக இந்தக் கிராம மக்களுக்கு பஞ்சாயத்துகளின் மூலமாக இந்த வரி போடுவது நியாயமா என்று அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு இந்தச் சட்டத்தின்படி, இன்றைக்கு கிராம பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களையும், அங்கிருக்கிற நிர்வாகஸ்தர்களையும் அழைத்து அரசுக்கு வேண்டிய நிலங்களை எடுத்துக் கொள்கிற நேரத்தில், அவர்களையும் கூப்பிட்டுக் கலந்தாலோசித்து, ஏற்பாடு செய்தால் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் மதிப்புக் கொடுத்தது போல இருக்கும் என்று கூறி இந்தச் சட்டத்தில் இந்த ஒரு ஷரத்தையும் புதிதாகச் சேர்க்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு முக்கியமான மசோதா. பொதுவாக நமது மாநிலத்தில் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு என்னென்ன அதிகார வரம்புகள் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி, 1958-ம் வருடத்திய பஞ்சாயத்துச் சட்டம் நிறைவேறியவுடனே, நீண்ட விவாதம் நடந்தது. ஓய்வு பெற்ற தலைமைக் காரியதரிசி திரு. ஆர். ஏ. கோபாலசுவாமி அவர்கள் தலைமையில் தமிழ் நாட்டிலுள்ள

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[8th September 1970]

எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களையும் வரவழைத்து அவர்களோடு ஒரு மாத காலம் அடிக்கடி விவாதம் செய்து கலெட்சியில் ஒரு ஜி.ஓ. வைப் பிறப்பித்தார்கள். அதன்படி அந்தந்தப் பஞ்சாயத்து எல்லைக்குள்ளே இருக்கக்கூடிய புறம்போக்கு நிலங்களில் அந்தப் பஞ்சாயத்துக்கு எந்த நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அந்த நிலங்களை யெல்லாம் உடனடியாக சர்வே செய்து அந்த நிலத்தைச் சுற்றிலும் கல் நட்டு அந்தக் கல்லை 'ப' என்று— 'ப' என்றால் பஞ்சாயத்தைக் குறிக்கும்—போட்டு அந்த நிலத்தைப் பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்குக் காண்பித்து, அன்றைய பஞ்சாயத்துத் தலைவரிடம் அந்த நிலங்களை ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று அந்த சர்க்கார் உத்திரவு கூறுகிறது. இப்படிச் சில கிராமங்களில் செய்யப்பட்டது. தொடர்ந்து இதை வற்புறுத்தி அரசாங்கம் செய்யவில்லை. அரசாங்கம் என்று நான் சொல்லும்போது, 1967-க்குப் பின்னால் வந்த இந்த அரசாங்கத்தை மட்டும் சொல்கிறேன் என்று நினைத்துவிட வேண்டாம். இந்த வகையில் இதற்கு முந்தைய அரசாங்கத்தையும் குற்றம் சாட்டுகிறேன். அவர்களும் இதைச் செய்ய வில்லை. இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகள் வற்புறுத்திச் சொல்லியும்கூட தொடர்ந்து பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அந்த கல் நட்டுக் கொடுக்கும்படியான வேலையை 12,500 பஞ்சாயத்துக்களில் 500 பஞ்சாயத்துக்களில் கூட செய்து முடிக்கவில்லை. தமிழ் நாட்டிலுள்ள கட்சி சார்பில்லாத எல்லாப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களையும் மாநாடு கூட்டி அரசாங்கத்திடம் இதை வற்புறுத்தினோம். அதன் பின்னால் தான் இந்த அளவிற் காவது நடந்தது. பாரஸ்டு-ரிசர்வு செய்யாத, ஒதுக்காத பாரஸ்டு-பஞ்சாயத்து பாரஸ்டு என்று சொல்லப்படுவது. இது பஞ்சாயத்துக் களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப்போது நம் மாநில அரசுக்குப் போதுமான அதிகாரம் இல்லை, நிறைய அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி வருகிறோம். எதற்செடுத்தாலும் போதுமான அதிகாரம் நமக்கில்லை என்று சொல்கிறோம். இந்த நிலைமையில் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் அதிகாரத்தையும் நாளாவட்டத்தில் குறைக்க ஆரம்பிப்பது நல்லது அல்ல. முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும். பஞ்சாயத்து, முனிசிபாலிட்டி, இவைகளுக்குக் கொடுத்திருக்கும் அதிகாரங்களுக்குக் கத்தரிக்கோல் போட ஆரம்பித்தால், நமக்குப் பெரிய கத்தரிக்கோல் விழும். அரசுக்கு இருக்கிற அதிகாரங்கள் குறையும். ஆகவே பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கிடைக்க வேண்டியதிருக்க, குறைக்க ஆரம்பிப்பது நல்லது அல்ல. பஞ்சாயத்து பாரஸ்டு பிரதேசங்களை, பஞ்சாயத்திற்கு ஒப்படைக்கும்படியான நிலங்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வதை நான் ஏதும் குறைகூறவில்லை. அரசாங்கத்திற்கு அவசியமாகும் பட்சத்தில் தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றுதான் சட்டம் கூறுகிறது. அவ்வாறு எடுத்துக்கொள்வதற்கு யாரும் குறுக்கே நிற்கவேண்டிய அவசியமில்லை. பஞ்சாயத்துக் எழுதி, பஞ்சாயத்து சம்மதத்தை வாங்கி, "Panchayats should be consulted" என்று மற்றச் சட்டங்களில் இருப்பது மாதிரி, ஷரத்தைப் போட்டிருந்தால் எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் செய்திருக்க மாட்டோம். ஒரு வார்த்தை தான், மற்றதற்கெல்லாம் போட்டிருக்கிறோம். பழைய ஜில்லாபோர்டு சட்டத்தில் இருந்ததுபோல் அரசாங்கத்தினுடைய நிலமோ, கட்டிடங்களோ பஞ்சாயத்து அல்லது ஜில்லா போர்டிடம் "வேஸ்டாகி" இருந்து

8th September 1970] [திரு. கே. ராஜாராம்]

மீண்டும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமானால், அவர்களைக் கலந்தாவது எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஷரத்து இருக்க வேண்டும். நான் இதைத் துருவித் துருவிப் பார்த்ததில், எந்த இடத்திலும் இப்படியில்லை. பஞ்சாயத்தை 'கன்சல்டு' பண்ண வேண்டுமென்று எங்கும் போடவில்லை. இது பஞ்சாயத்துக்களைப் புறக்கணிப்பது என்று அர்த்தமாகும். ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கு நாம் கொடுத்திருக்கக் கூடிய சுயாட்சியைப் புறக்கணித்து, அதைக் கொஞ்சம்கூட பொருட்படுத்தாமல் நடந்து கொண்டதாக ஆகும். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்தைக் கலந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற வார்த்தை இருக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தோப்பு துறவுகள், பழம் தரும் தோட்டங்கள் இம்மாதிரிப் பயிரிட்டிருந்தால், அந்த பஞ்சாயத்துக் காடுகளில் உள்ள அவைகளுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கட்டிடங்கள் கட்டியிருந்தால், அதற்கும் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும், அதைக் கலெக்டர் நிர்ணயிப்பார் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதிலே மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம், யோசித்தோ யோசிக்காமலோ இந்த நஷ்டஈட்டைப்பற்றிச் சொல்லும்போது,

“The compensation payable in respect of the improvements referred to in clauses (a) to (d) of the Explanation to sub-section (2) shall be the actual value of such improvements as on the date of resumption of the unreserved forest by the Government... referred to in clause (e) of the Explanation to sub-section (2) shall be such sum which the trees or plants might reasonably be expected to realise if sold by public auction to be cut and carried away...”

என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். இதில் அமைச்சர் கவனம் செலுத்தியிருப்பார் என்று நான் கருதவில்லை. செலுத்தியிருந்தால் ஒப்புக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள், நிச்சயமாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். ஏனென்றால் பஞ்சாயத்து ரிசர்வு பாரஸ்டில் தென்னை, மாமரங்கள், கொய்யா இவைகளை வளர்த்திருக்கிறார்கள். அவைகளின் வருமானம் என்ன என்று வருமானத்தை வைத்து நிர்ணயிக்க வேண்டுமேயொழிய, விறகுக்கு விலை என்ற அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், சரியல்ல, தென்னை மரத்தை வைத்து, மா மரத்தை வைத்துக்கொடுக்காமல் விறகுக்கு விலை என்ற அடிப்படையில் கொடுத்தால், இது நியாயமா என்று கேட்கிறேன். பொதுவாக இம்மாதிரிப் பணம் சம்பந்தமில்லாத, 'பிணைஸ் பில்' அல்லாத மற்ற பில்களை முதலில் இந்த சபையில் கொண்டுவந்து பின்னால் அந்த சபைக்குப் போனால் நன்றாக இருக்கும். அந்த சபையில் பெரிய மெஜாரிட்டியை வைத்து நிறைவேற்றி விட்டார்கள். இவ்வளவு பெரிய தவறு இருக்கும்போது, இதைத் திருத்துவதற்கு அரசாங்கம் தயங்கக் கூடாது என்று சொல்லி, சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

6-50
p.m.

DEPUTY CHAIRMAN : The hon. the Leader of the Opposition need not refer to the proceedings of the other House.

[8th September 1970]

திரு. கே. ராஜாராம் : அந்த சபை நிறைவேற்றிய பிறகு இங்கே ஒன்றுமே செய்யமுடியாது. அந்த சபையில் நிறைவேறியதை இந்த சபையில் பரிசீலிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கீழ்ச் சபையில் ஒரு பலத்த பெரும்பான்மை இருக்கிற காரணத்தினால், அந்த நோக்கத்தை அடிப்படையாக வைத்து இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததாகக் கருதக் கூடாது. இந்தச் சபை நடந்துகொண்டிருக்கிற நேரத்தில், சட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு அங்கே முன்னாலே கொண்டுவரப்பட்டது இந்த மாமன்றத்திற்குக் குறைவு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காகவல்ல. நீண்ட நெடுங்காலமாக உங்களைப் போன்றவர்களிடத்தில் இருக்கக்கூடிய அனுபவத்தைப் பெரிதும் மதிப்பவர்கள். அந்த மன்றத்தில் கொண்டுவந்ததால், இந்த மன்றத்தை அவமதித்ததாகக் கொள்ளக் கூடாது. நல்ல கருத்துக்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையில் கொண்டு வரப்பட்டது. மேலவைக்கு இருக்கிற மதிப்பைக் குறைவாகக் கருதவில்லை. உயர்ந்த மதிப்பை இந்த அவையின் மேல் வைத்திருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : பொதுவாக இம்மாதிரியான பணம் சம்பந்தமில்லாத மசோதாக்கள் முதலில் இங்கே வந்திருந்தால், எங்கள் கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல வசதியாக இருக்கும் என்று தான் சொன்னேனே ஒழிய இப்படிக் கொண்டுவராததன் மூலமாக பெரிய அவமரியாதை ஏற்படுத்தி விட்டதாக நான் சொன்னதாகக் கொள்ளவேண்டாம். எந்த மசோதாவையும் சட்டமன்றத்திலும் 'இண்ட்ரொடியூஸ்' செய்யலாம், இந்த அவையிலும் 'இண்ட்ரொடியூஸ்' செய்யலாம். ஆனாலும் இதை ஏன் நான் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், வேலையே இல்லையே என்று ஒரு வாரகாலத்திற்கு நாம் நம் சபையை ஒத்தி வைத்தோம். இந்தச் சபையில் விவாதிப்பதற்கு எந்த மசோதா வும் இல்லை என்று தான் ஒரு வார காலத்திற்கு ஒத்தி வைத்து விட்டோம். 'அப்ரோபிரியேஷன் பில்', வரி சம்பந்தமான மசோதாக்கள் எல்லாம் அடுத்த சபையில் நிறைவேறிய பிறகுதான் இங்கே விவாதிக்கப்பட இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் இம்மாதிரியான மசோதாவையாவது இங்கே கொண்டுவந்திருக்கலாம். அதன் மூலம் நாமும் ஒரு வார காலத்திற்கு வேலையில்லாமல் இருந்திருக்க வேண்டிய அவசியமிருந்திருக்காது என்று தான் சொன்னேன். தென்னைமரம், மாமரம் போன்றவைகளைப் பயிர் செய்திருந்தால், அவைகளையும் விறகு விற்கும் விலைக்கே கொடுக்க வேண்டும் என்று "ஸ்பெசிபிக்" ஆகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : தென்னைமரம், மாமரம் என்று 'ஸ்பெசிபிக்காக'ப் போடவில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

8th September 1970]

திரு. கே. ராஜாராம் : இம்மாதிரியான மரங்கள் இருக்கும்போது, அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கெல்லாம் நஷ்டம் உண்டாக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் நினைத்திருக்க மாட்டார்கள். இம் மசோதாவைத் தயாரித்த சட்டத் துறையோ ஆர். டி. எஸ். ஏ. துறையோ கூட நினைத்திருக்க மாட்டார்கள். பொதுவாக அனுபவப் பட்டவர்களைக் கலந்து இப்படிப்பட்ட மசோதாக்களைத் தயாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முடியுமானால் அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கென்று ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்து தென்னை, மா போன்ற பலன் தருகிற மரங்களைப் பொறுத்த வரையில், வருஷத்திற்கு வருஷம் அவைகள் தரும் பலன்களைக் கணக்கிட்டு அதற்கான நஷ்ட ஈடு தர வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் இதன் காரணமாகப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நிதி நிலைமையில் பெரிய பாதகம் ஏற்படக் கூடும். அது மட்டுமல்ல, பெரும்பாலான பஞ்சாயத்துக்கள் கடன் வாங்கி, இந்தப் பயிர்களைப் பயிரிட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திடம் கூட கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். வேறு வகையிலும் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அப்படி வாங்கிய தொகையிலிருந்து பாரஸ்ட் நிலங்களில் தோப்புத் துரவுகளை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அதெல்லாம் என்னவாவது? கிணறு பம்பு செட்டுகளுக்குத் தனியாக நஷ்ட ஈடு போட்டிருக்கிறார்கள். மரங்களுக்குத் தான் இப்படி இருக்கிறது. எனவே அதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 'லோகல் செஸ் சர்சார்ஜ்' ரூபாய்க்கு 2 ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிறது. சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு ரூபாய் என்று போட்டிருந்தார்கள். அதாவது தம்பிடிக்கு தம்பிடி என்ற தன்மையில் போடப்பட்டிருந்தது. பிறகு அது ஹைக் கோர்ட்டுக்கு வழக்கு வடிவத்தில் போய் 'ஒரு நிர்ணயமில்லாமல் வசூலிப்பது சரியல்ல' என்ற குற்றம் சாட்டப்பட்டதால், இந்தத் திருத்தம் இங்கே வந்திருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்த வரையில், சட்டப் பிரச்சனையை ஆராய்ந்து, அதிலிருந்து ஒரு நல்ல முடிவு ஏற்பட வேண்டும்; சட்டத்தில் ஒரு தடை இருக்கக் கூடாது என்று தான் திருத்தம் வந்திருக்கிறது. அந்த நல்ல நோக்கத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனாலும் ரூபாய்க்கு 1½ ரூபாய் வரை போடலாம் என்று நாம் அனுமதித்து விட்டால், எந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியனும் 1 ரூபாய்க்கு 1½ ரூபாய் என்று போட்டு நிறுத்தி விடாது. அடுத்த கூட்டத்திலேயே 1½ ரூபாய் என்று போட்டு விடுவார்கள். அது திடீரென்று பாதகத்தை ஏற்படுத்தத்தான் செய்யும். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு நிதிப் பற்றாக்குறை நிறைய இருக்கிறது. ஆகவே-அரசாங்கம் தங்களுக்கு வேறு வகையிலிருந்து வருகிற நிதியிலிருந்து இதை ஈடுகட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, "லோகல் ரோட்ஸ் கிராண்ட்ஸ்" பற்றி மேன்மை தங்கிய கவர்னர் உரையிலேயே சொல்லப்பட்டிருந்தது. அதற்காக நான் நம் அரசாங்கத்தை அப்போது மனமாரப் பாராட்டினேன். ஏனென்றால் கடந்த 10 ஆண்டுகளாக முயற்சி செய்து, கடந்த 10 ஆண்டுகளாக தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் மாநாடுகளின் மூலமாகவும்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[8th September 1970]

இன்னும் வேறு விதமான “ரெப்ரசண்டேஷன்கள்” மூலமாகவும் “நீங்கள் ஜனத்தொகையின் அடிப்படையில் லோகல் ரோட்ப்ஸ் செஸ் பணத்தை ஈவு வைத்துக் கொடுப்பது என்பது தகாத காரியம். சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் 50, 70 மைல்களுக்கு ரோடுகள் இருக்கின்றன. அதில் சில ரோடுகள் தார் போடப்பட்டிருக்கும். சில ரோடுகள் மெட்டல் ரோடுகளாக இருக்கும். மற்றும் சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் 10, 15, மைல்களுக்குக் கூட ரோடுகள் கிடையாது. எனவே ஜனத்தொகை விகிதாச்சாரப்படி பணம் கொடுத்தால் அந்தப் பணத்தைச் செலவழிக்கக் கூட வழியில்லாமல் இருக்கிறது. சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கிடைக்கிற பணம் கால் பகுதி ரோடுகளுக்குக் கூட போதாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே ரோடுகளின் நீளம் எவ்வளவு, ரோடுகளின் தரம் என்ன, என்று பார்த்து அதற்குத் தகுந்தாற்போல் கிராண்ட் பணத்தை ஈவு வைத்துக் கொடுக்க வேண்டும்” என்று கேட்டுக் கொண்டு வந்தோம். போன கவர்னர் உரையில்—சென்ற ஜனவரி அல்லது பிப்ரவரி மாதத்தில்—இது சேர்ந்திருந்தது. அப்போதே நான் இதை வரவேற்றுப் பேசியிருந்தேன். ஆனால் இப்போது அது வந்திருக்கிற விதம் இருக்கிறதே, அது சரியாக இல்லை. இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால், அரசாங்கத்தின் நோக்கம் வேறு, தயாரிக்கப்பட்ட விதம் வேறு என்பது நன்றாகத் தெரிகிறது. இதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“Provided that in calculating the sum to be paid to the Panchayat Union Council by way of local roads grant under this section, the Government shall take into account the length and nature of roads lying in the panchayat development block.”

என்று தான் சொல்லியிருக்கிறது. ஏற்கெனவே ஜனத்தொகை விகிதாச்சாரப்படி கொடுப்பது அப்படியே கொடுக்கப்படும். அதோடு இந்த ரோடுகளின் நீளத்தையும் மனதில் கொண்டு கொடுக்கப்படும் என்று தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை விட இன்னும் ஸ்பெசிபிக்காக பாதிப் பணம் ஜனத்தொகை விகிதாச்சாரப்படியும் மற்றத் தொகை.....

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : ஒவ்வொரு தலைக்கும் 18 பைசா என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டதோடு டெல்டாயிக் ஏரியா என்றால் ஒரு குறிப்பிட்ட மைலுக்கு இவ்வளவு என்றும், பிளேயின்ஸ் என்றால் இவ்வளவு என்றும், ஹில்ஸ் என்றால் இவ்வளவு என்றும் விதிமுறைகளைப் போட்டிருக்கிறோம். இதையெல்லாம் நான் விளக்கமாக பதில் சொல்லும்போது தெரிவிக்கின்றேன்.

7-00
p.m.

திரு. கே. ராஜாராம் : விதிமுறைகளில் விட்டுவிடாமல் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியன் தரத்திற்கும் தகுந்தாற்போல் ரோடுகளின் நீளத்தைக் கணக்கில் கொண்டு செய்யலாம் என்று தான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டுவருகிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன் தரங்களையும் ரோடுகளின் நீளத்தையும் தன்மையையும் கொண்டு நிர்ணயிக்க வேண்டும். அதுவல்லாமல் வெறும்

8th September 1970]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

ஜனத்தொகை விகிதாச்சாரத்தை மட்டும் வைத்துப் போட்டுவிடக் கூடாது என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவில் இருக்கிற குறைகள் மிக முக்கியமான குறைகள். எனவே லோகஸ் ரோடு கிராண்ட்ஸ் பணத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கும்போது, விகிதங்களில் தவறாமல் இவைகளைப் போட்டு விட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சாதாரணமாக டெஸ்டாயிக் ரோடுகளில் செலவு அதிகமாக ஆகும். தஞ்சாவூர், திருச்சி போன்ற மாவட்டங்களிலும் மதுரை, பெரியாறு பாசனம் உள்ள இடங்களிலும் ரோடுகளுக்கு அதிகமாகச் செலவாகிறது. அதற்குத் தகுந்தபடி பைசா விகிதாச்சாரத்தை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மரங்களுக்கான நஷ்ட ஈடு பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் என்ன நினைக்கிறாரோ, எப்படித் திருத்தப் போகிறாரோ தெரியவில்லை. இருந்தாலும் அதற்கான திருத்தங்களை அவசியம் செய்ய வேண்டும் என்று மீண்டும் வலியுறுத்திக்கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவின் மீது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், துணைத் தலைவர் அவர்களும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எத்திராஜுலு அவர்களும் சிலபலநல்லகருத்துக்களை இந்த மன்றத்தில் திருத்தங்கள் நல்லமுறையில் வரவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்கிற நேரத்தில், என்னுடைய மனதிற்கு மகிழ்ச்சி தருகிற வகையில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் திரு. எத்திராஜுலு அவர்களும் மதிப்பிற்குரிய திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களும் உள்ளூர் மாநில சுயாட்சித் திட்டத்தை எந்த அளவுக்கு வரவேற்கிறார்கள் என்பதை மனதார நினைத்து, அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களைக் கண்டு நான் மனமார மகிழ்கிறேன். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஊராட்சி மன்றங்களின் அதிகாரங்களைக் குறைத்து விட்டார்களே என்று குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கும் அக்கறை எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்பதை அது தெளிவாக எடுத்துக்காட்டியது. ஊராட்சிகள் அமைக்கப்பட்டு அதற்கான சட்ட திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்ட வரலாற்றை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு குழந்தையைப் பெற்று அந்தக் குழந்தையைச் சீராகச் செப்பணிட்டு ஆளாக்கும்போது, ஒரு தாய்க்கு எவ்வளவு பாசமும் அன்பும் இருக்குமோ, அந்தப் பாசத்தையும் அன்பையும் ஊராட்சி மன்றங்களின் மீது வைத்து, தன் வாழ்க்கையின் பெரும் பகுதியை அதற்காகச் செலவிட்டவர் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்பதை அவர்களுடைய வார்த்தைகளிலிருந்து புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அதனால்தான் அவருக்குள்ள அந்த அக்கறையோடு ஊராட்சிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரம் எந்த அளவும் குறையாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றுதான் இந்தத் திருத்தத்தை இங்கே அளிக்கிறோம். இன்னொன்று சொன்னார்கள். பல்வேறு வகைகளில் அதிகாரம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றார்கள். இந்த அரசு மட்டுமல்ல, பழைய அரசும் இதைச் செய்ததாகக் கூறினார்கள். பழையதில் ஏற்பட்ட

[திரு. எம். முத்துசாமி]

[8th September 1970]

பிழையை மனதில் கொண்டு இதைச் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள். புதிய அரசு வந்தபிறகு, ஊராட்சி மன்றங்களின் அதிகாரங்கள் எந்த விதத்திலும் பறிக்கப்படவில்லை என்பதை அவர்களே உணருவார்கள் என்று கருதுகிறேன். திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் தனக்கே உரிய இலக்கிய நகைச்சுவையோடு ஊராட்சி மன்றங்களின் மீதுள்ள அக்கறை காரணமாக, கழுதை தேய்ந்து கட்டெடும்பாகிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். அதை அப்படியே எடுத்துக்கொள்ளாமல் சாண் ஏற முழம் சறுக்கியது என்ற முறையில் முன்னேறுகிறோம் என்று கருதுகிற அரசு ஊராட்சிகளின் அதிகாரங்களைப் பிடுங்கலாமா என்ற கேள்வி எழுப்பப்படுகிறது. நிர்வாகச் சீர்திருத்தங் களைச் செய்வது வேறு. அதிகாரங்களைக் குறைப்பது வேறு. இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தம் நிர்வாகச் சீர்திருத்தத்திற்குத் தானே தவிர, நடைமுறையில் உள்ள சிக்கல்களைக் களைய ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர, ஊராட்சிகளின் அதிகாரங்களைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கம் இந்த அரசிற்கு இல்லை. அதில் இந்த அரசு ஈடுபடாது. அதைத் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் ஒன்றியங்களுக்கும் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிற நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஒரு காலத்தில் அவைகள் எல்லாம் நாகரீகமாக விவசாயம் செய்யமுடியாத நேரத்தில் எதற்கும் பயன்படாதவை என்று ஒதுக்கப்பட்ட பல்வேறு வகைப்பட்ட நிலங்களாகும். எங்கெங்கு அப்படிப்பட்ட நிலங்கள் இருக்கின்றன என்று தெரியாமலே இருக்கின்றன என்று கூட்டிக் காட்டினார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலங்களைச் சட்டத்தின் மூலமாக எடுத்துக்கொள்ள வகையில்லாமல் இருக்கிறது. ஊராட்சி மன்றங்கள் பல இடங்களில் அவற்றை எடுத்து நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு வழங்கலாம். “ஸ்டேட் கன்ஸல்டேடிவ் கமிட்டி” கூட்டத்தில் எங்களால் பராமரிக்க முடியாத நிலங்களை ஏழைகளுக்கு விநியோகிக்க அதிகாரம் இல்லாமல் இருக்கிறது என்றும் இதில் திருத்தம் வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அரசாங்கம் என்பது அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இணைக்கப்பட்டிருக்கிற ஒன்றுதான். அரசு வேறு, ஊராட்சிகள் வேறு என்று கருதக் கூடாது. எடுத்துக்கொள்கிற அவசியம் ஏற்பட்டால், அதை எடுத்துக் கொள்ளும் உரிமை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அரசாங்கமே கொடுத்திருக்கிற நிலம் தேவை என்று கருதுகிறபோது, எடுத்துக் கொள்கிற உரிமை உண்டு. ஆனால் ஊராட்சி மன்றங்கள் விரும்பினாலும், அவற்றை எடுத்துக்கொள்கிற உரிமையில்லை. ஊராட்சியில் பள்ளிக் கூடங்கள் வைத்தால், கட்டிடங்கள் கட்டியிருந்தால், அந்த நிலத்தை அவற்றிற்காகப் பயன்படுத்தியிருந்தால், நிச்சயமாக அவற்றை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கம் அல்ல. அவர்கள் பொதுப்பணியை மேலும் மேலும் செய்வதற்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் தரும் நோக்கத்தோடுதான், அவர்களுக்கு உதவுகின்ற வகையில் முனைந்து இதைச் செய்கிறோம். பெரும் நிலப்புரட்சிகள் ஏற்பட வேண்டுமென்று, கருதுகிற காலத்தில், இந்த நிலங்களை வீணாக்க வேண்டாமென்ற கருத்தில் இந்தத் திருத்தம் இங்கே கொடுக்கப்படுகிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதை நன்றாக உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். தென்னை மரங்களையும், மா மரங்களையும்,

8th September 1970]

[திரு. எம். முத்துசாமி]

நிச்சயமாக விறகுக் கட்டைகளாக எண்ணுகிற நோக்கமில்லாமல் விதிமுறைகள் அதற்கேற்ப தயாரிக்கப்படும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களைக் கலந்தாலோசிக்க இதில் வகையில்லை என்று சொன்னார்கள். எடுக்கும் போது நிச்சயமாக “கன்சல்ட்” செய்யப்படும். கன்சல்ட் தான், கன்சென்ட் அல்ல. எடுக்கப்படுகிற நிலங்கள் பொது நலனிற்காகப் பயன்படுத்தப் படவேண்டுமென்று விதிமுறை வகுக்கப்படும். நிச்சயமாக அந்த முறை மேற்கொள்ளப்படுமென்பதையும் ஊராட்சி மன்றங்கள் பயன்படுத்தி வருவதை எடுக்கப்போவதில்லை என்பதையும் கூறிக்கொள்கிறேன். வீணை இருப்பனவற்றை எடுக்க சட்டத்தில் வகை செய்யலாம். கொண்டுவரப்படுகிற திருத்தம் எந்த வகையிலும் ஊராட்சி மன்றங்களின் வளர்ச்சியைத் தடைப்படுத்துவதாக அமையாது என்பதைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற லோகல் செஸ்சர்சார்ஜ் பற்றி திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் கேட்டார்கள். அதற்கு நம்முடைய திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் தம்பிடிக்குத் தம்பிடி என்று சொல்கிறதாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்தத் குற்றத்திற்கு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தவர்கள் என்னைவிடக் காரணமாவார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஊராட்சி மன்றங்களில் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் மேல் வரியை விதித்துக் கொள்ளலாம் என்று அதற்கு ஒரு உச்ச வரம்பு இல்லாமல் விட்டு விட்டார்கள். இப்போது ரூ. 1½ என்றிருப்பதை அப்படியே போடுவார்கள் என்று திரு. எத்திராஜுலு குறிப்பிட்டார்கள். முன்பெல்லாம் ஊராட்சி மன்றங்கள் ரூ. 9 விருந்து ரூ. 90 வரையில் போடலாம் என்ற நிலை இருந்தது. இப்படி உச்ச வரம்பில்லாமல் விதிக்கப்பட்ட நேரத்தில் சிலர் வழக்கு மன்றத்திற்குப் போனதால், அப்படி வரி வசூலிக்க உரிமை இல்லை என்று சொல்லியதைத் திருத்துவதற்கு இப்போது திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். உயர்ந்த பட்சம் ரூ. 1½ என்று ‘சீலிங்’ வைத்திருக்கிறோம். எல்லோரும் ரூ. 1½ போடுவார்கள் என்று சொல்வது வாத்தத்திற்குப் போருந்தது. தற்போது 118 ஊராட்சி மன்றங்களில் 50 பைசாக்கள் தான் இதுவரையில் போடப்பட்டது. இன்னும் சிலவற்றில் 75 காசுக்களும் சிலவற்றில் ஒரு ரூபாய் ஒன்றரை ரூபாய் என்றும், இன்னும் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடியவற்றில் ஒன்றரை ரூபாயும் ஒன்றிரண்டு இடங்களில் இரண்டு ரூபாயும் போட்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு உரிமையைக் கொடுத்திருந்தாலும், அவர்கள் அந்தந்த இடத்திற்குத் தகுந்தபடி, நிலைமைக்குத் தகுந்தபடி தான் விதிக்கிறார்கள். பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற பிரதிநிதிகள் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தைக் கவனிக்காமல் இருக்கமாட்டார்கள். திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் கணக்குப்படி அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஊராட்சி மன்றங்களில் பெரும்பாலோர் வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும் போது, அவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் வரி விதிக்கக் கூடிய கொடுங்கோலர்களாக இருக்கமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உணர்ந்து சொன்னார்கள். ஊராட்சி மன்றங்களின் நிதி நிலையைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வருமானம் வருகிற அளவுக்கு ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் வசூலாகும் பணம் அந்தந்தப்

[திரு. எம். முத்துசாமி]

[8th September 1970]

பகுதிகளிலேயே செலவழிக்கப் படவேண்டும். கும்பகோணத்தில் வசுலித்து கோயமுத்துரிலே அதைச் செலவழிக்காமல் இருக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை நாம் கொண்டுவரவில்லாதால் 1960 லிருந்து இது வரையில் நாம் வசுலித்திருக்கிற ரூ. 18.99 கோடியை நமக்கு ஊராட்சி மன்றங்கள் திருப்பித் தந்தாக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட பயங்கரமான நிலைமையைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாது. வரி விதிப்பு அதிகமாகப் போடுவதற்கு ஒரு ஆதாயம் இருக்கிறது. நில வரியைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் எவ்வளவு வசுலிக்கிறார்களோ அதற்கு ஏற்ப ஈட்டு மானியம் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு வழங்குகிறது. இப்போது ரூ. 18.99 கோடி ஏற்கனவே கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அதற்கேற்ற ஈட்டு மானியம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும்போது அந்தப் பணம் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கும் மற்ற பொதுநலப் பணிகளுக்கும் உதவுகிறது. இப்போது நிர்ணயித்திருப்பது குறைவு என்றாலும் யோசித்துத்தான் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஊராட்சி மன்றங்கள் வளம்பெறுவதற்கும் வசதிகளைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவும் இது உதவும் என்று கருதுகிறேன். அடுத்து பாதை, சீரமைப்புப் பணிக்குக் கொடுக்கப்படுவதாகும். சட்டசபையிலும், மேலவையிலும் பொதுவாக இதை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் தான் அமைச்சரான நாளிலிருந்து இதற்கு முடுக்கான முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஆட்சியிலும் இதைச் செய்யவில்லை என்று மனம் விட்டுச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு அவற்றை யெல்லாம் பரிசீலித்துத்தான் இப்போது சில முறைகளைக் கையாண்டிருக்கிறோம். ஒரு தலைக்கு முதலில் 40 பைசா என்றிருந்தது. இப்போது தலைக்கு 18 பைசா என்று ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோஸ்டல் ஏரியாவுக்குத் தனி, டெல்டாயிக் ஏரியாவுக்குத் தனி, மலைப்பாங்கான பகுதிகளுக்குத் தனி என்று பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சாவூர் பகுதிகளில் ரூ. 800 என்றும் மலைப் பகுதிகளுக்கு ரூ. 1500 என்றும் சமவெளிக்கு ரூ. 500 என்றும் கொடுக்கிற நிலைமையை உண்டாக்கியிருக்கிறோம். ஏற்கனவே பொறியாளர்களைக் கொண்டு நிர்ணயித்து, அந்த முறையில் போடும் திட்டத்தை நாம் வைத்திருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டு பாதை சீரமைப்புக்குக் கொடுத்த தொகையை விட ஏறத்தாழ 10 லட்சத்திற்கு மேலான தொகை இந்த ஆண்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது.

ஆகவே, இந்தப் பாதைகளின் நீளத்தை அடிப்படையாக வைத்துச் செய்யப்பட்ட முயற்சி இது. இதை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். விதிகளில் குறிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு 1-4-70க்குப் பிறகு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது கொண்டு வந்திருப்பது ஊராட்சி மன்றங்களிலே இருக்கிற அதிகாரங்களைப் பிடுங்க அல்ல. வளத்தைப் பெருக்குவதற்காக; அதிகாரங்களைப் பிடுங்குவதற்காக அல்ல. அப்படியிருந்தால் இந்த இலாகாவின் அமைச்சர் பொறுப்பையேற்றுக் கொண்டிருக்க ஒருவன் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டான். மேன்மேலும் அதிகாரங்கள் கொடுக்க வேண்டும், நல்ல சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதை முழு மனதோடு,—வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன் என்று திரு. எத்திராஜுலு சொன்னாலும் கூடசெயலாளனிலே இருக்காது—ஏற்று ஆமோதித்து வழி வகை காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

7-10
p.m.

8th September 1970]

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

“That the Tamil Nadu Panchayats (Second Amendment and Validation) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 20 of 1970), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 6, clause 1, the Long Title, and the Enacting Formula were put and carried.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி : சட்டப்பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1970-ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (இரண்டாவது திருத்தம்—செல்திறன் ஆக்குதல்) மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 20/1970) நிறைவேற்றப்பட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

‘That the Tamil Nadu Panchayats (Second Amendment and Validation) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 20 of 1970), as passed by the Assembly, be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

DEPUTY CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VI. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A. Statutory Rules and Orders

*245. Notification issued with G.O. Ms. No. 318, Rural Development and Local Administration, dated the 2nd March, 1970, in regard to postponement of the general revision of assessment books in respect of the Colachel Municipality for a further period of two half years, commencing on and from the 1st October, 1971. [*Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).*]

*246. Notification issued with G.O. Ms. No. 550, Rural Development and Local Administration, dated the 28th March, 1970, in regard to exclusion of certain local areas of Pettai Rural village from the limits of Tirunelveli Municipality with effect from the 31st March, 1970. [*Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).*]

[8th September 1970]

*247. Notification issued with Roc. No. 177862/69-P2, dated the 1st December, 1969 by Director of Rural Development in regard to exclusion of areas from the existing Nedumaram Panchayat and inclusion within the limits of Kumarapettai Panchayat in Tirupattur taluk of Ramanathapuram district. [*Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).*]

*248. Notification issued with Roc. No. 144839/69-P2, dated the 7th February, 1970, by Director of Rural Development in regard to exclusion of area from the existing Veeravanallur Town Panchayat in Ambasamudram taluk of Tirunelveli District for the constitution into a separate Panchayat by name "Puthukudi." [*Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).*]

*249. Notification issued with Roc. No. 150891/69-P2, dated the 3rd December, 1969, by Director of Rural Development in regard to exclusion of certain areas from the existing Rudrachintamani Panchayat in Pattukottai taluk of Thanjavur District for the constitution into a separate Panchayat by name "Rettavayal". [*Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).*]

*250. Notification issued with G.O. No. 2429, Revenue, dated the 31st July, 1970 in regard to exemption from liability to sales tax on the purchase of groundnut or groundnut kernel by the Oil Producers' Co-operative Societies. [*Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).*]

*251. Notification issued with G.O. Ms. No. 1013, Rural Development and Local Administration, dated the 1st June, 1970, in regard to an amendment to the Conduct of Election of Members of Town Panchayats Rules, 1964. [*Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).*]

*252. Notification issued with G.O. Ms. No. 197, Co-operation, dated the 31st March, 1970, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Pawn-brokers Rules, 1944. [*Laid on the table of the House under section 22 (4) of the Tamil Nadu Pawn Brokers Act, 1943 (Tamil Nadu Act XXIII of 1943).*]

*253. Notification issued with G.O. P. No. 540, Revenue, dated the 23rd February, 1970, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu General Sales Tax Rules, 1959, published at pages 232 to 280 of the Rules Supplement to Part I of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 1st April, 1959, as subsequently amended. [*Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).*]

8th September 1970]

*254. Notification issued with G.O. No. 2050, Revenue, dated the 27th June, 1970, to rescind the Revenue Department Notification III No. 137 of 1970, published at page I of Part III of the Tamil Nadu Government Gazette, Extraordinary, dated the 6th May, 1970. [*Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).*]

*255. Notification issued with Roc. No. 169914/69E3, dated the 30th December, 1969 by Director of Rural Development in regard to extension of certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920, in the entire area of Vellakoil Town Panchayat. [*Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).*]

*256. Notification issued with G.O. Ms. No. 489, Rural Development and Local Administration, dated the 21st March, 1970, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Bhoodan Yagna Rules, 1969. [*Laid on the table of the House under section 28 (3) of the Tamil Nadu Bhoodan Yagna Act, 1958 (Tamil Nadu Act XV of 1958).*]

257. Notification issued with G.O. No. 1576, Revenue, dated the 25th May, 1970, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu General Sales Tax Rules, 1959 published at pages 232-280 of the Rules supplement to the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 1st April, 1959 as subsequently amended. [*Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).*]

258. Notification issued with G.O. Ms. No. 202, Public (Services-A), dated the 3rd February, 1970, making amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954. [*Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.*]

259. Notification issued with G.O. Ms. No. 3602, Agriculture, dated the 4th December, 1969, declaring the area of Thoduvatty Market and the area of 61.34 square miles around the said Market to be notified market area of the Thoduvatty Market for the purposes of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act in respect of coconut, cashew-nut, tapioca tubers and its products like tapioca chips, tapioca flour, tapioca starch, palmgur jaggery in all forms and tamarind. [*Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).*]

260. Notification issued with G.O. No. 2363, Revenue, dated the 25th July 1970 making the exemption in respect of the tax payable under the Tamil Nadu General Sales Tax Act by the Co-ordinating Council for Social Concerns, Kodaikanal (CORSOCK) in regard to the whole of the turnover relating to the sales by the Co-ordinating Council. ... [*Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).*]

[8th September 1970]

B. Reports, Notifications and other papers

*37. Notifications issued with G.O. Ms. No. 128, Co-operation, dated the 11th March, 1970, in regard to amendments to the Development Department Notification Nos. 272 and 724 dated the 24th March, 1938 and 7th September, 1938 in respect of the rules issued under the Tamil Nadu Agriculturists Relief Act, 1938.

†38. The Tamil Nadu Appropriation (No. 4) Bill, 1970 (*L.A. Bill No. 24 of 1970*) as passed by the Assembly.

†39. The Tamil Nadu Appropriation (No. 5) Bill, 1970 (*L.A. Bill No. 25 of 1970*) as passed by the Assembly.

†40. The Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water Cess (Amendment) Bill, 1970 (*L.A. Bill No. 17 of 1970*) as passed by the Assembly.

†41. The Tamil Nadu Electricity Duty (Validation) Bill, 1970 (*L.A. Bill No. 19 of 1970*) as passed by the Assembly.

†42. The Tamil Nadu Panchayats (Second Amendment and Validation) Bill, 1970 (*L.A. Bill No. 20 of 1970*) as passed by the Assembly.

†43. The Tamil Nadu General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1970 (*L.A. Bill No. 21 of 1970*) as passed by the Assembly.

†44. The Tamil Nadu General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill, 1970 (*L.A. Bill No. 22 of 1970*) as passed by the Assembly.

†45. The Tamil Nadu Payment of Salaries (Amendment) Bill, 1970 (*L.A. Bill No. 28 of 1970*) as passed by the Assembly.

46. Returns of Assets as on 31st March, 1970, in pursuance of the Resolution passed by the Tamil Nadu Legislature on the 28th August, 1969, submitted by Thiru K. Ramakrishna Achari and Thiru S. Narayanaswamy, M.L.Cs.

*Laid on the table of the House on 1-9-1970.

†Circulated to all M.L.Cs. on 5-9-1970.

‡Circulated to all M.L.Cs. on 7-9-1970.

APPENDIX I

(Vide answer to Starred Question No. 71)

ராமநாதபுரம் வட்டம் :

1. தேவிபட்டினம் அஸ்திவார வேலை துரிதமாக நடைபெறுகின்றது.
2. மண்டபம் கட்டிடம் கட்டுவதற்காக இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. வேலை விரைவில் ஆரம்பிக்கப்படும்.
3. பெரிய பட்டினம் கூரை வரை வேலை முடிந்துள்ளது.
4. திருப்பழனி தளத்தின் மேல் கட்டுவேலை விரைவாக நடக்கின்றது.
5. தங்கச்சி மடம் கட்டிட வேலைக்கான பொருள்கள் சேகரிக்கப்படுகின்றன. வேலை விரைவில் ஆரம்பிக்கப்படும்.
6. திரு உத்திரகோச மங்கை வேலை துரிதமாக நடந்து வருகின்றது.
7. ஆலங்குளம் அஸ்திவாரம் தோண்டும் வேலை துரிதமாக நடந்து வருகின்றது.
8. புது மாடம் கூரை வரை கட்டிட வேலை முடிந்துவிட்டது.

முதுகளத்தூர் வட்டம் :

9. அலங்கானூர் அஸ்திவார வேலை முடிந்துவிட்டது.
10. முதுகளத்தூர் கதவு மேல் மட்டம் வரை கான்கிரீட் வேலை முடிந்துவிட்டது.
11. சாயல் குடி அஸ்திவாரம் வேலை முடிந்துவிட்டது. கான்கிரீட்டும் போடப்பட்டுள்ளது. கருங்கல் கட்டிட வேலை துரிதமாக நடந்து வருகின்றது.
12. ஏர்வாடி இப்பள்ளிக்கு கொடுக்கப்பட்ட இடம் கல்வித்துறையினரால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. இப்பள்ளிக்குப் பெயர் வைப்பது குறித்து இதுகாறும் முடிவெடுக்கவில்லை. ஆகையால் வேலை இன்னும் தொடங்கப்படவில்லை.
13. திருமாலுக்கந்தன் கோட்டை அடிப்படைக் கருங்கல் கட்டிடம் முடிந்து விட்டது. அடி மட்டத் தூண் வேலை துரிதமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது.
14. சிக்கல் இப்பள்ளிக்கும் சொந்தத்தில் இடம் கிடை யாது. இடம் தேர்ந்தெடுப்பது குறித்து வருவாய்த் துறையுடன் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவுடன், வேலை தொடங்கப்படும்.

15. உச்சி நத்தம் கட்டிட வேலைக்கான பொருட்கள் சேகரிக்கப்படுகின்றன. வேலை விரைவில் தொடங்கப்படும்.
16. கடலாடி கட்டிட வேலை முடிந்துவிட்டது.
17. பேரையூர் கட்டிட வேலை முடிந்துவிட்டது.
18. திருமாலுக்கந்தன் கோட்டை கட்டிட வேலை முடிந்துவிட்டது.

பரமக்குடி வட்டம் :

19. சாலை கிராமம் கதவு மேல்மட்டம் வரை, கட்டு வேலை முடிந்துள்ளது.
20. ஆலவிடாங்கண் அஸ்திவாரம் தோண்டும் வேலை முடிந்து விட்டது.
21. பொட்டகவாயல் அடிப்படை கான்கிரீட் வேலை முடிந்துவிட்டது.
22. எமனேஸ்வரம் : கதவு மேல் மட்டம் வரை கட்டு வேலை முடிந்துள்ளது.
23. இனையான்குடி இப்பள்ளிக்குச் சொந்தத்தில் நிலம் கிடையாது. மேலும் பஞ்சாயத்து யூனியனும், பொது மக்களும் தங்களுடைய பங்குத் தொகையை இன்னும் செலுத்தவில்லை.
24. நயினார் கோவில் கட்டிடத்திற்கான வரைபடமும், மதிப்பீடும், தயாரிக்கப்படுகின்றன.
25. காமன்கோட்டை வேலை இன்னும் தொடங்கப்படவில்லை.
26. சத்திரக்குடி ← வேலை முடிந்துவிட்டது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

8th September 1970]

APPENDIX II

(Vide answer to Starred Question No. 88)

1969-70, 1970-71-ம் ஆண்டுகளில் தமிழக அரசு பங்கீட்டிலிருந்து மோட்டார் வண்டிகள் வழங்கப்பெற்ற சட்ட மன்ற, சட்டசபை உறுப்பினர்கள் :

வரிசை எண்	வழங்கப்பெற்ற சட்டமன்ற சட்டசபை உறுப்பினர்கள் பெயர்	மோட்டார் வண்டியின் வகை	வழங்கப்பெற்ற காலாண்டு
(1)	(2)	(3)	(4)
1.	திரு ஆ. துரையாசன், எம்.எல். ஏ.	பியட்	30-4-1969
2.	திரு அ. ப. சண்முகசுந்தரம் எம்.எல்.ஏ.	"	"
3.	திரு வி. தவமணி தேவர், எம்.எல்.ஏ.	"	"
4.	திரு கே. கோவிந்தராசன், எம்.எல்.ஏ.	"	"
5.	திரு எம். அப்துல் கபூர் சாகிப், எம்.எல்.ஏ.	அம்பாசடர்	"
6.	திரு து.ப. அழகமுத்து. எம்.எல்.ஏ.	"	"
7.	திரு கே.பி.எஸ். மணி, எம்.எல்.ஏ.	"	"
8.	திரு ஏ ஆர். மாரிமுத்து, எம்.எல்.ஏ.	"	"
9.	திரு என்.வி. நடராசன், எம்.எல்.ஏ.	"	"
10.	திரு பி.ஜி. கருத்திருமன், எம்.எல்.ஏ.	"	"
11.	திரு பழனிவேல் ராசன், எம்.எல்.ஏ.	"	"
12.	திரு அ. ஆறுமுகம், எம்.எல்.ஏ.	"	"
13.	திரு பி.டி.முத்து, எம்.எல்.சி.	"	"
14.	திரு இரா. நாராயணன், எம்.எல்.சி	"	"
15.	திரு ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன், எம்.எல்.ஏ.	"	"
16.	திரு கொளத்தூர் கோதண்டம், எம்.எல்.ஏ.	"	31-7-1969
17.	திரு பெ. மலைச்சாமி, எம்.எல்.ஏ.	"	"
18.	திரு அ.கு. சுப்பையா, எம்.எல்.ஏ.	"	"
19.	திரு கே. சுகாதேவ கவுண்டர், எம்.எல்.ஏ.	"	"
20.	திரு என். சுந்தரேசன், எம். எல். சி.	"	"
21.	திரு பி.கே. மூக்கையாத் தேவர், எம்.எல்.ஏ.	"	"
22.	திரு எல். கணேசன், எம்.எல்.ஏ.	"	"
23.	திரு வி. தங்கபாண்டியன், எம்.எல்.சி.	"	"
24.	திரு எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன், எம்.எல்.ஏ. பியட்	"	"
25.	திரு டி. எம். காளியண்ணன், எம்.எல்.சி. அம்பாசடர்	"	"
26.	திரு என். கிட்டப்பா, எம்.எல்.ஏ.	"	"

[8th September 1970]

(1)	(2)	(3)	(4)
27. தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார், எம்.எல்.சி.	அம்பாசடர்	31-10-1969	
28. திரு. சி.பி. சிற்றரசு, எம்.எல்.சி.	,,	,,	,,
29. திரு ம. பொ. சிவஞானம், எம்.எல்.ஏ.	,,	,,	,,
30. திரு இரா. மாணிக்கவாசகம், எம்.எல்.ஏ.	,,	,,	,,
31. திரு. இரா ம. அரங்கண்ணல், எம்.எல்.ஏ.	,,	,,	,,
32. திரு எம். கிருஷ்ணமூர்த்தி, எம்.எல்.ஏ.	,,	,,	,,
33. திரு சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி, எம்.எல்.ஏ.	,,	,,	,,
34. திரு டி. கே. ஷண்முகம், எம்.எல்.சி.	,,	,,	,,
35. திரு எம். சி. பாலன், எம்.எல்.ஏ.	,,	31-1-1970	,,
36. திரு இ. ரெ. இளம்வழுதி, எம்.எல்.ஏ.	,,	,,	,,
37. திரு அ பொ. அரசு, எம்.எல்.ஏ.	,,	,,	,,
38. திரு கே. எம். கதிரவன், எம்.எல்.ஏ.	,,	,,	,,
39. திரு எம். சின்னச்சாமி, எம்.எல்.ஏ.	,,	,,	,,
40. திரு கே. கே. கோவிந்தராசன், எம்.எல்.ஏ.	பியட்	,,	,,
41. திரு சொ. கோவிந்தராசன், எம்.எல்.ஏ. (திரும்ப ஒப்படைத்து விட்டார்)	,,	,,	,,
42. திரு எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார், எம்.எல்.சி.	,,	,,	,,
43. திரு க. முருகேசன், எம்.எல்.ஏ.	,,	,,	,,
44. திருமதி சரஸ்வதி பாண்டுரங்கம், எம்.எல்.சி.	,,	,,	,,
45. திரு கே.என். குமாரசுவாமி, எம்.எல்.ஏ.	அம்பாசடர்	30-4-1970	,,
46. திரு எம். சுரேந்திரன், எம்.எல்.ஏ.	,,	,,	,,
47. திரு ந. தர்மலிங்கம், எம்.எல்.ஏ.	,,	,,	,,
48. திரு வ.க. ராமராசன், எம்.எல்.ஏ.	,,	,,	,,
49. திரு டி. மார்டின், எம்.எல்.ஏ.	,,	,,	,,
50. திரு மு. கந்தசாமி படையாச்சி, எம்.எல்.ஏ.	,,	,,	,,
51. திரு தா. விஜயராஜ், எம்.எல்.ஏ.	,,	,,	,,
52. திரு ந. வீராசாமி, எம்.எல்.ஏ.	,,	,,	,,
53. திரு வி.எஸ். இளஞ்செழியன், எம்.எல்.ஏ.	,,	,,	,,
54. திரு ஏ.ஆர். பெருமாள், எம்.எல்.ஏ.	,,	,,	,,
55. திரு ந. சோமசுந்தரம், எம்.எல்.ஏ.	,,	,,	,,
56. திரு ரா. ரெத்தினத்தேவர், எம்.எல்.ஏ.	,,	,,	,,
57. திரு என். சுந்தரேசன், எம்.எல்.ஏ.	,,	,,	,,

8th September 1970]

(1)	(2)	(3)	(4)
58.	திரு வி. சின்னச்சாமி, எம்.எல்.ஏ.	அம்பாசடர்	30-4-1970
59.	திரு பி. திருஞானசம்பந்தம், எம்.எல்.சி.	,,	,,
60.	திரு மூ. மாரிமுத்து, எம்.எல்.ஏ.	,,	,,
61.	திரு ப.க.சி. முத்துச்சாமி, எம்.எல்.ஏ.	,,	,,
62.	திரு எஸ். வி. லட்சுமணன், எம்.எல்.சி. பியட்	,,	,,
63.	திரு சு. சீனிவாசன், எம்.எல்.ஏ.	,,	,,
64.	திரு செ. கந்தசாமி கவுண்டர்	,,	,,
65.	திரு தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர், எம்.எல்.ஏ.	,,	,,
66.	திரு எஸ். முத்து, எம்.எல்.சி.	,,	,,
67.	திரு என். துரைபாண்டியன், எம்.எல்.ஏ.	அம்பாசடர்	31-7-1970
68.	திரு கே.கே. கோதண்டராம கவுண்டர், எம்.எல்.சி.	,,	,,
69.	திரு பி.என். பரமசிவம், எம்.எல்.ஏ.	,,	,,
70.	திரு என். ராஜாங்கம், எம்.எல்.ஏ.	,,	,,
71.	திரு பழனிவேல் ராசன், எம்.எல்.ஏ.	,,	,,
72.	திரு எஸ். கணேசன், எம்.எல்.ஏ.	பியட்	,,
73.	திரு சி.வி.எம். அண்ணாமலை, எம்.எல்.ஏ.	,,	,,
74.	திரு அ. சேனாபதி, எம்.எல்.ஏ.	,,	,,
75.	திரு எஸ்.கே. வடிவேலு, எம்.எல்.ஏ.	,,	,,
76.	திரு ஆ. கோவிந்தராசன், எம்.எல்.ஏ.	,,	,,

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1st September 1970]

APPENDIX III

[Vide item V (1)]

L.A. Bill No. 28 of 1970

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Payment of Salaries Act, 1951.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-first Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Payment of Salaries (Amendment) Act, 1970.

(2) Sections 2, 3, 4, 5 and clause (a) of section 6 shall be deemed to have come into force on the 1st June, 1970.

2. *Amendment of long title and the preamble, Tamil Nadu Act XX of 1951.*—In the long title of, and the preamble to, the Tamil Nadu Payment of Salaries Act, 1951 (Tamil Nadu Act XX of 1951) (hereinafter referred to as the principal Act), after the words “Parliamentary Secretaries,” the words “Leaders of the Opposition, Chief Government Whip, Government Whip” shall be inserted.

3. *Amendment of section 4, Tamil Nadu Act XX of 1951.*—In section 4 of the principal Act, for sub-section (2), the following sub-section shall be substituted, namely :—

“(2) There shall be paid to the Deputy Speaker a salary of five hundred rupees per mensem, a house rent allowance of one hundred rupees per mensem and a conveyance allowance of one hundred rupees per mensem.”

4. *Amendment of section 5, Tamil Nadu Act XX of 1951.*—In section 5 of the principal Act, for sub-section (2), the following sub-section shall be substituted, namely :—

“(2) There shall be paid to the Deputy Chairman a salary of five hundred rupees per mensem, a house rent allowance of one hundred rupees per mensem and a conveyance allowance of one hundred rupees per mensem.”

5. *Insertion of new section 6-A in Tamil Nadu Act XX of 1951.*—Section 6-A of the principal Act shall be renumbered as section 6-B of that Act and before section 6-B as so renumbered, the following section shall be inserted, namely :—

8th September 1970]

“6-A. Salaries and allowances of Leaders of Opposition and Government Whips.—(1) There shall be paid to the Leader of the Opposition in the Legislative Assembly and to the Leader of the Opposition in the Legislative Council a salary of five hundred rupees per mensem, a house rent allowance of one hundred rupees per mensem and a conveyance allowance of one hundred rupees per mensem.

(2) There shall be paid to the Chief Government Whip in the Legislative Assembly and to the Government Whip in the Legislative Council in addition to the salary to which they are entitled under section 12 a house rent allowance of one hundred rupees per mensem and a conveyance allowance of one hundred rupees per mensem.”

6. Amendment of section 7, Tamil Nadu Act XX of 1951.—Section 7 of the principal Act shall be renumbered as sub-section (1) of that section, and—

(a) in sub-section (1) as so renumbered, for the words “the Ministers, the Speaker and the Chairman, subject to such rules,” the words “the Ministers, the Speaker, the Deputy Speaker, the Chairman, the Deputy Chairman, the Leader of the Opposition in the Legislative Assembly, the Leader of the Opposition in the Legislative Council, the Chief Government Whip in the Legislative Assembly and the Government Whip in the Legislative Council subject to the provisions of sub-section (2) and to such rules” shall be substituted ;

(b) after sub-section (1) as so renumbered, the following sub-section shall be added, namely :—

“(2) The State Government shall meet—

(i) any liability arising with effect on and from the 3rd December 1953 out of the use of any conveyance provided under sub-section (1) incurred to third parties by a Minister, the Speaker or the Chairman, as the case may be, or any person in his employment ; and

(ii) any liability arising with effect on and from the 1st June 1970 out of the use of any conveyance provided under sub-section (1) incurred to third parties by the Deputy Speaker, the Deputy Chairman, the Leader of the Opposition in the Legislative Assembly, the Leader of the Opposition in the Legislative Council, the Chief Government Whip in the Legislative Assembly or the Government Whip in the Legislative Council, as the case may be, or any person in his employment.”

7. Amendment of section 9-A, Tamil Nadu Act XX of 1951.—In section 9-A of the principal Act, for the words, figures and letter “sections 4, 6-A, 7, 8, 9 and 10”, the words, figures and letter “sections 4, 6-B, 7, 8, 9 and 10” shall be substituted.

8. Amendment of section 9-B, Tamil Nadu Act XX of 1951.—In section 9-B of the principal Act, for the words, figures and letter “sections

[8th September 1970]

5, 6-A, 7, 8, 9 and 10", the words, figures and letter " sections 5, 6-B, 7, 8, 9, and 10" shall be substituted.

9. *Amendment of section 12, Tamil Nadu Act XX of 1951.*—In section 12 of the principal Act, after sub-section (2), the following sub-sections shall be inserted, namely :—

"(2-A) Where any member of the Legislative Assembly or of the Legislative Council dies before the expiry of the term of his office his family shall be paid an allowance of one hundred rupees per mensem for the unexpired portion of the term of office of the said deceased member.

(2-B) The allowance payable under sub-section (2-A) shall be paid to the members of the family in equal shares.

Explanation V.—The expression "family" means the wife or husband of the deceased member and his or her minor sons, unmarried daughters and parents.

10. *Amendment of section 13, Tamil Nadu Act XX of 1951.*—In section 13 of the principal Act, in sub-section (1), after clause (b), the following clauses shall be inserted, namely :—

"(bb) in the case of the Leader of the Opposition in the Legislative Assembly or the Leader of the Opposition in the Legislative Council, within one month from the date on which he is chosen for the office ;

(bbb) in the case of the Chief Government Whip in the Legislative Assembly or the Government Whip in the Legislative Council, within one month from the date on which he enters upon office as such ;"

11. *Amendment of section 14, Tamil Nadu Act XX of 1951.*—In section 14 of the principal Act,—

(1) in sub-section (2), for the words and letters "*Fort St. George Gazette*", the words "*Tamil Nadu Government Gazette*" shall be substituted ;

(2) after sub-section (3), the following sub-section shall be added, namely :—

"(4) A rule may be made under sub-section (1) so as to have retrospective effect on and from a date not earlier than the 25th April, 1968."

I certify that this is a Money Bill.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS.

K. GOVINDAN,
Speaker, Tamil Nadu Legislative Assembly.

Dated : 5th September, 1970.

8th September 1970]

APPENDIX IV

[*Vide* item V (2)]

L.A. Bill No. 24 of 1970.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the authorization of appropriation of moneys out of the Consolidated Fund of the State to meet the amounts spent on certain services during the financial year ended on the 31st day of March, 1967, in excess of the amounts authorized or granted for the said services.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-first Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Appropriation (No. 4) Act, 1970.

2. *Issue of Rs. 4,05,42,606 out of the Consolidated Fund of the State for the financial year ended on the 31st March 1967.*—The sums specified in column (5) of the Schedule amounting in the aggregate to the sum of four crores, five lakhs, forty-two thousand, six hundred and six rupees shall be deemed to have been authorized to be paid and applied from and out of the Consolidated Fund of the State to meet the amounts spent for defraying the charges in respect of the services and purposes specified in column (2) of the Schedule during the financial year ended on the 31st day of March 1967, in excess of the amounts authorized or granted for these services and purposes for that year.

3. *Appropriation.*—The sums deemed to have been authorized to be paid and applied from and out of the Consolidated Fund of the State under this Act shall be appropriated and shall be deemed to have been appropriated for the services and purposes specified in the Schedule in relation to the financial year ended on the 31st day of March 1967.

[8th September 1970

THE SCHEDULE
(See sections 2 and 3)

Demand number	Services and purposes	Sums		Total
		Voted by the Legislative Assembly	Charged on the Consoli- dated Fund of the State	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		Rs.	Rs.	Rs.
VI	State Legislature ..	21,255	..	21,255
VII	Elections ..	11,14,774	..	11,14,774
VIII	Head of State, Ministers and Headquarters staff ..	1,169	..	1,169
X	Administration of Justice ..	50,317	4,109	54,426
XII	Police ..	37,46,736	..	37,46,736
XIV	Medical ..	63,28,678	..	63,28,678
XVI	Agriculture ..	..	2,340	2,340
XVII	Fisheries ..	9,45,106	..	9,45,106
XXI	Cinchona ..	5,10,214	..	5,10,214
XXVI	Irrigation ..	11,00,360	..	11,00,360
XXVII	Public Works—Works ..	93,32,063	..	93,32,063
XXVIII	Public Works—Establish- ment and Tools and Plant ..	21,09,479	..	21,09,479
XXX	Road Transport Schemes ..	43,44,770	..	43,44,770
XXXII	Pensions ..	..	9,53,162	9,53,162
XXXIII	Miscellaneous ..	..	2,560	2,560
XXXVII	Compensation to Zamin- dars ..	3,93,905	..	3,93,905
XLIV	Capital Outlay on Road Transport Schemes ..	39,82,080	..	39,82,080
XLVI	Commuted value of Pensions ..	..	44,712	44,712
XLVIII	Loans and Advances by the State Government ..	55,54,817	..	55,54,817
Grand total ..		3,95,35,723	10,06,883	4,05,42,606

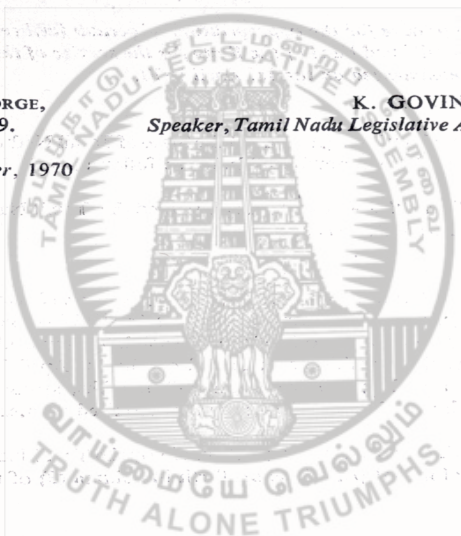
8th September 1970]

I certify that this is a Money Bill.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS-9.

2nd September, 1970

K. GOVINDAN,
Speaker, Tamil Nadu Legislative Assembly.

[8th September 1970]

APPENDIX V

[Vide item V (3)]

L.A. Bill No. 25 of 1970.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1970.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-first Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Appropriation (No. 5) Act, 1970.

2. *Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the Financial year which commenced on the 1st April 1970.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State for the financial year which commenced on the 1st April 1970, a further sum not exceeding one crore, ninety-four lakhs, seventy-six thousand and five hundred rupees being moneys required to meet—

(a) the supplementary grants made by the Tamil Nadu Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the Schedule ;
and

8th September 1970]

(b) the supplementary expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that period, as set forth in column (4) of the Schedule.

THE SCHEDULE

Demand number	Services and purposes	Sums not exceeding		Total
		Voted by the Legislative Assembly	Charged on the Consolidated Fund of the State	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		Rs.	Rs.	Rs.
1	Land Revenue Department	400	..	400
3	General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.	300	..	300
5	Registration Department	300	..	300
8	Head of State, Ministers and Headquarters Staff	84,80,600	..	84,80,600
9	District Administration and Miscellaneous	1,400	..	1,400
9A	Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959.	300	..	300
10	Administration of Justice	100	..	100
11	Jails	100	..	100
12	Police	700	500	1,200
13	Education	1,400	2,100	3,500
14	Medical	2,96,400	..	2,96,400
15	Public Health	600	..	600
16	Agriculture	16,600	..	16,600
19	Co-operation	67,000	..	67,000

[8th September 1970]

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		Rs.	Rs.	Rs.
20 Industries		9,94,900	..	9,94,900
23 Community Development Projects, etc.		100	100	200
24 Labour including Factories		100	..	100
25 Welfare of the Scheduled Tribes, Castes and Other Backward Classes		..	1,78,800	1,78,800
27 Public Works—Works		400	..	400
28 Public Works—Establishment and Tools and Plant		200	..	200
30 Road Transport Schemes		100	..	100
33 Miscellaneous		200	..	200
34 Stationery and Printing		200	..	200
35 Forest Department		100	..	100
40 Capital Outlay on Industrial Development		47,20,600	1,70,600	48,91,200
41 Capital Outlay on Irrigation		300	..	300
42 Capital Outlay on Public Works.		39,200	..	39,200
43 Capital Outlay on Road Transport Schemes		100	1,100	1,200
47 Loans and Advances by the State Government		45,00,600	..	45,00,600
Grand Total		<u>1,91,23,300</u>	<u>3,53,200</u>	<u>1,94,76,500</u>

8th September 1970]

I certify that this is a Money Bill.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS-9...

K. GOVINDAN,
Speaker, Tamil Nadu Legislative Assembly.

2nd September, 1970.

[8th September 1970]

APPENDIX VI
 [(Vide item V (4))]

L.A. Bill No. 17 of 1970.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water-Cess Act, 1963.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-first Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water-Cess (Amendment) Act, 1970.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 22nd April, 1970.

2. *Amendment of Schedule I to Tamil Nadu Act 8 of 1963.*—In Schedule I to the Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water-Cess Act, 1963 (Tamil Nadu Act 8 of 1963), for item 10, the following items shall be substituted, namely :—

“10. Tholudur (Wellington) Reservoir Project.

11. Gomukhinadhi Reservoir Project.”

I certify that this is a Money Bill.

FORT ST. GEORGE,
 MADRAS-9.

K. GOVINDAN,
Speaker, Tamil Nadu Legislative Assembly,

5th September, 1970.

8th September 1970]

APPENDIX VII

[*Vide* item V (5)]

L.A. Bill No. 19 of 1970.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to validate the levy and collection of duty on sales of electrical energy under the Travancore-Cochin Electricity Duty Act, 1950.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-first year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Electricity Duty (Validation) Act, 1970.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(1) “duty” means the duty on sale of electrical energy ;

(2) “repealed Act” means the Travancore-Cochin Electricity Duty Act, 1950 (Travancore-Cochin Act IV of 1950), repealed by section 7 of the Tamil Nadu (Transferred Territory) Extension of Laws Act, 1960 (Tamil Nadu Act 23 of 1960.)

3. *Validation of levy and collection of duty on sales of electrical energy.*—(1) Notwithstanding anything contained in any judgment, decree or order of any court or other authority, all duties levied or collected or purporting to have been levied or collected under the repealed Act and the rules made thereunder during the period commencing on the 1st November 1956 and ending with the 31st March 1961, shall, for all purposes, be deemed to be, and to have always been, validly levied or collected in accordance with law as if the provisions of the repealed Act and of the rules made thereunder, in so far as such provisions relate to the levy and collection of such duty had been included in, and formed part of, this section and this section had been in force at all material times when such duty was levied or collected and accordingly,—

(a) all acts, proceedings or things done or taken by any authority, officer or person in connection with the levy or collection of such duty shall, for all purposes, be deemed to be, and to have always been, done or taken in accordance with law ;

(b) no suit or other proceeding shall be maintained or continued in any court for the refund of any duty so paid ;

(c) no court shall enforce any decree or order directing the refund of any duty so paid ; and

[8th September 1970]

(d) any duty levied under the repealed Act and the rules made thereunder during the period commencing on the 1st November 1956 and ending with the 31st March 1961, but not collected, may be recovered in the manner provided under the repealed Act and the rules made thereunder.

(2) For the removal of doubts, it is hereby declared that nothing in sub-section (1) shall be construed as preventing any person from claiming refund of any duty paid by him in excess of the amount due from him under the repealed Act and the rules made thereunder.

I certify that this is a Money Bill.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS-9.

K. GOVINDAN,
Speaker, Tamil Nadu Legislative Assembly

5th September, 1970.

8th September 1970]

APPENDIX VIII

[*Vide* item V (6)]

L.A. Bill No. 20 of 1970

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-first Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Panchayats (Second Amendment and Validation) Act, 1970.

(2) (a) Section 2 shall be deemed to have come into force on the 1st January, 1960.

(b) Section 3 shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

(c) Section 5 shall be deemed to have commenced into force on the 1st April 1970.

2. *Insertion of new section 72-A in Tamil Nadu Act XXXV of 1958 :* In the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958) (hereinafter referred to as the principal Act), after section 72, the following section shall be inserted, namely :—

“72-A. *Power of Government to resume possession of unreserved forest vested in panchayat and payment of compensation, etc.*—(1) If in the opinion of the Government any unreserved forest vested in a panchayat under section 72 is required for any public purpose, they may, by notification, resume the possession and administration of such unreserved forest and upon such resumption by the Government, all rights and interests created in or over such unreserved forest before such resumption shall against the Government cease and determine.

(2) Whenever the possession and administration of such unreserved forest is resumed by the Government under sub-section (1), there shall be paid to the panchayat concerned compensation for any improvement made by such panchayat in such unreserved forest, as determined in the manner hereinafter provided by the district collector within whose jurisdiction such unreserved forest is situate.

Explanation.—For the purpose of this sub-section, ‘improvement’ means any work or product of a work which adds to the value of the unreserved forest or is suitable to it and consistent with the purpose for which it was vested in the panchayat and shall include the following works or the products of such works—

[8th September 1970]

(a) the erection of buildings or any other structure, the construction of tanks, wells, channels, dams and other works for the storage or supply of water for agricultural or domestic purposes ;

(b) the preparation of land for irrigation ;

(c) the reclamation, clearance, enclosure or permanent improvement of land for agricultural purposes ;

(d) the renewal or reconstruction of any of the foregoing works or alterations therein or addition thereto ;

(e) the planting or protection and maintenance of, fruit trees, timber-trees and other useful trees and plants.

(3) The compensation payable in respect of the improvements referred to in clauses (a) to (d) of the *Explanation* to sub-section (2) shall be the actual value of such improvements as on the date of resumption of the unreserved forest by the Government which shall include actual cost of the labour, supervision thereof, and of the materials, together with other expenditure, if any which would be required to make such improvements, less a reasonable deduction on account of the deterioration, if any, which may have taken place from age or other cause. The compensation payable in respect of improvement referred to in clause (e) of the *Explanation* to sub-section (2) shall be such sum which the trees or plants might reasonably be expected to realise, if sold by public auction to be cut and carried away at the time of resumption of the unreserved forest by the Government :

Provided that in computing the actual value of such improvements, the value of the unreserved forest to which such improvements have been made shall not be taken into account :

Provided further that if any grant for the purpose of making such improvements has been paid by the Government to the panchayat concerned, then, the amount of such grant paid shall be deducted from the amount of compensation payable in respect of such improvements :

Provided also that in the case of trees and plants in the unreserved forest which are of spontaneous growth the compensation payable in respect of such trees and plants shall be the proper cost of protection and maintenance of such trees and plants.

(4) The amount of compensation referred to in sub-section (2) shall be given to every panchayat, at its option,—

(a) in cash in such annual instalments with interest at such rates as may be prescribed, or

(b) in saleable or otherwise transferable promissory notes or other securities or stock certificates of the Government, or

(c) partly in cash or partly in such securities specified in clause (b), as may be required by the panchayat.

8th September 1970]

(5) The option of the panchayat referred to in sub-section (4) shall be exercised by such panchayat before the expiry of a period of three months from the date of resumption of the possession and administration of the unreserved forest by the Government and the option so exercised shall be final and shall not be altered or rescinded after it has been exercised. Any panchayat which omits or fails to exercise the option referred to in sub-section (4) within the time specified above shall be deemed to have opted for payment in securities and stock certificates referred to in clause (b) of sub-section (4). The amount of compensation payable in instalments shall be paid, and the securities and stock certificates referred to in clause (b) of sub-section (4) shall be issued, within sixty days from the date of receipt by the Government of the option referred to above or where no such option has been exercised from the date before which such option ought to have been exercised.

(6) Any panchayat aggrieved by an order relating to compensation under this section may appeal to the Board of Revenue within such period and in such manner as may be prescribed. The order of the Board of Revenue on such appeal and where no appeal is preferred, the order which has not been appealed against, shall be final and shall not be called in question in any court of law."

3. *Amendment of section 116, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—In section 116 of the principal Act, for the words "shall be subject to such maximum as may be prescribed" occurring at the end, the words "shall not exceed one rupee and fifty paise on every rupee of land revenue payable in respect of such land" shall be substituted.

4. *Amendment of section 129, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—In section 129 of the principal Act, the words and figures, "in excess of the minimum rate fixed under section 116" occurring at the end shall be omitted.

5. *Substitution of new section for section 131, Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—For section 131 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

"131. *Local Roads Grant.*—The Government shall pay every year to every panchayat union council a local roads grant, which shall be such sum as may be fixed by the Government for each individual of the estimated population in the panchayat development block to be earmarked and spent on the maintenance of roads in its area and such sum shall be in lieu of the amounts payable before the commencement of this Act, with reference to section 10 (1) (a) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931) :

[8th September 1970]

Provided that in calculating the sum to be paid to the panchayat union council by way of local roads grant under this section, the Government shall take into account the length and nature of roads lying in the panchayat development block."

6. *Validation of local cess surcharge under the Tamil Nadu Act XXXV of 1958.*—Notwithstanding anything contained in any judgment, decree or order of any court, no levy or collection of local cess surcharge by a panchayat union council under the principal Act prior to the date of the commencement of section 3 of this Act (hereinafter in this section referred to as the said date) shall be deemed to be invalid or ever to have been invalid on the ground only that no maximum has been prescribed for such local cess surcharge and such local cess surcharge levied or collected or purporting to have been levied or collected shall, for all purposes, be deemed to be and to have always been validly levied or collected and accordingly—

(a) all acts, proceedings or things done or taken by a panchayat union council or any authority, officer or person in connection with the levy or collection of any local cess surcharge shall, for all purposes, be deemed to be and to have always been done or taken in accordance with law ;

(b) no suit or other proceeding shall be maintained or continued in any court for the refund of any local cess surcharge so paid ;

(c) no court shall enforce any decree or order directing the refund of any local cess surcharge so paid ;

(d) any local cess surcharge which becomes leviable under the principal Act as amended by this Act for any period before the said date may be levied and collected in the manner provided under the principal Act as amended by this Act.